

ဟပ်ကယ်ဖင်း

ရွှန်အားရွှန်များ
မောင်သိန်းလွင်

BURMESE
CLASSIC
COM

The Adventures of
Huckleberry Finn

Mark Twain

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

- စာမူခွင့်ပြုချက် - ၅၇၀/၂၀၀၁ (၆)
- အဖုံးခွင့်ပြုချက် - ၄၉၀/၂၀၀၁ (၆)
- အဖုံး+အတွင်း သရုပ်ဖော် - ကိုသန်း
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးသန်းဆွေ
(စစ်သည်တော်စာပေ)
၁၁၃၁/က၊ ဥယျာဉ်လမ်း၊
၁၉-ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံ(တောင်)။
- ပုံနှိပ်သူ - ဦးဝင်းလွင် (မြ-၀၅၃၆၆)
ရွှေဟင်္သာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၇)၊ ဈေးလမ်း၊
ပုဂ္ဂိုလ်တောင်၊ ရန်ကုန်။
- ပုံနှိပ်ခြင်း - ပထမအကြိမ်
၂၀၀၁-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ။
- စာအုပ်ချုပ် - စိန်ကြည်
(ဗိုလ်အောင်ကျော်)
- အုပ်ရေး - ၁၇၀၀
- ကန်ဖိုး - **၁၀၀၀**
- ဖြန့်ချိရေး - **ရွှေဟင်္သာ** စာပေ
အမှတ် (၂၆၃)၊ ပ-ထပ်၊
ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊
ကျောက်တံတား။
ဖုန်း - ၇၀၉၁၉၁

↓ ↓ ↓ ↓ ↓

သို့.....
.....
.....

**အမှတ်တံဆိပ်
စာပေတော်**

ပု.....
.....
.....

ရွှေဟင်္သာစာပေ ကျောက်တံတားမြို့နယ် ရန်ကုန်
ဖုန်း - ၇၀၉၁၉၁

ဒေါက်တာကျော်စိန်၏ အမှာ

ဆရာ မောင်သိန်းလွင်သည် ဂန္ထဝင်စာအုပ်အတော်များကို အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ (၂)ဘာသာဖြင့် တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပြီ။ ရတနာကျွန်း၊ ဇင်းဒါးအကျဉ်းသား၊ ဂါလီဗာ၏ခရီးစဉ်များ၊ ရိုက်စပီးယား ပုံပြင်များ စသည်ဖြင့် စာမျိုးစုံလှသည်။ ယင်းတို့အနက် ဂါလီဗာ၏ခရီးစဉ်များ၊ ကမ္ဘာပတ်လည်ရက် ရှစ်ဆယ်နှင့် တွမ်ဆောယား၏စွန့်စားခန်း တို့သည် သဲထိတ်ရင်ဖို စွန့်စားလိုသော လူငယ်ကလေးများအကြိုက်ဖြစ်သည်။ တွမ်ဆောယားကို မြန်မာပြန်ဆိုသူတို့ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ဟပ်ကယ်ဗဲရီဖင်း အား မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ထားသည်ကို မတွေ့ရသေးပေ။ ယခု ဆရာမောင်သိန်းလွင် က အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ (၂) ဘာသာဖြင့် အပြည့်အစုံတင်ပြခဲ့ပေပြီ။

ဆရာ မောင်ထင်က သူ၏ စာပေဗိမာန်ထုတ် 'အမေရိကန် စာပေသမိုင်း (၁၉၆၆) (စာမျက်နှာ ၇၁)' တွင် "ယနေ့တိုင် မတ်တို့န်း နာမည်ကျော်နေသည်မှာ တွမ်ဆောယား (၁၈၇၆)နှင့် ဟပ်ကယ်ဗဲရီဖင်း (၁၈၈၅) ခေါ် လူငယ်စွန့်စားခန်း ဝတ္ထု (၂)ပုဒ်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုဝတ္ထုနှစ်ပုဒ် မှ ကောင်းနိုးရာရာတို့ကိုယူ၍ မြန်မာပြန်ဆိုသည် ဟု ကျွန်တော် မှတ်မိသည်။ ယင်း ဝတ္ထုများမှာ တောတွင်းသား လူငယ်တို့၏စရိုက်ကို တောတွင်းသားတို့ ပြောနေကျစကားဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားရာ အရင်းမူလ

အားဖြင့် လူငယ်အကြိုက်စာအုပ်ဟု ဆိုရငြားသော်လည်း လူကြီးများအဖို့လည်း မှတ်သားစရာပုံပြင် ဖြစ်သည်။ ဆွစ်ဖတ် (SWIFT) ရေးသော ဂါလီဗာပုံပြင်များနှင့် နှိုင်းခိုင်း၍ကြည့်ပါလေ။ စင်စစ် မတ်တို့န်း၏ ဆက်တိုင်းယာ (SATIRE) အဖွဲ့များကို ဆွစ်ဖတ်၏ ဆက်တိုင်းယာအဖွဲ့များနှင့် သဘောချင်းတူ၏ ဟူ၍ပင်၊ စာပေအကဲဖြတ်တို့က ဆိုကြ၏။ မတ်တို့န်းက ခွက်ထိုးခွက်လှန်ဖြစ်အောင် ရယ်စရာကို ရေးလေလေ၊ စာဖတ်သူတို့အဖို့ နာကြည်းစရာကောင်းလေလေဖြစ်သည်။ သို့သော် မတ်တို့န်းသည် လောကကြီးကို စိတ်နာနေသူကား မဟုတ်ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့က လူ့ အဖွဲ့အစည်းဟု ဆိုနေကြသောအချက်ကို မတ်တို့န်းက ပစ်ပစ်ခါခါ ရှုတ်ချ၍ တင်ပြသည်" ဟုဖော်ပြခဲ့သည်။

မတ်တို့န်း အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ "ဂျွန်အာရှယ် ကလဲမင်၏ သား၊ ဆယ်မျူရယ်လန်ဂဟွန်း ကလဲမင် (၁၈၃၅-၁၉၁၀) သည် နောင်အခါတွင် စာရေးဆရာ ဖြစ်လာ၍ မစ္စစ္စပီမြစ်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသော ဆောင်းပါးတို့ကို ရေးသောအခါ 'မတ်တို့န်း' (နှစ်အမှတ်) ဟူသော စကားကိုယူ၍ မိမိကိုယ်ကို မိမိကလောင်အမည် ပေးသည်။ ထိုအမည်ဖြင့် ဝတ္ထု တိုရုည်၊ ခရီးသွားဆောင်းပါး စသည်တို့ကို ရေးသော မတ်တို့န်းသည် ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာကြီး ဖြစ်လာသည်" ဟု ဆရာမောင်ထင်က ဆိုခဲ့သည်။

မတ်တို့န်း၏ စာရေးဟန်နှင့် ပတ်သက်၍မူ ဆရာ

www.burmeseclassic.com

မောင်ထင်က မတ်တိုန်း၏ စာရေးဟန်မှာ သူတစ်ပါး၏ မူကို အတုမခိုးဘဲ မိမိမူနှင့် မိမိရေးသားဟန် ဖြစ်သည်။ သူ၏ စာများသည် အင်္ဂလန်သစ် ဟူသောဘဝမှ အမေရိကန်ဇာတိသို့ ပြောင်းလာပြီဖြစ်သော အမေရိကန် စာပေကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ငယ်စဉ်က ပြည်တွင်း ပြည်ပ အရပ်တကာသို့ အနှံ့လှည့်လည်ခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ လောက၌မှီတင်းနေထိုင်ကြသော လူ အမျိုးမျိုးတို့၏ ဘဝအထွေထွေကို ကောင်းစွာသိကျွမ်း နားလည်သူဖြစ်သည့်အလျောက် အမေရိကန်ကို ကိုယ်စား ပြု၍ အမေရိကန်အကြောင်းကို တိုင်းတပါးသားတို့ နားလည်အောင် ရေးသားရာ၌ အခြားတပါးသော အမေရိကန်တို့ထက် ထိရောက်သည် ဟု မှတ်ချက်ပေးခဲ့ သည်။

ထို့ကြောင့် ဟပ်ကယ်ဗဲရီဖင်းကို ကလေးဖတ် က လည်း ကလေးရှုထောင့်မှ ဟာသရသကိုတွေ့နိုင်သည်။ လူကြီး ဖတ်ပါကလည်း လူကြီးရှုထောင့်မှ အဖိုးအမောက် မတည့်သော လောကကိုမြင်၍ ဆင်ခြင်စရာ ပြုံးချင်စရာ ဖြစ်သည်။ ဆရာ မောင်သိန်းလွင်၏ ဘာသာပြန်ကလည်း လိုရင်းကို တိုရှင်းနှင့်ရောက်အောင် ပို့နိုင်သည်ဖြစ်ပေရာ ပူတင်း၏အရသာကို စားကြည့်မှသာသိမည်ဖြစ်သော ကြောင့် စာရှုသူတို့ ကိုယ်တိုင် ဖတ်ရှုအကဲဖြတ်တော်မူကြ ပါကုန် ဟု အမှာစကားပါးအပ်ပါသတည်း။

ဒေါက်တာကျော်စိန်
၁. ၄. ၂၀၀၁

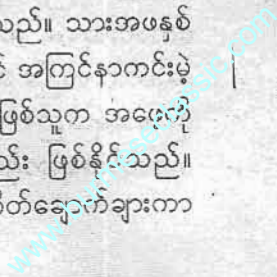

ဆရာ မောင်သိန်းလွင်၏ ဟပ်ကယ်ဖင်း

ကောင်းသန့်

ဆရာ မောင်သိန်းလွင်က ဟပ်ကယ်ဖင်း၏ ခွန်စားခန်းများ တအုပ်အတွက် အမှာစာရေးပေးဖို့ စာမူပေးလာ သောအခါ ကျွန်တော် ဖတ်ကြည့်သည်။ စာမျက်နှာ ၂၅လောက်အရောက်တွင် ကျွန်တော် အံ့အားသင့်စရာ တွေ့ရသည်။ ဟပ်(က်)ဖင်းရဲ့ အဖေ က သူ့သားကို သူ့ထက်သာအောင် လုပ်ရမလားဆိုပြီး ဆဲသည်။ ကျောင်းတက်တာကို မိသွားတဲ့အတွက် ရိုက် သည်။ ဘယ်လိုအဖေမျိုးပါလိမ့်ဆိုပြီး ဆက်ဖတ်ချင် စိတ်တွေ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

အဖေဆိုသည်သူက သားကို သစ်လုံးအိမ်လေး ထဲမှာ ထည့်ပြီး သော့ခတ်ထားသည်။ ငါးဖမ်းပြီး ဝမ်း စာရှာသည်။ ရလာသည့် ငါးများကို ဈေးမှာသွား ရောင်းပြီး ဝိစကီဝယ်သည်။ ဇိမ်ခံသောက်သည်။ ပြီး တော့ သားကို ရိုက်နှက်နှိပ်စက်သည်။ သားအဖနှစ် ယောက် သစ်လုံးအိမ်လေးထဲတွင် အကြင်နာကင်းမဲ့ စွာ နေကြသည်။ သို့သော် သားဖြစ်သူက အဖေကို ပြန်ရန်မလုပ်။ ငယ်သေးလို့လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ တစ်ညတွင် အဖေအရက်မူးပြီး စိတ်ချောက်ချားကာ

သားကို ဓါးနှင့်လိုက်သည်။ သစ်လုံးအိမ်ထဲတွင် သား ဖြစ်သူက ပတ်ချာလည် ပြေးနေရသည်။ အဖေက မှူး လည်းမှူး မောလည်းမောလာတော့မှ ရပ်သွားသည်။ ပြီးတော့ အိပ်မောကျသွားပြီး တစ်ညကုန်သွားသည်။

ကျွန်တော်ဖတ်ပြီး ရင်မောလာသည်။ ဘယ်လို သားအဖတွေပါလိမ့်။ အထူးသဖြင့် တိရစ္ဆာန်လို အဖေ မျိုးကို အပြင်မှာ မတွေ့ဖူးသေးသော်လည်း စာထဲမှာ အသေအချာ တွေ့ဖူးသွားသည်။ ကျွန်တော်က သမီး လေးဖတ်ဖို့ ဒဿနစာစုများကိုရှေးပြီး ဖခင်မေတ္တာကို ဖော်ကျူးနေသူဖြစ်သဖြင့် ဟပ်(က်)ဖင်း၏အဖေကို စိတ်တိုနေမိသည်။ သည်လိုအဖေမျိုးကို ဘယ်လိုသား မျိုးက ချစ်ခင်နှစ်သက်မှာလဲ။ ထိုအတွေးကို တွေးပြီး စာကိုဆက်ဖတ်သောအခါ ဟပ်(က်)ဖင်းက သော့ခတ် ထားသော သစ်လုံးအိမ်လေးထဲက ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားသည်။ လွတ်မြောက်သွားသည်။ ထိုအချိန်မှ စ၍ သူ၏ စွန့်စားခန်း စတင်ပါတော့သည်။

ကလေးသာသာအရွယ် လူငယ်တစ်ယောက် ၏ ဘဝခရီးကြမ်းကို ဖြတ်သန်းသွားပုံမှာ ရင်နှင့်စရာ ကောင်းလှ၏။ ဆရာ မောင်သိန်းလွင်၏ အရေး အသားကလည်း ထိထိမိမိနှင့် ရသမြောက်လှသဖြင့် ပိုခံစားရသည်။ အင်္ဂလိပ်စာကိုပါ တွဲဖတ်လျှင် အတော်အရသာရှိမည်။

ဤစာအုပ်ကိုဖတ်လျှင် အင်္ဂလိပ်စာဘာသာ တိုးတက်စေရုံသာမက လူ့ဘဝ၏ ဒုက္ခသောကတွေကို တွေ့ကြုံသိမြင်ပြီး သင်ခန်းစာရနိုင်သည်။ ဟပ်(က်)ဖင်း ၏ စွန့်စားခန်းများသည် လူငယ်တစ်ယောက်၏ ဘဝ ဖြတ်သန်းပုံကိုလည်း အထင်းသားတွေ့ရသည်။ မိမိ ဘဝကို မကျေမနပ် စိတ်ပျက်နေသော လူငယ်တစ် ယောက်သည် ဤစာအုပ်ကို ဖတ်လိုက်လျှင် လောက ကြီးတွင် ကိုယ့်ထက်ဆိုးတဲ့သူတွေ ရှိပါသေးလားဟု သိသွားလိမ့်မည်။

ဤလိုစာအုပ်မျိုးတွေကို ဖတ်ပြီး လူငယ်တွေ ဘဝအားမာန် ရစေချင်ပါသည်။ ဤလိုစာအုပ်ကောင်း တွေကို ရှာရှာဖွေဖွေ ဘာသာပြန်ပေးသော ဆရာ မောင်သိန်းလွင်၏ စေတနာကိုလည်း စိတ်ထဲတွင် ခံစားနားလည်နေမိသည်။ နောက်ထပ် ဘယ်လို စာအုပ်မျိုးတွေ ဖော်ထုတ်ပေးဦးမည်လဲဟု မျှော်လင့် နေမိတော့သည်။

ကောင်းသန့်

၂၂. ၃. ၂၀၀၀

www.burmeseclassic.com

ဘာသာပြန်သူ၏အမှာ

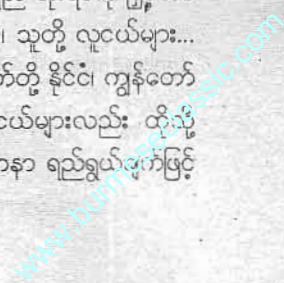
ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူငယ်များအနေဖြင့် ကမ္ဘာ့ အဆင့်မြင့် ဘာသာရပ်အသီးသီးကို လေ့လာလိုက်စားကြရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ လေ့လာလိုက်စားရာတွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားကို ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ရန် လိုသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကား ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ရန် Reading skill အဖတ် စွမ်းရည်၊ Writing skill အရေးစွမ်းရည်၊ Listening skill နားထောင်(နားလည်)နိုင်စွမ်းရည်၊ Speaking skill ပြောနိုင်စွမ်းရည် — ဟူသော စွမ်းရည်လေးရပ်နှင့် ပြည့်စုံရမည်။ ထို စွမ်းရည်လေးရပ်ကို ပြည့်စုံရန်အတွက် အခြေခံမှာ Vocabulary ဝေါဟာရ စကားလုံးများ ကြွယ်ဝရမည်။ Usage အသုံးအနှုန်း မှန်ကန်ရမည်။ Grammar ဝါကျဖွဲ့ထုံးများကို သိထားရမည်။ Idiom အနိယံများကို နားလည်ရမည်။ ထို အရည်အချင်းများကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နိုင်စေရန် စာ များများ ဖတ်ဖို့လိုသည်။

ထို့ကြောင့်... အင်္ဂလိပ်စာကို ဝါသနာပါ၍... လေ့လာလိုက်စားဆဲ လူငယ်များ ဖတ်သင့်ဖတ်ထိုက်သည့် စာအုပ်ကလေးများကို ရွေးချယ်ပြီး အင်္ဂလိပ် မြန်မာ နှစ်ဘာသာ (Bilingual Translation) ဖြင့် ကျွန်တော် ဘာသာ ပြန်ပါသည်။ မခု စာအုပ်မတိုင်မီ ကမ္ဘာကျော် စာရေးဆရာကြီး မတ်တီနိုး ရေးသည့် တွမ်ဆောယား၏ စွန့်စားခန်းများ စာအုပ်ကို ကျွန်တော် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မခု

စာအုပ် ဟပ်ကယ်ဖင်း၏ စွန့်စားခန်းများ မှာ တွမ်ဆောယား၏ စွန့်စားခန်းများ စာအုပ်၏ အဆက်ဟု ဆိုလျှင်လည်း ရသည်။ သီးခြားဟု ဆိုလျှင်လည်း ရသည်။ ဆရာကြီး ရေးခဲ့သည် ခုနှစ်ချင်းလည်း မတူပါ။ တွမ်ဆောယား ကို (၁၈၇၆) ခုနှစ်က ရေးသားခဲ့ပြီး၊ ဟပ်ကယ်ဖင်း ကို (၁၈၈၅) ခုနှစ်တွင် ရေးသားခဲ့သည်။

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း၊ အတွဲ (၅) စာမျက်နှာ (၁၈၇) တွင် ဤစာအုပ်များနှင့်ပတ်သက်၍ “မိမိငယ်စဉ်က နေထိုင်ခဲ့ရသော မစွစွပီမြစ်ရိုးရှိ လူငယ်ကလေးများ၏ခလေ့ကို သရုပ်ဖော်သောအားဖြင့် တွမ်ဆောယား၏ စွန့်စားခန်းများ (၁၈၇၆) ဝတ္ထုနှင့် ယင်း၏ နောက်ဆက်တွဲ ဟပ်ကယ်ဖ်ရီဖင်း၏ စွန့်စားခန်းများ (၁၈၈၅) ဝတ္ထုတို့မှာ မတ်တီနိုး၏ ဟာသဂုဏ်အမြောက်ဆုံး ဝတ္ထုများဖြစ်လေသည်” ဟု ဝေဖန်ဖော်ပြထားသည်။

သူတို့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင်ပင် အင်္ဂလိပ်ကလေးငယ်တို့ စာများများ ဖတ်ဖြစ်စေရန် ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုများကို Retold seriesဖြင့် ပြန်လည်ရေးသားထုတ်ဝေပေးသည်။ လှေကားတစ်များသဖွယ် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် စီစဉ်ပေးပြီး Reading skill ကို အခြေခံကာ ကျန်စွမ်းရည် သုံးရပ်ကို မြှင့်တင်ပေးသည်။ သူတို့ နိုင်ငံ၊ သူတို့ လူမျိုး၊ သူတို့ လူငယ်များ... ထိုသို့ လေ့လာနိုင်ကြလျှင်... ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံ၊ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုး၊ ကျွန်တော်တို့ ကလေးငယ်များလည်း ထိုသို့ လေ့လာနိုင်ရစေမည်...ဟူသော စေတနာ ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်

ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင်စာအုပ် Retold series များကို ကျွန်တော် ကြိုးစား၍ ပြန်ဆိုနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ပင် ဘာသာပြန်ဆိုပေးနေကြသော အခြားစာရေးဆရာကြီးငယ် အားလုံးကိုလည်း...(ဤနေရာမှနေ၍) လူငယ်များကိုယ်စား လေးစားစွာ ဂါရဝပြုပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ... Bilingual Translation စာအုပ် ကလေးများကြောင့်၊ အင်္ဂလိပ်စာ လေ့လာဆဲ လူငယ်များ အနည်းငယ်မျှ အကျိုးရှိသည်ဟုဆိုလျှင်ပင် ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ရကျိုးနပ်ပြီဟု ဆိုရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂလိပ်စာကို လေ့လာလိုက်စားဆဲ လူငယ်များ... အသိဉာဏ် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်တက်ကာ၊ မြင့်မားသည် ထက် မြင့်မားသော စွမ်းရည်များကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြ ပါစေ... ဆက်လက်လေ့လာနိုင်ကြပါစေ ဟု ဆုမွန်ကောင်း တောင်း အပ်ပါသည်။

စေတနာ အနန္တဖြင့်
မောင်သိန်းလွင်
၁၂. ၄. ၂၀၀၁

စာရေးသူ၏

BILINGUAL TRANSLATION-PICTORIAL SERIES

အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ နှစ်ဘာသာ
(သရုပ်ဖော်ပုံများဖြင့်) ပူးတွဲပြန်ဆိုမှုနှင့် အခြားစာအုပ်များ

ထုတ်ဝေပြီးစာအုပ်များ

1. In the Beginning (John Christopher)
ကမ္ဘာ့ဦးက ချုပ်ပုံပြင်
2. Treasure Island (R. L. Stevenson)
ရတနာကျွန်း
3. Robison Crusoe (Danial Defoe)
ဂျော်ဘင်ဆင် ကရူးဆီး
4. Little-Known Facts About Well-Known People
(Dale Carnegie)
ကမ္ဘာကျော်ကြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မကျော်ကြားသော ဖြစ်ရပ်များ
(တတိယအကြိမ်)
5. A Strange Treasure and Other Stories
အံ့ဖွယ်ရတနာနှင့် အခြားပုံပြင်များ
6. Princess Diana (Andy Hopkins)
ဇေလမင်သမီး ဒိုင်ယာနာ
7. BEGINNING LESSONS IN ENGLISH
(Third Edition) တတိယအကြိမ်
8. A BASIC ENGLISH GRAMMAR (Fourth Edition)
စတုတ္ထအကြိမ်
9. A GUIDE TO SENTENCE CONSTRUCTION
(Fifth Edition) ပဉ္စမအကြိမ်
10. VOCABULARY သိမှတ်ဖွယ်ရာ စကားလုံးပဏ္ဍ

11. AMERICAN ENGLISH & BRITISH ENGLISH
အမေရိကန်နိုင်ငံသုံး အင်္ဂလိပ်စာနှင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံသုံး အင်္ဂလိပ်စာ
12. The Prisoner of Zenda (Anthony Hope)
ဇင်းဒါး အကျဉ်းသား
13. Gulliver's Travels (Jonathan Swift)
ဂါလီဗတ်၏ ခရီးစဉ်များ
14. King Solomon's Mines (Sir. H Rider Haggard)
ဆော်လမွန်ဘုရင်၏ ရတနာသိုက်
15. To Know, To Learn, To Study
သိရန် မှတ်ရန် လေ့လာရန်
16. Tales from Shakespeare
ဂျိုတ်စပီးယား ပုံပြင်များ
17. A GUIDE TO ENGLISH USAGE
အင်္ဂလိပ်စာ အသုံးအနှုန်း
18. Round the World in Eighty Days (Jules Verne)
ကမ္ဘာပတ်လည် ရက်ရှစ်ဆယ်
19. David Copperfield (Charles Dickens)
ဒေးဗစ်ကော်ပီးဗီး
20. Little-Known Facts About Well-Known People
(Dale Carnegie)
ကမ္ဘာကျော်ကြားပုဂ္ဂိုလ်များ၏ မကျော်ကြားသော ဖြစ်ရပ်များ
(ဒုတိယတွဲ)
21. The Adventures of Tom Sawyer (Mark Twain)
တွပ်ဆောယား၏ စွန့်စားခန်းများ
22. A Guide to High School English (Standard Nine)
23. English for Standard Ten
24. Grammar Exercises for High School Students
25. The Adventures of Huckleberry Finn (Mark Twain)
ဟပ်ကယ်ဖင်း၏ စွန့်စားခန်းများ

မောင်သိန်းလွင်
ဟပ်ကယ်ဖင်း
၏
The Adventures of
Huckleberry Finn
Mark Twain

The Adventures of Huckleberry Finn

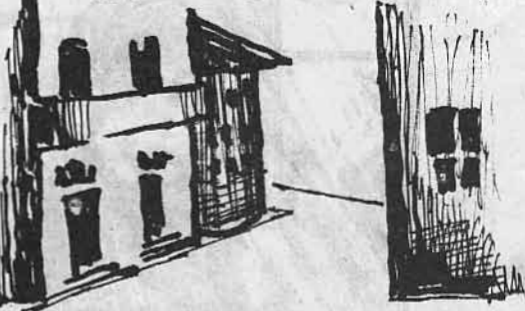
1

HUCK FINN AND TOM SAWYER

You don't know about me unless you've read *The Adventures of Tom Sawyer* — but that doesn't matter. My name's Huckleberry Finn. Tom Sawyer and I are both from St Petersburg, on the Mississippi River in the State of Missouri.

1

ဟပ်ကယ်ဝဲရီဖင်း၏ စွန့်စားခန်းများ

ဟပ်ကယ်ဖင်းနှင့် တွမ်ဆောယား

“တွမ်ဆောယား၏ စွန့်စားခန်းများ” ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကို ဖတ်မထားရင် ကျွန်တော့်ကို သိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်... ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ...။ ကျွန်တော့်နာမည်က ဟပ်ကယ်ဝဲရီဖင်း ပါ။ တွမ်ဆောယားနဲ့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လုံးက စိန်ပီတာစဘတ်မြို့ကပါ။ မစ်ဆူရီပြည်နယ် မစ္စစ္စပီမြစ်ကမ်းပေါ်က မြို့ကလေးပေါ့။

၁

Tom lives with his Aunt Polly and brother Sid, but I lived free until Tom and I had a big adventure. We found 12,000 dollars that a robber called Injun Joe had left in a cave. That made us rich. So then Judge Thatcher looked after the money for us, and Widow Douglas took me into her house to civilize me.

တွမ် က သူ့အဒေါ် အန်တီပေါ်လီ ရယ်၊ သူညီဆစ်စ် တို့ရယ်နဲ့ နေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့ တစ်ယောက်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေပါတယ်။ တွမ်နဲ့ ကျွန်တော်... စွန့်စားခန်းကြီးတစ်ခုကို မလုပ်ခင်အထိ ဆိုပါတော့။ (အဲဒီ စွန့်စားခန်းကြီးကြောင့်) ဓားပြကြီး အင်ဂျွန်ဂျိုး က ဂူထဲမှာ ထားခဲ့တဲ့ ဒေါ်လာ (၁၂၀၀၀)ကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီလို တွေ့ရှိမှုကြောင့် ကျွန်တော်တို့ သူငွေ့ဖြစ်သွားကြပါတယ်။ တရားသူကြီး သက်ချာ က ကျွန်တော်တို့ အတွက် အဲဒီငွေတွေကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တယ်။ မုဆိုးမကြီး ဒေါက်ဂလပ်က ကျွန်တော်ကို သူ့အိမ်ခေါ်သွားတယ်။ ကျွန်တော် လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် သွန်သင်ပေးဖို့တဲ့ဗျာ။

Living in a house was hard. When I couldn't stand it any longer, I ran away and lived free again, wearing my old rags and sleeping outdoors. But Tom said he was going to start a gang of robbers and I could join if I was respectable. So I went back to the widow.

Then it all began again. New clothes, supper at a table, stories from the Bible

BURMESE CLASSIC

အိမ်နဲ့ ယာနဲ့ အတည်တကျနေရတာဟာ (ကျွန်တော့်အတွက်) ဒုက္ခရောက်လှပါတယ်။ အဲဒါကို သည်းမခံနိုင်တော့တဲ့အခါ... အိမ်ကထွက်ပြေးပြီး၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေထိုင်ပါတယ်။ အဝတ်အစား စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်တွေကို ဝတ်ပြီး အပြင်မှာ (ကြာသလို) အိပ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တွမ် က ပြောတယ်။ ဓားပြ ဂိုဏ်းတစ်ခုကို သူထူထောင်တော့မယ်။ ကျွန်တော့်အနေ နဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိနဲ့ လူရိုသေ ရှင်ရိုသေရှိမယ်ဆိုရင်... ဝိ ဂိုဏ်းထဲဝင်နိုင်တယ်... ဆိုလို့။ ကျွန်တော် မုဆိုးမကြီးရဲ့ အိမ်ကို ပြန်သွားပါတယ်။

အဲဒီနောက်တော့... တစ်ခါထပ်ပြီး အစကနေ ပြန်စ ရတော့တာပါပဲ။ အဝတ်အစားအသစ်တွေ ဝတ်ရတယ်။ ညစာ..ကို စားပွဲ ကုလားထိုင်နဲ့စားရတယ်။ သမ္မာကျမ်းတ ယ်က ပို့ပြင်တွေဖတ်... စသည်ဖြင့်ပေါ့။

The widow's sister, old Miss Watson, had just come to live with her. She kept saying, 'Don't put your feet up there, Huckleberry. Sit up straight, Huckleberry.' She told me about the bad place I would go to if I didn't behave properly. She behaved well, she said, so that she would go to the good place.

'Will Tom Sawyer go to the good place?' I asked.

'Certainly not.'

I was glad about that, because I wanted Tom and me to be together.

မုဆိုးမကြီးရဲ့ အစ်မ၊ အဘွားကြီး မစ္စ ဝပ်ဆန်ဟာ မကြာခင်ကမှရောက်လာပြီး သူ(မ)နဲ့အတူနေထိုင်တာပါ။ သူ(မ)က အမြဲပြောတယ်။ “နင့့်ခြေထောက်တွေကို ဟဲ့... အပေါ်မတင်နဲ့ ဟပ်ကယ်ဗဲရီ... မတ်မတ်ထိုင်စမ်း... ဟပ်ကယ်ဗဲရီ...” ကျွန်တော်ကောင်းကောင်းမွန်မွန်မနေရင် သွားရမယ့် မကောင်းတဲ့ဘုံအကြောင်းကိုလည်း ပြောပြတယ်။ သူ(မ)ကတော့ကောင်းကောင်းနေတဲ့အတွက် ကောင်းတဲ့ဘုံ၊ ကောင်းရာသုဂတိကိုရောက်မယ်... လို့(လည်း) ပြောပါတယ်။

“တွမ်ဆောယား ရော ကောင်းတဲ့ဘုံရောက်မှာလား” လို့ ကျွန်တော်က မေးတော့၊

“မရောက်မှာကတော့ ကျိန်းသေပဲ”... တဲ့။

(ဒီကိစ္စကို ကြားရတာ) ကျွန်တော် ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ၊ ဘာကြောင့်ဆို... ကျွန်တော်က တွမ် နဲ့ အတူတူပဲနေချင်တာကို... ခင်ဗျ။

၂

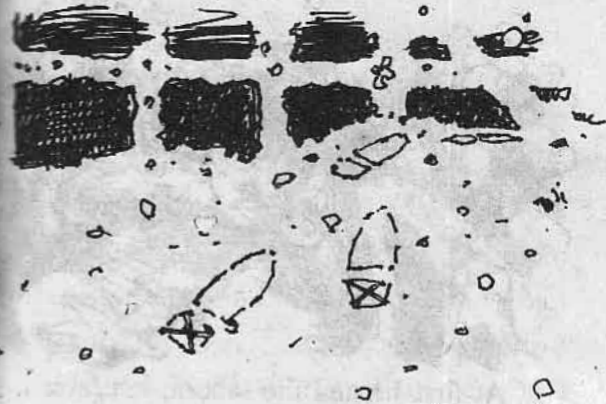
HUCK AND PAP

Footprints in the snow

Widow Douglas sent me to school and I tried to go there every day.

Three or four months went by and it was winter. I had been to school most of the time. I could now spell and read, and write a little.

၅

ဗာပီ(ကိ)နှင့် ပကိ(ပိ)

နှင်းထူထဲမှ ခြေရာများ

ပုဆိုးမကြီး ဒေါက်ဂလပ် က ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းထားပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း နေ့တိုင်း ကျောင်းတက်ဖို့ ကြိုးစားပါတယ်။

သုံး၊ လေးလလောက် ကုန်လွန်ခဲ့ပါပြီ။ ဆောင်းတွင်း ကိုရောက်လာပါပြီ။ အချိန်တော်တော်များများ ကျွန်တော် ကျောင်းတက်ခဲ့ပါတယ်။ အခုတော့... ကျွန်တော် စာလုံးပေါင်းပြီး ဖတ်နိုင်ပါပြီ။ နည်းနည်းလည်း ရေးတတ်လာပါပြီ။

၅

At first I hated the school, but later I only ran away when I got very tired. I got used to living at the widow's, too. Sleeping in a bed was difficult but, before the cold weather, I used to slide out and sleep in the woods sometimes. So that was a rest. I liked the old ways best, but I began to like the new ones, too. Widow Douglas said I was improving slowly.

Then one morning I spilt the salt at breakfast. I tried to throw some of it over my left shoulder to keep away the bad luck, but Miss Watson stopped me. 'Take your hands away, Huckleberry. What a mess you're always making!'

ပထမတော့ ကျောင်းကို ကျွန်တော်မုန်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာတော့ သိပ်ပြီး ပင်ပန်း ငြီးငွေ့မှပဲ... ကျောင်းပြေးပါတယ်။ မုဆိုးမကြီးရဲ့ အိမ်မှာ နေရတာလည်း နေသားကျနေပါပြီ။ အိပ်ရာထဲမှာ အိပ်ရတာ ခက်ခဲ(ပင်ပန်း)လှပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... ရာသီဥတု မအေးခင်မှာ၊ တစ်ခါတစ်ရံ အိမ်ကလပ်ထွက်ပြီး တောထဲမှာ သွားအိပ်လေ့ရှိပါတယ်။ အနားယူမှု တစ်မျိုးပေါ့။ ဟိုတုန်းကလို လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေခဲ့ရတဲ့ ဘဝဟောင်းကို အကြိုက်ဆုံးပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အခု နေနေရတဲ့ ဘဝသစ်ကိုလည်း နှစ်သက်စပြုနေပါပြီ။ မုဆိုးမကြီး ဒေါက်ဂလပ် ကတော့ပြောတယ်။ ကျွန်တော် တဖြည်း ဖြည်းချင်းတိုးတက်လာပြီ... တဲ့။ ။

အဲ... ဒီနောက်... တစ်မနက်ပေါ့ဗျာ... ကျွန်တော်... နံနက်စာ စားရင်းနဲ့ ဆားတွေ ဖိတ်ကျသွားပါတယ်။ ဖိတ်ကျသွားတဲ့ ဆား နည်းနည်းကို ကျွန်တော့်ရဲ့ ဘယ်ဘက်ပခုံးပေါ်ကနေ (နောက်ပြန်) လွင့်ပစ်ဖို့ ကြိုးစားပါတယ်။ မကောင်းတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးတွေ ကနေ ကင်းဝေးအောင်လေ။ ဒါပေမယ့် ပစ္စု ဝပ်ဆန်က ကျွန်တော့်ကို ဟန့်တားတယ်။ “လက်တွေ့... ကို ဖယ်ဖမ်း ဟပ်ကယ်စဲရီ...၊ နင်ဟာလေ... အမြဲတမ်း ညှစ်ပတ် နေတာပဲ။”

So I felt worried. I went down the front garden and through the gate. There was an inch of new snow on the ground and I saw somebody's footprints. The person had come up the hill, stood at the gate, and then gone on around the garden fence without coming in. It was strange, somehow. I bent down to look at the tracks. There was a cross in the left boot heel, made with big nails, to keep off the devil!

In a second, I was running down the hill to Judge Thatcher's house.

'Have you come for your interest?' he asked. 'There's 150 dollars waiting for you.'

(အန္တရာယ်ကင်းအောင် မလုပ်လိုက်ရတဲ့အတွက်) ကျွန်တော်... စိုးရိမ်ပူပန်သွားမိတယ်။ အိမ်ရှေ့ဘက် ခြံဝင်းဆင်းပြီး ခြံအဝင်ဝဆီကို ကျွန်တော်လျှောက်လာ ခဲ့တယ်။ မြေပြင်ပေါ်မှာ နှင်းထူက တစ်လက်မလောက် ကျနေတယ်။ နှင်းတွေပေါ်မှာ တစ်ယောက်ယောက် နှင်းထားတဲ့ခြေရာတွေကို ကျွန်တော်တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီလူဟာ တောင်ကုန်းလေးပေါ်ကို တက်လာ တယ်။ ခြံဝမှာ ရပ်တယ်။ ခြံထဲကို မဝင်ဘဲ... ခြံစည်းရိုး ပတ်ပတ်လည်ကို လျှောက်သွားတယ်။ တစ်မျိုးပဲ... ထူး တော့ ဝေးဆန်းတယ်။ ခြေရာတွေကို ကျွန်တော် ငုံ့ပြီး ကြည့်လိုက်တယ်။ ဘယ်ဘက်ဖိနပ် ခြေဖနောင့်နေရာမှာ ကြက်ခြေခတ်အမှတ်အသားကို တွေ့တယ်။ သံ နှစ်ချောင်းနဲ့ ကြက်ခြေခတ်ပုံ လုပ်ထားတာ။ မကောင်း ဆိုးဝါးတွေဘေးက လွတ်ကင်းအောင် လုပ်ထားတာ။

စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း (ချက်ချင်းပဲ) တောင်ကုန်းလေး ပေါ်က ပြေးဆင်းပြီး၊ တရားသူကြီး သက်ချာ ရဲ့ အိမ်ကို ကျွန်တော် ပြေးတော့တာပါပဲ။

“အတိုး လိုချင်လို့ လာတာလားဟေ့... မင်းအတွက် ဒေါ်လာ တစ်ရာငါးဆယ်... အသင့်ပဲဟေ့...”

'I don't want it,' I said. 'I want you to have it and my 6,000 dollars too.'

'Is something the matter, Huckleberry?'

'Please take the money,' I said, 'and don't ask me any questions. Then I won't have to tell any lies.'

The judge looked at me. 'I think I understand,' he said. 'You want to sell everything to me, not give it.'

“အဲဒါကို (အတိုးကို) လိုချင်တာ မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျား။ အဲဒါကို ခင်ဗျား ယူထားပေးပါ။ ကျွန်တော့် ရဲ့ ဒေါ်လာခြောက်ထောင်လုံးကိုလည်းပဲ... ပေါ့။” လို့ ကျွန်တော်က ပြောတော့

“ကိစ္စတစ်ခုခုရှိလို့လား ဟပ်ကယ်ဗဲရီ”

“ကျေးဇူးပြုပြီး ပိုက်ဆံကိုသာ ယူထားပါခင်ဗျာ...။ ကျွန်တော့်ကို ဘာမေးခွန်းမှ မမေးပါနဲ့၊ ဒါဆို... ကျွန်တော်လည်း... ဘာကိုမှ လိမ်ပြောစရာမရှိတော့ဘူး ပေါ့ ခင်ဗျာ...”

တရားသူကြီးက ကျွန်တော့်ကို ကြည့်လိုက်တယ်။ “အေး... ငါ နားလည်သွားပြီ ထင်ပါတယ်။ မင်းက ငါ့ကို မင်းမှာရှိတဲ့ အရာရာကို... ရောင်းချင်တယ်။ ပေးတာ မဟုတ်ဘူး...” လို့ သူက ပြောပါတယ်။

Handwritten notes in Burmese script at the top left of the page.

He wrote something on a piece of paper and held it out for me to sign. 'This paper says I've bought everything from you and paid you for it. Here's a dollar. Now, sign.' So I signed, took the dollar and left.

That night I went to Miss Watson's slave Jim and told him that my Pap had come back: I'd seen his footprints. Jim could do magic, so I asked if Pap was going to stay. Jim asked a spirit, but the spirit said that Pap didn't know yet.

When I lit my candle and went up to my room, Pap was sitting there!

သူက စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်မှာ ရေးစရာရှိတာတွေ ရေးပြီး... ကျွန်တော် လက်မှတ်ထိုးဖို့လှမ်းပေးလိုက်တယ်။ ဒီ စာရွက်(စာချုပ်)မှာ ရေးထားတာက... မင်းမှာရှိတဲ့ အရာရာကို ငါက ဝယ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအတွက် မင်းကို ပိုက်ဆံပေးပြီးပြီ။ ရော... ဟောဒီမှာ တစ်ဒေါ်လာ... ကဲ... လက်မှတ်ထိုး။"

ကျွန်တော်လည်း လက်မှတ်ထိုး၊ တစ်ဒေါ်လာကို ယူ... ပြီးတော့ ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီည... မစ္စ ဝမ်ဆန် ရဲ့ ငွေဝယ်ကျွန် ဂျင် ဆီ ကျွန်တော်သွားပြီး ကျွန်တော့်အဖေ ပက်(ပ်) ပြန်လာ တယ်။ သူ့ရဲ့ ခြေရာတွေကို ကျွန်တော်တွေ့တယ်။ လို့ ပြောပြတယ်။ ဂျင် က မှော်တွေ၊ ပယောဂတွေ တတ်တယ်လေ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က "(ကျွန်တော့် အဖေ) ပက်(ပ်) ရှိနေဦးမှာလား..." လို့ ဂျင် ကိုမေး တယ်။ ဂျင် က ဝိညာဉ်တစ်ခုကို မေးပေးတယ်။ ဝိညာဉ် က ဖြေတယ်။ "ပက်(ပ်) မသိသေးပါဘူး..." တဲ့။

ဖယောင်းတိုင်ထွန်းပြီး အပေါ်ထပ် ကျွန်တော် အခန်းကိုတက်သွားတော့... အဲဒီမှာ ပက်(ပ်) က ထိုင်နေ တယ်လေ...။

The visitor

Pap was almost fifty, and he looked it. His hair was long and greasy and hung down in front of his eyes. It was all black, but his face was a horrible dead white like a fish. His clothes were rags and there were holes in his boots.

I used to be frightened of him, but now I wasn't. I put down the candle. The window was open, so he had climbed in by the wood-shed.

'Fine clothes, very!' he said. 'And people say you can read and write. Who told you to start such foolishness?'

'The widow.'

ညော်သည်

ပက်(ပ်) က အသက်ငါးဆယ်နှီးပါးရှိပြီ၊ ကြည့်လိုက်ရင်လည်း ငါးဆယ်လောက်ရှိပြီဆိုတာ ပုံပေါ်နေပါတယ်။ ဆံပင်တွေကရှည်ပြီး စေးကပ်နေတယ်။ အဲဒီ ဆံပင်တွေက သူ့မျက်ခုံးတွေပေါ်မှာ(အုပ်ပြီး) ကျနေတယ်။ မည်းနက်နေတာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် သူ့မျက်နှာက ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် လုံးဝကို ဖြူဖွေးပြီး ဖြူဖင်ဖြူလျော်နဲ့... ငါးတစ်ကောင်လိုပဲ။ သူ့အဝတ်တွေက စုတ်ပြတ်နေပြီး၊ ဖိနပ်မှာလည်း အပေါက်တွေနဲ့။

ဟိုတုန်းကဆိုရင် ကျွန်တော် သူ့ကို ကြောက်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အခု မကြောက်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်က ဖယောင်းတိုင်ကို ချထားလိုက်တယ်။ ပြတင်းပေါက်က ပွင့်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ဥယျာဉ်သုံးပစ္စည်းတွေထားတဲ့ သစ်သားအဆောင်ပေါ်က တစ်ဆင့် သူတက်လာခဲ့တာ။

"ဝတ်ကောင်းစားလှတွေနဲ့ ပါလားကွ... ဟေ..." လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။ "လူတွေက ပြောတော့ မင်း... စာတွေ... ရေးတတ် ဖတ်တတ်နေပြီ...ဆို၊ ဒီလို အဓိပ္ပါယ် မရှိတဲ့ မိုက်ရွေးရဲလုပ်ငန်းတွေကို စ...လုပ်ဖို့ ဘယ်သူက မင်းကို ပြောတာလဲ..."

"မုဆိုးမကြီး ပါ"

www.burmeseclassic.com

‘I’ll teach her how to interfere. Your mother couldn’t read or write before she died. And I can’t, either. So I won’t stand it. Let me hear you read.’

I picked up a book and began to read about General Washington.

Pap knocked the book across the room. ‘They’re right. You can do it. If I catch you at that school again, I’ll beat you.’

He sat there growling for a minute. Then he looked around.

“ဘယ်လို ကြားဝင်စွက်ဖက်ရမယ်ဆိုတာ သူ့(မ)ကို သင်ပေးလိုက်ဦးမှ...၊ မင်း အမေလည်း မသေခင်အထိ စာရေးစာဖတ်မတတ်ဘူး၊ ငါလည်း မတတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့်... ဒီကိစ္စကို ငါ သည်းမခံနိုင်တာပဲ... ကဲ... ငါ့ကို စာဖတ်ပြစမ်း၊ ငါ နားထောင်ချင်တယ်”

ကျွန်တော်က စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး၊ ဝိုလ်ချုပ် ဝါရှင်တန် အကြောင်းကို စ... ဖတ်ပါတယ်။

ပက်(ပ်) က အခန်းရဲ့ ဟိုဘက်ရောက်အောင် စာအုပ်ကို ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ “သူတို့ပြောတာ... မှန်သားပဲ။ မင်း... စာဖတ်တတ်နေပြီကိုး၊ အဲဒီကျောင်းမှာ မင်း... နောက်ထပ်ဆက်တက်တာကို ငါ မိလို့များ ကတော့... ကွာ၊ မင်း ကို ဆော် မှာပဲ။”

ခဏလောက်ကြာအောင်ထိုင်ပြီး၊ ဟိန်းဟောက် ဆူပူပြောဆိုပါတယ်၊ အဲဒီနောက် သူက (အိမ်ခန်းပတ်ပတ်လည်ကို) လှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။

‘A bed and bed-clothes! And a piece of carpet on the floor — while your own father has to sleep with the pigs in the yard. They say you’re rich too,’ he said.

‘They’re lying.’

‘Everybody in St Petersburg says so, and I heard it down the river. That’s why I came. You get me the money tomorrow.’

‘I haven’t got any money.’

‘Judge Thatcher’s got it. Get it from him.’

‘I haven’t got any money. Ask Judge Thatcher.’

‘All right, I will. How much have you got in your pocket now?’

‘Only a dollar.’

“မင်းအဖေ ငါကတော့ ဝက်တွေနဲ့အတူ ခြံထဲမှာ အိပ်နေရတဲ့အခါမှာ... မင်းကတော့ အိပ်ရာနဲ့... စောင်နဲ့... ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာလည်း ကော်လော...နဲ့ — ပြီးတော့ မင်းချမ်းသာနေပြီလို့လည်း... (သူတို့က) ပြောကြတယ်...”

“သူတို့ လိမ်ပြောတာပါ”

“ဝိန့်ပီတာဘတ်မှာရှိတဲ့ လူတိုင်းက ဒီလိုပဲ ပြောကြတာပဲကွ။ ဒီကိစ္စကို မြစ်ညာကို ဆန်တက်လာကတည်းက ကြားခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ငါ လာခဲ့တာ။ မနက်ဖြန်ကျရင် အဲဒီ ပိုက်ဆံတွေ ငါ့ကိုပေးစမ်း...”

“ကျွန်တော့်မှာ... ဘာပိုက်ဆံမှ မရှိဘူး”

“တရားသူကြီး သက်ချာဆီမှာရှိတာပဲ။ သူ့ဆီကနေ ယူပေး...ပေါ့”

“ကျွန်တော့်မှာ ဘာပိုက်ဆံမှ မရှိပါဘူး။ တရားသူကြီး သက်ချာကို မေးကြည့်ပါ”

“ကောင်းပါပြီ... မေးမှာပါ။ အခု လောလောဆယ် မင်းအိတ်ထဲမှာ ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက်ရှိသလဲ”

“တစ်ဒေါ်လာထဲရှိပါတယ်”

Pap took the dollar and said he was going down to get some whisky. He climbed out onto the shed. Then he put his head in again and cursed me for trying to be better than him. Then, when I thought he'd gone, he put his head in again. He'd beat me, he said, if I didn't stop going to that school.

Twice, he caught me going to school and beat me, but Widow Douglas told him to stop following me around. That made him mad. He'd show people who was Huck Finn's boss, he said.

ဖက်(ဝ်)က ပိုက်ဆံ တစ်ဒေါ်လာကို ယူလိုက်ပြီး ဝီစကီ(အရက်)ဝယ်ဖို့ ဆင်းတော့မယ်...လို့ ပြောတယ်။ (ပြတင်းပေါက်ကနေ) သစ်သားအဆောင်ပေါ်လှမ်း ထွက်လိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် သူခေါင်းကို အိမ်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်ပြီး၊ သူ့ထက်သာအောင် လုပ်ရမလားဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို ဆဲပါတယ်။ အဲဒီနောက်... သူ ထွက်သွား ပြီလို့... ကျွန်တော်ထင်နေတုန်း၊ ခေါင်းက တစ်ခါ ပြန်ဝင် လာပါတယ်။ ကျွန်တော် ကျောင်းတက်တာ မရပ်ရင်၊ ကျောင်းဆက်တက်ရင် ကျွန်တော့်ကို ဆော်မယ် (ရိုက်မယ်)... လို့ ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော် ကျောင်းတက်တာကို... သူ... နှစ်ကြိမ် မိသွားခဲ့တယ်။ ရိုက်လည်း ရိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... မုဆိုးမ ခေါက်ဂလပ် က ကျွန်တော့်နောက်ကို မလိုက် ဖို့... သူ့ကို ပြောတယ်။ အဲဒီလို ပြောလို့ သူ... ဒေါသပူနံ့ ထတော့တာပါပဲ။ “ဟပ်(က်) ဖင်းရဲ့ အကြီးအကဲဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ပြရသေးတာပေါ့ကွာ...” လို့ သူ့က (ကြိမ်းဝါး)ပြောဆိုတယ်။

The old log-cabin

So one day, when spring came, he waited for me and caught me. He rowed me three miles up the river in a skiff and crossed over to the eastern shore in the State of Illinois, to a place with no houses.

We lived in an old log-cabin among the trees and I never got a chance to run off. Pap had a gun, and we fished and hunted for all we ate. Sometimes, he locked me in and went three miles down to the store at the ferry, to trade our fish for whisky. Then he brought it home, got drunk, had a good time and beat me.

သစ်လုံးတဲအိမ်ကလေး

ဒါကြောင့်... နွေဦးရာသီရောက်လာတဲ့ တစ်နေ့... မှာပေါ့။ သူက ကျွန်တော်ကို စောင့်ပြီး ဖမ်းသွားပါတယ်။ လှေကလေး...နဲ့ မြစ်ကိုဆန်ပြီး သုံးမိုင်လောက်လှော် သွားပါတယ်။ အိလီနွိုက်ပြည်နယ် အရှေ့ဘက် ကမ်းခြေ ကို ဖြတ်သွားရတယ်။ အဲဒီနေရာက လူနေအိမ်ခြေတွေ မရှိတဲ့နေရာပေါ့။

သစ်ပင်တွေကြားက သစ်လုံးအိမ်ကလေးထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ နေခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ထွက်ပြေးဖို့ အခွင့်အရေးလေး တစ်ကြိမ်တောင် မရခဲ့ ပါဘူး။ ပက်(ပ်)မှာ သေနတ်တစ်လက်ရှိတယ်။ ကျွန်တော် တို့ စားဖို့အတွက် ငါးဖမ်းတယ်။ အမဲလိုက်တယ်။ တစ်ခါ တစ်ရံကျတော့ သူကကျွန်တော့်ကို သစ်လုံးအိမ်ထဲမှာ သော့ခတ်ထားခဲ့ပြီး။ သုံးမိုင်လောက်ဝေးတဲ့ ကူးတို့ဆိပ်က ဆိုင်ကိုသွားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဖမ်းမိတဲ့ ငါးတွေကို ဝိစကီအရက်နဲ့ အလဲအလှယ်လုပ်ဖို့လေ။ အဲဒီနောက် ဝိစကီကို အိမ်ယူလာပြီး သောက်တယ်။ မူးတယ်။ ကောင်းကောင်းဒိမ်ခံပြီးတဲ့နောက်... ကျွန်တော့်ဘို ရိုက်တော့တာပါပဲ။

But then Pap began to beat me and lock me in on my own too often. So I decided to leave.

I'd tried to get out of that cabin many times, but I couldn't find a way. The window was too small, the chimney too narrow, the door too thick; and Pap never left a knife or anything sharp around. Then I found an old saw in the roof. One day, when he was away, I sawed out a big section of the bottom log, behind the table where he wouldn't notice it.

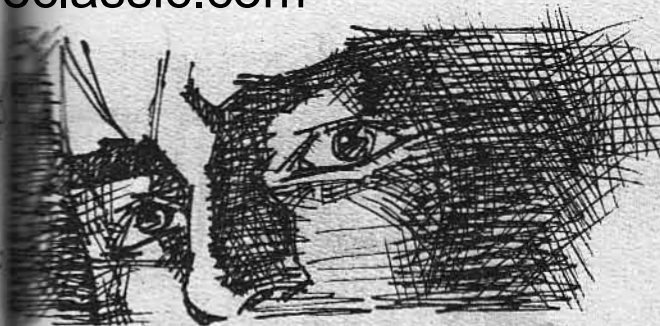
ဒါပေမယ့်... ပက်(ပ်)က ကျွန်တော့်ကို ရိုက်နှက်ပြီး သော့ခတ်ထားတဲ့ အကြိမ်က များလွန်းလာပါတယ်။ ဒါကြောင့် ထွက်သွားတော့မယ်လို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီ သစ်လုံးအိမ်ကလေးထဲကနေ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ဖို့ ကျွန်တော် အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နည်းလမ်းကလေးတစ်ခုတောင် မတွေ့ပါဘူး။ ပြတင်းပေါက်က သေးလွန်းတယ်။ မီးခိုးခေါင်းတိုင်က ကျဉ်းလွန်းတယ်။ တံခါးက ထူထဲခိုင်ခန့်လွန်းတယ်။ ပြီးတော့ ပက်(ပ်) က ဓားဖြစ်ဖြစ်၊ ချွန်ထတ်တဲ့ ဟာတစ်ခုခုကိုဖြစ်ဖြစ် ဘယ်တော့မှ အနီးအနားမှာ မထားခဲ့ဘူး။ အဲဒီနောက် လွှအဟောင်းကြီးတစ်ခုကို ခေါင်မိုးကြားမှာ သွားတွေ့တယ်။ တစ်နေ့ ကျတော့... သူမရှိတဲ့အခိုက်မှာ... အောက်ခြေသစ်လုံးကြီး တစ်လုံးရဲ့အပိုင်းတစ်ခုကို လွန်ခဲ့ တိုက်ဖြတ်တယ်။ သစ်လုံးက ဓားပွဲရဲ့နောက်မှာဆိုတော့ သူ သတိမပြုမိဘူးလေ။

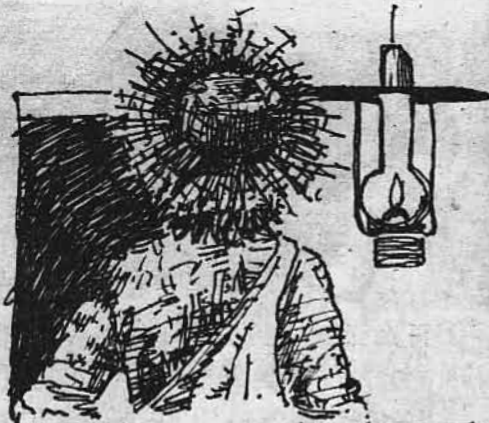
When he came back, he was in his usual bad temper. He'd been over to St Petersburg and there was still no date for the trial. People thought he'd get my money from the judge in the end, he said. But they also thought that Widow Douglas would be allowed to adopt me.

This shook me, because I didn't want to be 'civilized' any more. But I didn't want to stay with Pap either.

သူပြန်လာတော့ ခါတိုင်းလို ဒေါသတကြီးနဲ့ပါပဲ။ သူက စိန်ပီတာစဘတ်မြို့ကို ရောက်ခဲ့တယ် (တရားသူကြီး သက်ချာဆီကနေ ဟပ်(က်)ရဲ့ ငွေကိုသူက ရလိုကြောင်း... တရားစွဲထားတဲ့) အမှုရက်ချိန်းကမရသေးဘူး။ နောက်ဆုံးကျရင်တော့ တရားသူကြီး သက်ချာ ဆီကငွေကို သူပဲရမှာ...လို့ လူတွေကထင်နေကြတဲ့အကြောင်း သူက ပြောပြတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို မွေးစားဖို့ (အခွင့်အရေး) ကို မုဆိုးမကြီး ဒေါက်ဂလပ်သို့ခွင့်ပြုမှာပဲ...လို့ လူတွေက ထင်ကြောင်းကိုလည်း ပြောပြတယ်။

အဲဒီသတင်းက... ကျွန်တော့်ကို တုန်လှုပ်သွားစေတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို... နောက်တစ်ခါထပ်ပြီး ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့အောင် သွန်သင်တာကိုလည်း မခံချင်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်အဖေ ပက်(ပ်)နဲ့ ဆက်ပြီးတော့လည်း မနေချင်တော့ဘူးလေ...။

I decided to run away into the woods, hunting and fishing to stay alive. Neither Pap nor the widow would ever find me again. I'd saw my way out and leave that night if Pap got drunk enough, which I reckoned he would.

Pap had brought back some whisky and, while I was cooking supper, he started drinking and arguing.

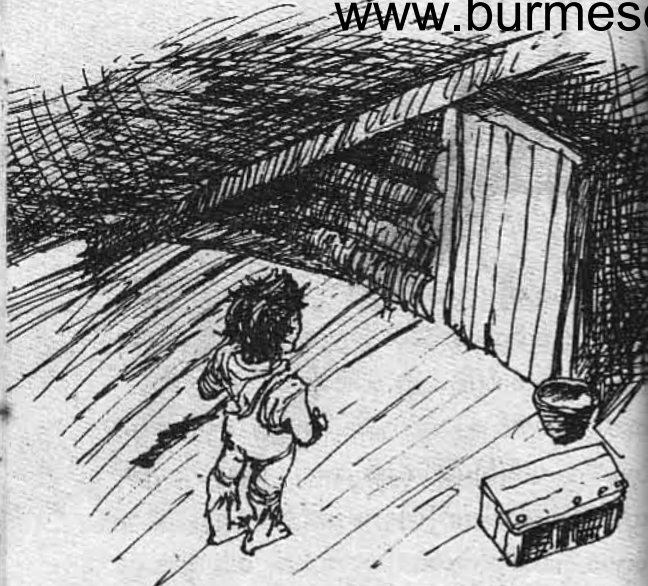
He went on drinking after supper. I judged I'd soon be able either to steal the key to the hut or saw my way out. But luck wasn't with me. I fell asleep before he did.

တောထဲကို ထွက်ပြေးဖို့ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ အသက်ရှင်နေထိုင်နိုင်ဖို့အတွက် အမဲလိုက်မယ်... ငါးဖျားမယ်။ ပက်(ပ်) ရော မုဆိုးမကြီးပါ ဘယ်တော့မှ နောက်တစ်ကြိမ် ကျွန်တော့်ကိုပြန်တွေ့မယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီည ပက်(ပ်) မူးပြီဆိုရင်၊ သစ်လုံးကို လွန်တိုက်ပြီး ထွက်ပြေးမယ်...ပက်(ပ်)မူးမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မျှော်လင့်ထားပြီးသားလေ...။

ပက်(ပ်)က ဝီစကီယူပြီး အိမ်ပြန်လာတယ်။ ကျွန်တော်ညစာချက်ပြုတ်နေတုန်း သူ စသောက်ပြီး... စကားများတော့တာပါပဲ။ ညစာ စားပြီးတော့လည်း သူ ဆက်ပြီး သောက်ပါတယ်။ မကြာခင်မှာ... သစ်လုံးတဲသော့ကိုပဲ ခိုးရမလား။ အောက်ခြေသစ်လုံးကို လွန်တိုက်ပြီးတော့ပဲ အပြင်ထွက်ရမလား... တစ်ခုခုတော့ လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မှန်းဆခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကုသိုလ်ကံကြမ္မာက ကျွန်တော့်ဘက်မှာ မရှိဘူးလေ...။ သူ မအိပ်ခင် ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

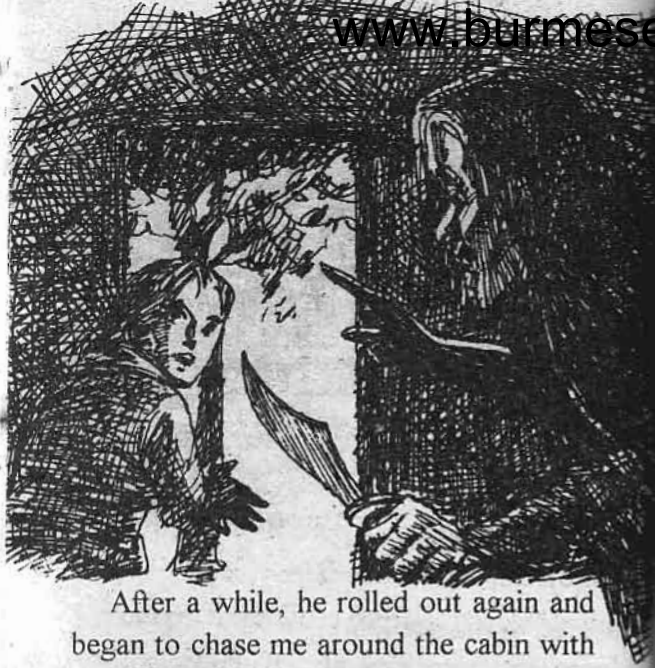
I don't know how long I was asleep, but suddenly there was a horrible scream. It was Pap, looking wild and yelling about snakes. I couldn't see any, but he started to run round and round shouting, 'Take it off! It's biting me on the neck!'

Then he fell down and kicked and screamed that devils were holding him. Then he said that the dead were after him. He crawled under the table, rolled himself in his blanket and started crying.

ဘယ်လောက်ကြာကြာ အိပ်ပျော်သွားတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မသိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကြောက်မက်ဖွယ် အော်သံကို ရှုတ်တရက် ကြားရပြီး နိုးလာပါတယ်။ ပက်(ဝ်)ပေါ့... ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေပုံပဲ၊ ပါးစပ် ကလည်း မြွေတွေ မြွေတွေလို့ အော်နေတယ်၊ ကျွန်တော် တော့ ဘာမှမတွေ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် "ဖယ်ပေးပါ၊ ခွာချပေးပါ။ ငါ့ လည်ပင်းကို ကိုက်နေပြီ" လို့ အော်ရင်း ဟစ်ရင်းနဲ့ လှည့်ပတ်ပြီး ပြေးတော့တာပါပဲ။

အဲဒီနောက် သူ လဲကျသွားတယ်။ မကောင်းဆိုးဝါး တွေ သူ့ကို ဖမ်းနေပါတယ်ဆိုပြီး အော်ရင်းဟစ်ရင်း ကန်ရင်းကျောက်ရင်းနဲ့လေ။ အဲဒီနောက် လူသေတွေ သူ့နောက်လိုက်နေတယ်လို့ ပြောပြန်တယ်။ စားပွဲအောက် ကို လေးဘက်ထောက်ဝင်တယ်။ သူ့ကိုယ်သူ စောင်နဲ့ ပတ်ပြီး စတင် ငိုကြွေးပြန်ပါတယ်။

After a while, he rolled out again and began to chase me around the cabin with a knife, saying I was Death. I said I was only Huck, but he laughed a horrible laugh and kept on chasing me.

Pretty soon he was tired. He slid down against the door with his knife under him, saying he'd rest for a minute and then kill me. So he fell asleep. I got the gun and made sure that it was loaded. Then I sat down, pointing it at Pap.

ခဏလေးကြာတော့ ပြန် လှိမ့်ထွက်လာပါတယ်။
ဓား တစ်လက်ကို ကိုင်ပြီး ကျွန်တော့်ကို လှည့်ပတ်
လိုက်တော့တာပါပဲ။ ပါးစပ်ကလည်း ကျွန်တော့်ကို
သေမင်းလို့ အော်ရင်းနဲ့ပေါ့။ ကျွန်တော် ဟပ်(က်)ပါလို့
ပြောပေမယ့်... ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းအောင်
ရယ်မောပြီး ကျွန်တော့်ကို ဆက်ပြီး လိုက်တော့တာပါပဲ။

အတော်လေးကြာတော့... သူ မောလာတယ်။ တံခါး
ကို မှီပြီး လျှောကျသွားတယ်။ သူ့ဓားက သူ့အောက်
ရောက်သွားတယ်။ ခဏလောက် နားပြီးမှ ကျွန်တော့်
ကို သတ်မယ်လို့ ပြောရင်းနဲ့... လေ။ အဲဒီလိုနဲ့ သူ
အိပ်မောကျသွားပါတယ်။ ကျွန်တော်က သေနတ်ကို ယူ
လိုက်တယ်။ ကျည်ထည့်ထား မထား သေချာအောင်စစ်
တယ်။ ပြီးတော့ ပက်(ပ်)ကို သေနတ်နဲ့ ချိန်ထားပြီး
ကျွန်တော်ထိုင်လိုက်ပါတယ်။

3

HUCK'S ESCAPE

A lovely canoe

'Get up! What are you doing?' I'd fallen asleep again. The sun was up and Pap was standing over me, looking sour and sick. 'Why are you holding the gun?'

I judged he didn't remember the night before, so I just said, 'Somebody tried to get in, so I was waiting for him.'

'Why didn't you wake me?'

'I tried to, but I couldn't.'

မာမိ(ကိ)၏ လွတ်မြောက်ခြင်း

ချစ်စရာ လှေကလေးတစ်စီး

ကျွန်တော် တစ်ခါထပ်ပြီး အိပ်ပျော်သွားပြန်ပါတယ်။ နေက မြင့်နေပြီ။ ပက်(ပ်)က ကျွန်တော့်အပေါ်ကနေ မိုးပြီးရပ်နေတယ်။ သူကြည့်ရတာ အရက်နာကျပြီး စိတ်တိုနေပုံပါပဲ။ "ထစမ်း... မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ...? သေနတ်ကြီးကို မင်း ဘာဖြစ်လို့ ကိုင်ထားတာလဲ...?"

ပြီးခဲ့တဲ့ ညက ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို သူမမှတ်မိဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် ခန့်မှန်းမိတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က "(ညက)... တစ်ယောက်ယောက်... အထဲကို ဝင်ဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် သူ့ကိုစောင့်... နေတာ"

"ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ မနှိုးတာလဲ...?"

"ကျွန်တော် ကြိုးစားတာပဲ။ ဒါပေမယ့် နှိုးလို့မှ မရတာ..."

'All right. Don't lie there all day. Go and see if there's anything on the fishing-lines for breakfast.' Pap unlocked the door and I went to the river-bank.

The river had begun to rise, as it always does in June, and bits of wood and pieces of log rafts were floating down. I might be able to catch something good to sell, so I kept my eyes open. Suddenly, a canoe came along, a lovely one, about fourteen feet long. I shot into the water, head first like a frog, swam out to the boat and climbed in.

“ကောင်းပြီ... ဒီမှာ တစ်နေ့ကုန် လှဲအိပ်မနေနဲ့၊ မနက်စာအတွက် ငါးတွေမိများ မိနေသလား၊ ငါးများတံ တွေဆီသွားကြည့်စမ်း” ဆိုပြီး၊ ပက်(ပ်) က တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်တော့... ကျွန်တော်လည်း မြစ်တမ်းဘက်ကို ထွက်လာပါတယ်။

ငွန်လဆိုရင် ဖြစ်နေကျအတိုင်းပါပဲ... မြစ်ထဲမှာ မြစ်ရေတွေက မြင့်တက်နေပါတယ်၊ သစ်သားစတွေ ဖောင်လုပ်ထားတဲ့ သစ်လုံးတွေ မျောပါလာတယ်၊ ရောင်းလို့ကောင်းမယ့်ဟာ ဘာလေးများရနိုင် ဆွဲဖမ်းနိုင် မလဲလို့ ကျွန်တော်စောင့်ကြည့်နေပါတယ်၊ ရုတ်တရက် ဆိုသလို လှေကလေးတစ်စီး မျောလာတယ်၊ ချစ်စရာ လေး၊ ဆယ့်လေးပေလောက်ရှိမယ်၊ ဖားတစ်ကောင်လို့ ရေထဲကို ဒိုင်ဗင်ထိုးချလိုက်ပြီး လှေရှိတဲ့ဘက်ကို ရေ ကူးပြီး သွားလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ လှေပေါ်ကိုတက် တယ်။

'The old man'll be glad when he sees this. It's worth ten dollars!' I said to myself. But as I paddled the canoe back to the shore, I had an idea. Instead of running away by land, I could go fifty miles down the river in this canoe and camp in one place for ever.

So I hid the canoe, took some fish off the lines, and went back, telling Pap I'd fallen in the river. 'That's why I'm wet and was away so long.'

We had breakfast, but he was still thinking about me and that gun. 'If anyone comes looking around here again,' he said, 'you wake me, do you hear? That man was going to steal something. I'd have shot him.'

“အဘိုးကြီးမြင်ရင်တော့ သဘောကျမှာ... ဆယ်ဒေါ်လာလောက်တန်တယ်။” လို့ ကျွန်တော့်ဟာ ကျွန်တော် ပြောမိတယ်။ ဒါပေမယ့် လှေကို ကမ်းဘက်ပြန်လှော်လာရင်းနဲ့ ကျွန်တော် စိတ်ကူး(အကြံဉာဏ်) တစ်ခုရတယ်။ ကုန်းလမ်းကနေပြေးမယ့်အစား၊ ဒီလှေလေးနဲ့ မြစ်ကြောင်းကနေ မိုင်ငါးဆယ်လောက်စုန်ပြီး ပြေးနိုင်မယ်။ တစ်နေရာရာမှာ အမြဲတမ်း စခန်းချနိုင်မယ်...

ဒါကြောင့် လှေကလေးကို ကျွန်တော် ဝှက်ထားလိုက်တယ်။ ငါးပျားတံက ငါးအချို့ကိုယူပြီး ပြန်လာခဲ့တယ်။ ပက်(ပ်)တိုတော့ ကျွန်တော် မြစ်ထဲချော်ကျသွားလို့ပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် ရေတွေစိမ့်ပြီး အချိန်လည်း ဒီလောက်ကြာရတာပါလို့ ပြောလိုက်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ မနက်စာ စားကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက ကျွန်တော်နဲ့ သေနတ်အကြောင်း စဉ်းစားတုန်း... “နောက်တစ်ခါ... ဒီအနီးအနားကို တစ်ယောက်ယောက်လာရင်... ငါ့ကိုနှိုး... ကြားလား။ ဒီကောင်က ဒွီဆီကနေ တစ်ခုခုကို ခိုးမလို့၊ ဒီကောင်ကို ငါ... ပစ်သတ်မယ်...”

That gave me another idea. I'd been worried that Pap and the widow might follow me. Now I knew how to fix it so that nobody would.

At midday, Pap and I went along the bank together. The river was coming up fast and there was lots of wood floating by on the rise. After a while, part of a raft came along, nine logs tied together. We towed it ashore in the skiff, and Pap decided to go straight over to St Petersburg and sell it. He locked me in the cabin and set off at about half past three.

I decided he probably wouldn't come back that night, so I sawed away at the bottom log again. Before Pap had reached the Missouri shore, I was out of the hole.

အဲဒီစကားက ကျွန်တော့်ကို စိတ်ကူး(အကြံဉာဏ်) ဆစ်ခုပေးလိုက်တယ်။ ပက်(ပ်) နဲ့ မုဆိုးမကြီး ကျွန်တော့် နောက် လိုက်လာမှာကို ကျွန်တော် စိုးရိမ်ခဲ့တယ်။ အခု တော့... ဘယ်သူမှ မသိအောင် ဘယ်လိုစီစဉ်ရမယ် ဆိုတာ ကျွန်တော် သဘောပေါက်သွားခဲ့ပါပြီ။

နေ့လယ်ဘက်ရောက်တော့ ပက်(ပ်)နဲ့ ကျွန်တော် ခြစ်ကမ်းတစ်လျှောက် အတူတူလာခဲ့ကြပါတယ်။ မြစ်ရေ တွေက အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ စီးဆင်းနေတယ်။ သစ်တုံးကြီး တွေလည်း မျောပါလာကြတယ်။ ခဏလေးကြာတော့ သစ်လုံးကိုးလုံးကို ပူးပြီးချည်ထားတဲ့ ဖောင်အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုမျောလာပါတယ်။ ဖောင်ကို ကြိုးနဲ့ချည်ပြီး ကမ်းခြေဘက်သို့ လှေကလေးကိုလှော်ပြီး ဆွဲလာပါတယ်။ ပက်(ပ်) က ချက်ချင်းပဲ စိန့်ပီတာစဘတ် ကို သွားပြီးရောင်းမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်တယ်။ သူက ကျွန်တော့် ကို သစ်လုံးအိမ်လေးထဲမှာ သော့ခတ်ထားခဲ့ပြီး သုံးနာရီ ခွဲလောက်မှာ ထွက်ခွာသွားပါတယ်။

ဒီည သူ ပြန်လာချင်မှ ပြန်လာမယ်။ ဒါကြောင့် အောက်ခြေသစ်တုံးကြီးကို တစ်ခါထပ်ပြီး လွန်တိုက်ဖြတ် မယ်... လို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ ပက်(ပ်) က မစ်ဆူရီကမ်းခြေကို ပရောက်ခင် ကျွန်တော်က တွင်းထဲကထွက်ပြီး အပြင်ကို ရောက်ခဲ့ပါပြီ။

www.burmeseclassic.com

One dead pig

I took some bacon and a sack of corn from the cabin and loaded them into the canoe. I took the whisky jug, and all the coffee and sugar. I took the bullets for the gun. I took the bucket, tin cups, a frying-pan, the coffee-pot, my old saw and two blankets. I took matches and fishing-lines. I took the lot.

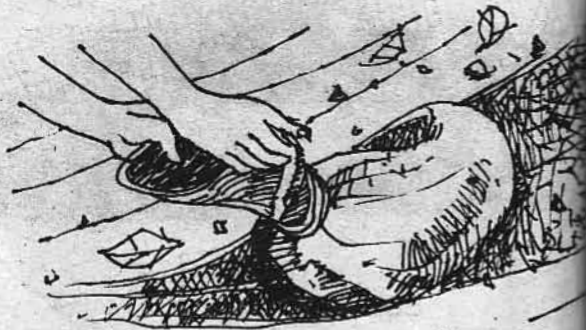
Then I took the gun and shot a wild pig. There was an axe outside the cabin, so I smashed down the door with it and put the pig on the floor to bleed.

ဝက်သေတစ်ကောင်

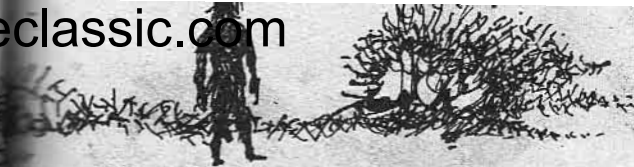
ဝက်သားဆားနယ်ခြောက်ရယ်၊ ပြောင်းတစ်အိတ်ရယ်ကို သစ်လုံးအိမ်ထဲကနေ လှေထဲကို ထည့်လိုက်တယ်။ ဝီစကီ ခရားရော၊ ကော်ဖီမှုန့်နဲ့ သကြားအကုန်လုံး၊ သေနတ်အတွက် ကျည်ဆံတွေ၊ လက်ဆွဲပုံး၊ သံဖြူခွက်တွေ၊ ဒယ်အိုးကတစ်ခု၊ ကော်ဖီအိုး၊ ကျွန်တော့်ရဲလွှာအဟောင်းကြီးနဲ့ စောင်နှစ်ထည်... (စတဲ့ဟာတွေ)ကို ယူခဲ့ပါတယ်။ မီးခြစ်နဲ့ ငါးများတံတွေလည်း ယူခဲ့သေးတယ်။ ယူခဲ့တာမှ အများကြီးပေါ့။

အဲဒီနေ့က သေနတ်ကိုယူပြီး တောဝက်တစ်ကောင်ကို ပစ်သတ်လိုက်တယ်။ သစ်လုံးအိမ်ရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ ပုဆိန်တစ်လက်ရှိတယ်။ တံခါးကို ပုဆိန်နဲ့ခွဲပြီး ဝက်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ်ချလိုက်တယ်။ ဝက်သွေးတွေထွက်လာပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ပေဖောင်လို့လေ။

Next I put some rocks in an old sack. I dragged this sack from the pig to the door and down to the river, where I sank it. You could see that someone had dragged something heavy over the ground. I did wish Tom Sawyer was there. Nobody could do this like Tom. Tom had style.

Well, last I pulled out some of my hair and stuck it on the axe with some of the pig's blood, then threw the axe in a corner. I took the pig to the river (not spilling any blood) and dropped it in. I also made a little track to a lake with some of the corn, to look as if the robber had gone that way.

အဲဒီနောက်... အိတ်ကြီးတစ်ခုထဲကို ကျောက်ခဲတွေ ထည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီ ကျောက်ခဲအိတ်ကြီးကို ဝက်ဆီ တနေ... တံခါးဆီ၊ အဲဒီတနေ မြစ်ဘက်ကို ဒရွတ်တိုက် ဆွဲသွားတယ်။ မြစ်ကိုလည်းရောက်ရော... အဲဒီ အိတ်ကြီးကို ရေထဲပစ်ချပြီးနှစ်လိုက်တယ်။ ခင်ဗျား ညဘောပေါက်မှာပါ... တစ်စုံတစ်ယောက်က လေးလံတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုကို (မြေပြင်ပေါ်မှာ) ဒရွတ်တိုက်ပြီး ဆွဲသွား တယ်ဆိုတာကိုလေ။ အဲဒီနေရာမှာ တွမ်ဆောယား ကို ချီစေချင်လိုက်တာ၊ ဘယ်သူမှ တွမ် လိုမလုပ်နိုင်ကြဘူး ဟဲ့။ တွမ် ကတော့ စတိုင်ကျတယ်ဗျ။

နောက်ဆုံးကျတော့... ကျွန်တော့်ဆံပင်မွေးအချို့ကို နှုတ် ဝက်သွေးနဲ့ရောပြီး ပုဆိန်မှာ ကပ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ပုဆိန်ကို အခန်းထောင့်တစ်နေရာကို လှင့်ပစ် လိုက်တယ်။ ဝက်ကို မြစ်ဘက်ဆီသို့သယ်သွားတယ် (သွေးတစ်စက်မှ လမ်းမှာထွက်မကျစေဘဲနဲ့ပေါ့) ပြီးတော့ မြစ်ထဲကို ပစ်ချလိုက်တယ်။ ရေကန်ရှိတဲ့ကန် ကိုလည်း လမ်းကြောင်းလေးတစ်ခု ပေးလိုက်တယ်။ ခံပြောင်းစေ့အချို့ကို ချထားလိုက်တယ်။ ဓားပြဲဘ အဲဒီဘက်လမ်းမှပြေးတယ်လို့ ထင်ရအောင်လေ။

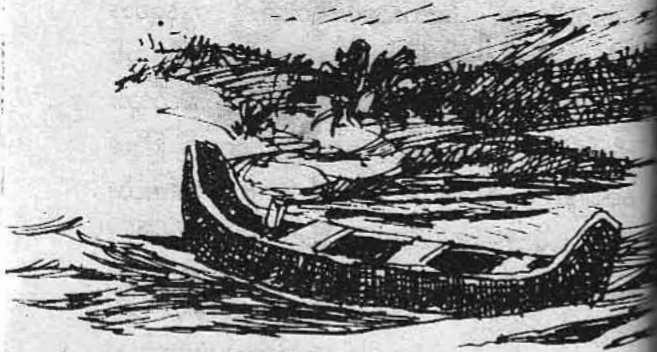

Then I went back to the canoe. It was dark now. I paddled down the river to some willow trees, tied up to one of them and waited for the moon to rise. I had something to eat, then lay down in the boat to smoke my pipe and work out a plan.

'They'll follow the track of that sack of rocks to the shore,' I said to myself, 'and they'll look for my body in the river. And they'll follow the other track to the lake, to find the robber who killed me. They won't hunt the river for anything except my dead body, and they'll soon get tired of doing that. So I can stop anywhere I like ... Jackson's Island will do. I know it pretty well. Nobody ever comes there. Yes, Jackson's Island's the place!'

အဲဒီနောက်... လှေကလေးရှိတဲ့ဆီကို ကျွန်တော် ပြန်သွားတယ်။ ခုအချိန်မှာတော့ မှောင်နေပါပြီ။ မြစ်အောက်ဘက် မိုးမပင်တွေရှိတဲ့ဘက်ကို လှော်ခတ်သွားလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ အပင်တစ်ပင်မှာ လှေကို ကြိုးနဲ့ချည်ပြီး၊ လထွက်လာမယ့်အချိန်ကို စောင့်ပါတယ်။ အစားအသောက်နည်းနည်းစားပြီး၊ လှေကလေးထဲမှာ လဲလှောင်းလိုက်ပါတယ်။ ဆေးတံသောက်ရင်းနဲ့ အကြံဉာဏ်ဇာတ်ဖို့လေ။

“သူတို့တွေက ကျောက်ခဲအိတ်ဆွဲထားတဲ့ လမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်ကြည့်ကြမှာပဲ” လို့ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် ပြောမိတယ်။ “ပြီးတော့ ငါ့ရဲ့အလောင်းကို မြစ်ထဲမှာ ရှာမှာပဲ။ ပြီးတော့ ငါ့ကို သတ်သွားတဲ့ ဓားပြတို့ရှာဖို့၊ ရေကန်ဘက်သွားတဲ့ အခြားလမ်းကြောင်းကို လိုက်ကြမှာပဲ။ မြစ်ထဲမှာလည်း ငါ့ရဲ့ အလောင်းကလွဲပြီး ဘာကိုမှ ရှာမှာမဟုတ်ဘူး။ မကြာခင်မှာပဲ အဲဒီလို ရှာဖွေရတာလည်း (ရှာမတွေ့တာကြောင့်) ပြီးငွေ့သွားမှာပဲ။ ဒီတော့ ငါကြိုက်တဲ့ နေရာမှာ ငါရပ်တန့် နေထိုင်နိုင်ပြီပေါ့။ ဂျက်ကဆန်ကျွန်းက အဆင်ပြေမယ်ထင်တယ်။ အဲဒီကျွန်းအကြောင်းကို ငါ... တော်တော်လေးလည်း သိထားတယ်။ အဲဒီကို ဘယ်သူမှလည်း လာကြတာမဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်တယ်... ဂျက်ကဆန်ကျွန်းဟာ သွားရမယ့်နေရာပဲ။

Jackson's Island

I was soon there. I shot past the head of the island, got into the still water on the Illinois side and pulled the canoe into a creek. By the time I'd tied it up under the willows, nobody could see it from the outside.

I went back to the head of the island and looked out at the big river and at St. Petersburg, three miles away upstream on the Missouri shore. A huge raft carrying wood was drifting down, with a lantern in the middle. It came so close I could hear the men talking.

ဂျက်ဆန်ကျွန်းပေါ်မှာ

မကြာခင်မှာပဲ အဲဒီနေရာကို ကျွန်တော်ရောက်သွားတယ်။ ကျွန်းရဲ့ ရှေ့ဘက်ထိပ်ပိုင်းကို ရုတ်ခြည်းဆိုသလို ကျော်ဖြတ်သွားတယ်။ အီလီနိုက်ဘက်... ရေငြိမ်တဲ့ နေရာကိုရောက်တယ်။ လှေကို စမ်းချောင်းလေးတစ်ခုထဲသို့ ဆွဲလာတယ်။ မိုးမခပင်တွေရဲ့ အောက်မှာ လှေကလေးကို ချည်နှောင်ပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ဘယ်သူမှ အပြင်ကနေကြည့်လို့ မမြင်နိုင်တော့ပါဘူး။

ကျွန်းရဲ့ ရှေ့ဘက်ထိပ်ပိုင်းကို ကျွန်တော်ပြန်သွားတယ်။ မြစ်ပြင်ကျယ်ကြီးရယ်... သုံးမိုင်လောက်အကွာမှာ ရှိတဲ့ မစ်ဆူရီကမ်းခြေက စိန့်ပီတာစဘတ်မြို့ဘက်ရယ်ကို ကျွန်တော်ကြည့်(နေ)မိတယ်။ ထင်းတွေတင်ထားတဲ့ ဖောင်ကြီးတစ်ခုမျောလာတယ်။ ဖောင်ရဲ့အလယ်မှာ တော့ မီးအိမ်တစ်ခုကို ထွန်းထားတယ်။ ဖောင်က ကျွန်တော့်အနားကို သိပ်ကပ်လာတာကြောင့် ဖောင်ပေါ်ကလူတွေ စကားပြောသံကို ကျွန်တော်ကြားရတယ်။

www.burmeseclassic.com

The sky was getting grey now, so I went into the woods and lay down for a sleep before breakfast.

Sometime after eight o'clock, I was woken by a deep 'boom' from up the river. I listened. 'Boom!' I looked out through the leaves and saw the ferry-boat coming down, full of people. Now I knew what was going on. They were firing a big gun over the water, trying to make my body come to the top. 'Boom!'

I was hungry, but I didn't dare to start a fire. So I sat there, watching the boat and listening to the boom. I had a good time, seeing them hunt for my remains.

အခုအချိန်မှာ... ကောင်းကင်မှာလည်း အလင်းရောင်သမ်းလာပြီဖြစ်လို့... ကျွန်တော်တောထဲကို ပြန်ဝင်လာတယ်။ မနက်စာမစားခင် တရေးတမောအိပ်လိုက်ပါတယ်။

ရှစ်နာရီထိုးပြီးလို့ အချိန်အနည်းငယ်ကြာတဲ့အခါမှာတော့... မြစ်ညာကနေ အမြောက်ပစ်သံကြီးတစ်သံကို ကြားလို့ ကျွန်တော်လန့်နိုးသွားတယ်။ ကျွန်တော်နားထောင်တယ်။ သေနတ်သံကိုကြားတယ်။ သစ်ရွက်တွေကြားကနေအပြင်ကိုကြည့်လိုက်တော့... ကူးတို့သင်္ဘောကြီး စုန်ဆင်းလာတာကိုမြင်ရတယ်။ (သင်္ဘောပေါ်မှာ) လူတွေကလည်း အပြည့်ပါပဲ။ ဘာတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်... အခု... သိလိုက်ပါပြီ။ သူတို့က ရေပေါ်ကနေ အမြောက်ခွဲပစ်နေကြတာ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရုပ်အလောင်း... ရေပေါ်ကို ပြန်ပေါ်လာအောင် ကြိုးစားနေကြတာ။

ကျွန်တော်ဆာလောင်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် မီးမမွှေးရဲဘူး။ ဒါကြောင့်... သင်္ဘောကြီးကို ကြည့်ရင်း အမြောက်သံကို နားထောင်ရင်းနဲ့ အဲဒီ နေရာမှာပဲ ကျွန်တော်ထိုင်(နေ)ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို ရှာဖွေနေတာတွေရတော့... ကျွန်တော်ကျေနပ်သဘောကျမိပါတယ်။

The ferry-boat was floating down with the current, so I moved around to the Illinois side of the island, lit a pipe and went on watching.

Soon the boat began drifting in so close that I had to put out my pipe and hide behind a log. I could see who was on board. Nearly everybody was there: Pap, Judge Thatcher, Joe Harper, Tom Sawyer and his old Aunt Polly and his brother Sid ...

They were all talking about 'the murder', but the captain interrupted and said, 'Watch carefully now. Maybe he's got caught in the grass at the water's edge.'

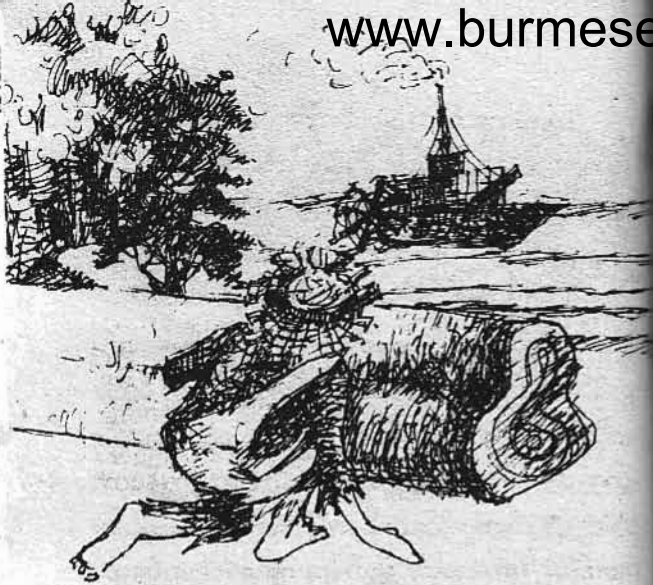
They all leaned over the rails of the ferry-boat and kept watching. I could see them clearly, but they couldn't see me.

ကူးတို့သင်္ဘောက ရေစီးကြောင်းနဲ့အတူ မျောချလာပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်းရဲ့ အိလီနွိုက်ဘက်ခြမ်းကို ကျွန်တော်ပတ်သွားပါတယ်။ ဆေးတံကို မီးညှို့ပြီး (သောက်ရင်းနဲ့) ကျွန်တော်ဆက်ပြီး စောင့်ဆိုင်းကြည့်ရှုနေပါတယ်။

ပကြာခင်မှာ... သင်္ဘောက (ကျွန်တော့်အနားကို) သိပ်နီးနီးကပ်ကပ်ပျောလာတဲ့အတွက် ဆေးတံကို မီးငြိမ်းလိုက်ပြီး သစ်တုံးကြီးတစ်တုံးရဲ့နောက်မှာ ဝင်ပုန်းရတယ်။ သင်္ဘောပေါ်မှာ ဘယ်သူတွေပါတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တွေ့ရတယ်။ လူတိုင်းလိုလို သင်္ဘောပေါ်မှာပါလာတယ်။ ပက်(ပ်)၊ တရားသူကြီး သက်ချာ၊ ဂျိုးဟာပါ၊ တွမ်ဆောယားနဲ့ သူ့အဒေါ်အန်တီပေါ်လီ၊ သူ့ညီလေး ဆစ်ဒ်...

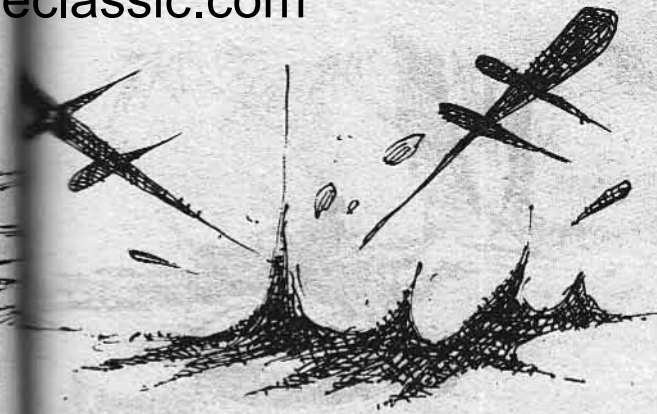
သူတို့အားလုံးက လူသတ်မှုအကြောင်းပြောနေကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သင်္ဘောကက်ပတိန်က ကြားဖြတ်ပြီး သူတို့ကို ပြောတယ်။ "ဂရုစိုက်ပြီး စောင့်ကြည့်ပါ။ ရေစပ်ကမ်းစပ်က ဖြက်ပင်တွေနဲ့ ငြိနေကောင်းနေမယ်"

သူတို့အားလုံးက သင်္ဘောရဲ့ လက်တန်း သံတန်းတွေပေါ်ကနေ ကိုယ်ကို ကိုင်းညွတ်ပြီးစောင့်ကြည့်ကြတယ်။ ကျွန်တော်က သူတို့ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြိုးမြှင်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ကတော့ ကျွန်တော့်ကို မမြင်ပါဘူး။

‘Stand away!’ shouted the captain, and the big gun went ‘boom!’ so loudly that it made me deaf with the noise.

The boat floated out of sight around the island, still booming. It started up the channel on the Missouri side, using its engine now and booming as it went. I crossed over to that side and watched until it got to the head of the island again, stopped firing and went home.

“ခပ်လှမ်းလှမ်းကိုပစ်...” လို့ ကက်ပတိန်က အော်လိုက်တော့ အမြောက်ကြီးကို ပစ်လိုက်ပြန်တယ်။ “ဝုန်း” ဆိုတဲ့ အမြောက်သံက ကျယ်လွန်းတော့ အဲဒီ အသံကြောင့် ကျွန်တော့်နားတွေ အူသွားတာပါပဲ။

သင်္ဘောက ကျွန်းကိုပတ်ပြီး မျှောသွားတယ်။ မြင်ကွင်းက ပျောက်ကွယ်သွားပေမယ့် အမြောက် သေနတ်ကတော့ ပစ်ဆဲပါပဲ။ ပစ်ဆူရိုဘက်က ရေနက် ပိုင်းလမ်းကြောင်းကိုဆန်ပြီး စတင်ခုတ်မောင်းတယ်။ (ဒီ အခါမှာတော့) သင်္ဘောက သူ့ရဲ့ အင်ဂျင်စက်ကို အသုံး ပြုတယ်။ အမြောက်ကတော့ ဆက်ပြီး ပစ်ဆဲပါပဲ။ အဲဒီ ဘက်ခြမ်းကို ကျွန်တော်ဖြတ်သွားပြီး စောင့်ကြည့်တယ်။ ကျွန်းရဲ့ရှေ့ထိပ်ဘက်ကိုရောက်လာပြီး... သေနတ်ပစ်တာ တွေရပ်ပြီး လှည့်ပြန်မသွားမချင်းပေါ့။

www.burmeseclassic.com

I knew I was safe now. No one else would come looking for me. I got my stuff out of the canoe and set up camp in the thick woods. I caught a fish and, as the sun went down, I started my campfire and had supper. Then I put out a line to catch some fish for breakfast.

When it was dark, I sat by the fire, smoking and feeling pretty satisfied. But after a time it got lonely. I sat on the bank and counted the stars and the logs that came down the river. Then I went to sleep in the woods.

ခုအခါမှာ ကျွန်တော်ဟာ ဘေးကင်းလုံခြုံသွားပြီ ဆိုတာ... သိပြီလေ။ ဘယ်သူမှ ကျွန်တော့်ကို လာရှာကြမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ လှေထဲက ပစ္စည်းတွေကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး... တောနက်ထဲမှာ စခန်းချပါတယ်။ ငါးတစ်ကောင်ကို ဖမ်းတယ်။ နေဝင်သွားပြီးဖြစ်လို့ စခန်းချမီးကို ဖိုပြီး ညစာစားတယ်။ (နောက်နေ့) မနက်စာအတွက် ငါးများကြိုးတွေကို ချထားတယ်။

မှောင်လာတဲ့အခါ မီးဖိုနားမှာ ထိုင်တယ်။ စိတ်ထဲမှာလည်း တော်တော်လေးကျေနပ်ပြီး... ဆေးတံလေးလည်း သောက်ရင်းနဲ့ပေါ့။ ဒါပေမယ့်... အချိန်တော်တော်ကြာလာတော့... ကျွန်တော် ယူရုံငြိုးငွေ့လာပြန်တယ်။ မြစ်ကမ်းပါးမှာ သွားထိုင် (ကောင်းကင်ကိုမော့ပြီး)ကြယ်ကလေးတွေကို ရေတွက်လိုက်တယ်။ မြစ်ထဲမှာ မျောလာတဲ့သစ်လုံးတွေကို ရေတွက်တယ်။ အဲဒီနောက် တောထဲမှာပဲ အိပ်စက်လိုက်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

Another camp-fire

After three days and nights like this, I went exploring down the island.

When I was near the foot of it, I nearly stepped on a big snake. I'd brought the gun with me, so I ran after the snake — and stepped right on the ashes of a camp-fire that was still smoking.

My heart jumped into my mouth. I didn't stop to look. I ran away as fast as I could. As soon as I got back to my own camp, I loaded my stuff into the canoe, put out the fire and climbed a tree.

I stayed up that tree two hours, but I didn't see or hear anything. By the time it was dark, I was pretty hungry. So before the moon was up, I paddled over in my canoe to the Illinois shore, about a quarter of a mile, and cooked my supper there.

သုံးရက်နဲ့သုံးည အဲဒီလိုပဲ အချိန်တွေကုန်လွန်ပြီး တဲ့အခါ။ ကျွန်းရဲ့အောက်ပိုင်းကို စူးစမ်းလေ့လာရှာဖွေ ဇွဲ ခရီးထွက်ပါတယ်။

အောက်ခြေနားရောက်ခါနီးတော့... မြေကြီး တစ်ကောင်အပေါ်ကို တက်ပြီးနင်းမိတော့မလို ဖြစ်သွား တယ်။ ကျွန်တော်က သေနတ်ကိုယူလာခဲ့တာဆိုတော့... မြွေရဲ့နောက်ကိုလိုက်တယ်။ (လိုက်ရင်းနဲ့) စခန်းချမီးပုံရဲ့ ပြာတွေပေါ်ကိုနင်းမိတယ်။ အခုထိ မီးခိုးတွေထွက်နေ တုန်း။

ကျွန်တော်သိပ်ကို အံ့ဩထိတ်လန့်သွားတယ်။ ရပ်ပြီးတော့တောင် မကြည့်တော့ပါဘူး။ အတတ်နိုင်ဆုံး အမြန်ဆုံး ပြေးတော့တာပါပဲ။ ကျွန်တော့်ရဲ့စခန်းကို ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ကျွန်တော့်ပစ္စည်းတွေကို လှေထဲ သို့ထည့်တယ်။ မီးကိုငြိမ်းပြီး သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ် တက်နေလိုက်တယ်။

အဲဒီသစ်ပင်ပေါ်မှာ နှစ်နာရီလောက်ကြာအောင် ကျွန်တော်နေတယ်။ ဒါပေမယ့်... ဘာကိုမှ မမြင်ရသလို ဘာသံမှလည်း မကြားရပါဘူး။ မှောင်လာတဲ့အခါ... ကျွန်တော် တော်တော်လေး ဆာလာပါတယ်။ ဒါကြောင့် လသိပ်မထွက်ခင်မှာ နှစ်ဖာလုံလောက်မှာရှိတဲ့ အီလီနွိုက် ဘက်ပိုင်းကမ်းခြေကို လှေကလေးနဲ့ ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ညစာကို ချက်ပြုတ်ပါတယ်။

But I couldn't sleep. I had to find out who was on the island with me. In the moonlight, I paddled down to the foot of it and tied up the canoe. At the first sign of dawn, I took my gun and went off to where I'd seen that camp-fire.

There was a man asleep on the ground near the fire, his head in a blanket. I sat behind some bushes six feet away from him, and watched. Grey daylight was coming now. Soon the man stretched and yawned and rolled out of the blanket. It was Miss Watson's Jim!

ဒါပေမယ့်... ကျွန်တော်မအိပ်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော် နဲ့အတူ ကျွန်းပေါ်မှာ ဘယ်သူရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ရှာဖွေရပါတယ်။ လရောင်ခြည်ရဲ့အောက်မှာ... ကျွန်းရဲ့ အခြေကိုရောက်တဲ့အထိ လှော်ခတ်သွားပြီး လှေကလေး ကို (ကြိုးနဲ့) ချည်ထားလိုက်တယ်။ ပထမဦးဆုံး အရက် လေး ပျိုလာတာနဲ့... သေနတ်ကိုဆွဲပြီး ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့တဲ့ စခန်းချမီးပုံလေးရှိတဲ့နေရာကို ထွက်ခဲ့ပါတော့ တယ်။

စခန်းချ မီးပုံလေးဘေးက မြေပြင်ပေါ်မှာ လူ တစ်ယောက် အိပ်ပျော်နေပါတယ်။ သူ့ခေါင်းကို စောင်နဲ့ ခြုံထားတယ်။ သူနဲ့ ခြောက်ပေလောက်ဝေးတဲ့ ချုံပုတ် တွေနောက်ကနေထိုင်ပြီး... စောင့်ကြည့်ပါတယ်။ မှန်ပျဗု နေ့ဘက်ရောင်ခြည်လေးက အခုချိန်မှာထွက်ပေါ်လာနေ ပါပြီ။ ခဏကြာတော့... အဲဒီလူက အညောင်းအညာဖြေ ခြေလက်ဆန့်တန်းတယ်။ သန်းဝေပြီး စောင်ထဲကနေ လှိမ့်ပြီး... ထလာတယ်။ မဝ ဝပ်ဆန် ရဲ့ အိမ်က ငွေဝယ်ကျွန် လျင် ပေါ့။

၇ ၇ ၇

4

HUCK AND JIM

Runaway slave

'Hello, Jim!' I said, and ran towards him.

Jim stared at me wildly. 'Don't hurt me!' he begged. 'I've never hurt a ghost. Don't hurt old Jim who was your friend.'

Well, I soon made him understand I wasn't dead. I was so glad to see him! I talked and talked while he sat staring at me.

Afterwards he asked, 'Who was killed at the cabin, Huck, if it wasn't you?'

So I told him about the pig and the blood and the rocks. He said it was smart, that Tom Sawyer couldn't have done it better.

ကျွန်ပြေး (ထွက်ပြေးလာသော ကျွန်)

"ဟဲလို... ဂျင်"လို့ ကျွန်တော်ကအော်ပြီး၊ သူ့ဆီကို ပြေးသွားလိုက်ပါတယ်။

ဂျင် က ကျွန်တော့်ကို ကယောင်ချောက်ချားနဲ့ ဖြစ်ကြည့်လိုက်ပြီး၊ "ငါ့ကို အနှောင့်အယှက်မပေးပါနဲ့ ကွာ" လို့ သူကတောင်းပန်တယ်။ "ငါလည်း ဘယ်တုန်း တမှ တစ္ဆေသရဲတွေကို အနှောင့်အယှက်မပေးခဲ့ပါဘူး။ မင်းရဲ့ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းဖြစ်တဲ့ "ဂျင်"ကို နှောင့်ယှက်ပါနဲ့ကွာ..."

မကြာခင်မှာပဲ... ကျွန်တော်မသေဘူးဆိုတာ သူ နားလည်အောင် ပြောပြရပါတယ်။ သူ့ကို တွေ့ရတာ သိပ် ဝမ်းသာတာပဲ။ သူက ကျွန်တော့်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေတုန်းမှာ ကျွန်တော်ကစကားတွေအဆက်မပြတ် ပြောပစ်လိုက်တယ်။

အဲဒီနောက် သူကမေးတယ် "သစ်လုံးအိမ်ထဲမှာ... မင်း အသတ်ခံရတာမဟုတ်ဘူးဆိုရင် ဘယ်သူ အသတ် ခံရတာလဲ ဟပ်(က်)?"

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က ဝက်ရယ်၊ သွေးရယ် ကျောက်တုံးတွေရယ်အကြောင်း ပြောပြလိုက်တယ်။ သိပ်ပါးနပ်ပြီး ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းတာပဲ... တွဲနဲ့ ဆောယား ဆိုရင်လည်း ဒီထက်ပိုပြီး ကောင်းအောင် လုပ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူးလို့ သူက ပြောပါတယ်။

'But why are you here?' I asked.

'Well,' Jim began, 'old Miss Watson treated me pretty hard, but she always said she'd never sell me. Then one evening I heard she say she could get 800 dollars for me, so she was going to sell me down the river to New Orleans.

So I ran away. At last, I got to the Jackson's Island.

'I ran straight down the hill and hid around the river-bank until after midnight. That was when I heard that you were dead. Your Pap had come over and said someone had killed you at the cabin. I was sorry to hear it, Huck.

"ဒါပေမယ့်... ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ ဒီကိုရောက်နေရတာလဲ...?" လို့ ကျွန်တော်က မေးတော့၊

"ဒီလိုကွ..." ဂျင် က စပြီးပြောပါတယ်။ "အဘွားကြီးပစ္စ ဝပ်ဆန် က ငါ့ကို တော်တော်လေး ခက်ခက်ထန်ထန် ဆက်ဆံတယ်။ ဒါပေမယ့်... ငါ့ကို ရောင်းမစားပါဘူးလို့တော့ အမြဲပြောပါတယ်။ အဲဒီနောက်... တစ်ညနေမှာ သူပြောတဲ့အသံကို ငါ ကြားတယ်ကွ။ (ငါ့ကိုရောင်းရင်) ဒေါ်လာရှစ်ရာရမယ်တဲ့... မြစ်အောက်ဘက် နယူးအော်လင်း...မှာ ငါ့ကိုရောင်းစားမှာ။ ဒါကြောင့် ငါထွက်ပြေးတာ၊ နောက်ဆုံးကျတော့ ဂျက်ကဆန်ကျွန်းကိုရောက်လာတာ။"

"ငါလည်း ချက်ချင်းပဲ တောင်အောက်ကိုပြေးဆင်း... ပြီး သန်းခေါင်ကျော်တဲ့အထိ မြစ်ကမ်းပါးတစ်ဝိုက်မှာ ပုန်းနေခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပေါ့... မင်း... သေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကို ငါကြားခဲ့ရတာ၊ မင်းအဖေပက်(ပ်)က လာပြီးပြောပြတာ၊ မင်းကို သစ်လုံးအိမ်လေးထဲမှာ တစ်ယောက်ယောက်က သတ်သွားတယ်—လို့ သူက ပြောတယ်။ ဒီ သတင်းကြားရတာ စိတ်မကောင်းလိုက်တာ ဟပ်(က်)ရယ်။"

www.burmeseclassic.com

The floating house

I wanted to go and explore a hill I'd seen in the middle of the island. So we started off and soon got there, because Jackson's Island is only about three miles long and quarter of a mile wide.

We climbed up and found a cave near the top on the Illinois side. It was big. Jim could stand straight up in it. We could live there, he said, if we hid the canoe.

So we paddled the canoe to below the cave and hid it, and carried all the stuff up to the cave. We spread the blankets as a carpet and put everything else at the back. We lit a fire on a flat bit of rock just outside, cooked dinner and ate it inside.

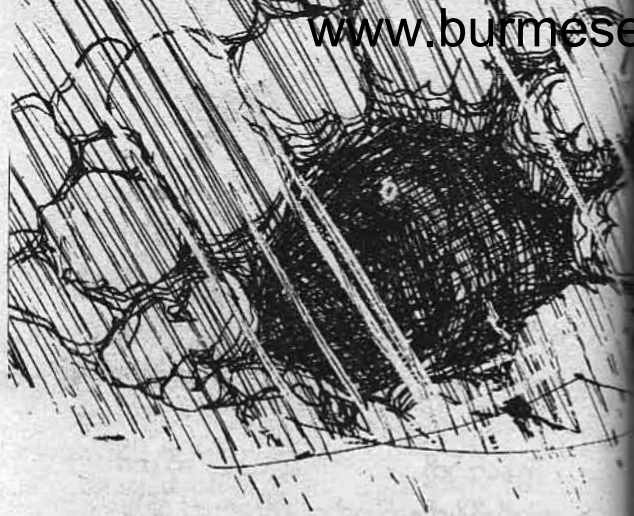
ပျော်ပါလာသော အိမ်ကြီး

ကျွန်းရဲ့အလယ်မှာ တွေ့ရတဲ့ တောင်ကုန်းလေးကို ကျွန်တော်သွားပြီး စူးစမ်းလေ့လာချင်စိတ်ပေါ်မိတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့တွေ စတင်ထွက်ခွာပြီး မကြာမီမှာပဲ အဲဒီကို ရောက်ရှိသွားပါတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို လျက်ကဆန်ကျွန်းရဲ့အရှည်က သုံးမိုင်လောက်ပဲရှိပြီး၊ အကျယ်က တစ်မိုင်ရဲ့ လေးပုံတစ်ပုံလောက်ပဲရှိတာကိုး။

ကျွန်တော်တို့... တောင်ကုန်းလေးပေါ်ကို တက်သွားတော့၊ အီလီနွိုက်နယ်ဘက်က ထိပ်နားမှာ ဂူကြီးတစ်ခုကိုတွေ့တယ်။ ဒီဂူက ကြီးပါတယ်။ လျင် က ဂူထဲမှာ မတ်မတ်ရပ်ကြည့်တော့ (ခေါင်းလွတ်တယ်) ရပ်နိုင်တယ်။ “လှေကလေးကိုသာ ဝှက်ထားနိုင်ရင် ဒို့ ဒီမှာ နေနိုင်တာပဲ...” လို့ သူက ပြောပါတယ်။

ဒါကြောင့်လှေကလေးကို ဂူရဲ့အောက်ဘက်နားဆီသို့ လှော်ခတ်ယူလာခဲ့ပြီး ဝှက်ထားလိုက်တယ်။ လှေထဲက ဖုစွည်းတွေကို ဂူထဲသို့သယ်တယ်။ စောင်တွေကို ကော်လောလို ဖြန့်ခင်းလိုက်တယ်။ ကျန်တဲ့အရာရာကိုတော့ နောက်ဘက်မှာထားလိုက်တယ်။ အပြင်က ကျောက်ဖျာ တစ်ချပ်ပေါ်မှာ မီးမွှေးပြီး ညစာချက်ဝယ်တားတော့ ဂူထဲမှာစားပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

Soon afterwards, it began to rain. There was a proper summer storm, with wind and thunder and lightning.

The river went on rising for ten days until it was over the banks. It was three or four feet deep on the island in the low places, so we paddled in and out among the trees in the canoe.

One night, we caught a section of a nice raft — about twelve feet wide and fifteen feet long, with a level floor six inches above the water.

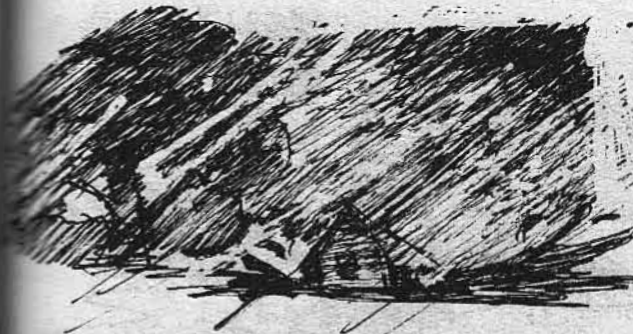
ခဏလေးလည်းကြာရော... မိုးက စပြီး ရွာချပါလေရော...၊ နွေမုန်တိုင်းလေးကြောင့် လေတွေတိုက်၊ မိုးကြိုးတွေပစ်၊ လျှပ်စီးတွေလက်... နဲ့။

မြစ်ရေတွေကလည်း ဆယ်ရက်လောက်ကြာအောင် ကြီးနေတယ်၊ မြစ်ကမ်းပါးကို ကျော်ပြီး ရေလွှမ်းလာတယ်၊ ကျွန်းပေါ်က မြေနိမ့်ပိုင်းတွေမှာ ရေက သုံးပေလေးပေလောက်ထိ တက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့လည်း သစ်ပင်ကြို သစ်ပင်ကြားကနေ လှေကလေးနဲ့လှော်ပြီး သွားရပါတယ်။

တစ်ည...မှာ၊ တော်တော်ကောင်းတဲ့ ဖောင်တစ်ခုကို ကျွန်တော်တို့ရလိုက်တယ်၊ ဆယ့်နှစ်ပေလောက်ကျယ်ပြီး ဆယ့်ငါးပေလောက်ရှည်တယ်၊ ကြမ်းခင်းက ရေပြင်အထက်ခြောက်လက်မလောက်မြင့်တယ်။

Another night, a complete wooden house came floating down on the west side. We paddled out to it, but it was too dark to see inside, so we tied up the canoe and waited. When it started to get light, we looked through a window and saw a bed, a table and two old chairs. There were things lying on the floor, as if people had left in a hurry, and in the far corner there was a man. We shouted, but he didn't move.

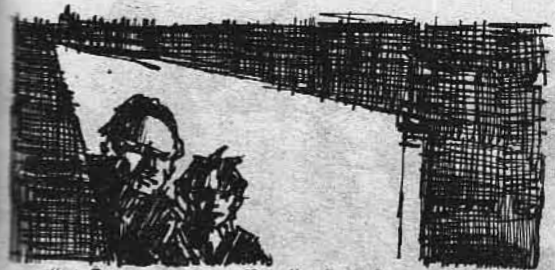
နောက်တစ်ညကျတော့ ကျွန်းရဲ့အနောက်ဘက် ဝိုင်းမှာ၊ သစ်သားအိမ်ကြီးတစ်လုံးလုံးပျောပါလာတယ်။ ကျွန်တော်တို့က လှေကလေးကို လှော်ပြီး အိမ်ကြီးဆီကို သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် အထဲမှာ ဘာမှ မမြင်ရလောက် အောင် မှောင်နေတယ်။ ဒါကြောင့် လှေကလေးကို ကြီးနဲ့ချည်ပြီး အချိန်ကို စောင့်ကြပါတယ်။ အလင်းရောင် လေးထွက်ပေါ်လာတော့မှ... ပြတင်းပေါက်က တစ်ဆင့် ကြည့်လိုက်တယ်။ အိပ်ရာတစ်ခု... စားပွဲတစ်လုံး... နဲ့ ကုလားထိုင်အဟောင်းနှစ်လုံးကို မြင်ရတယ်။ ကြမ်းပြင် ပေါ်မှာတော့ ပစ္စည်းတွေက ပြန့်ကျဲနေတာပဲ။ အိမ်ထဲက လူတွေ ကတိုက်ကရိုက် ထွက်သွားရတဲ့ပုံပဲ။ ခပ် လှမ်းလှမ်း အခန်းဒေါင့်မှာတော့ လူတစ်ယောက်၊ ကျွန်တော်တို့က အော်ခေါ်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူက မလှုပ်ရှားတော့ပါဘူး။

‘That man’s dead,’ said Jim. He climbed in and bent down. ‘Yes, shot in the back two or three days ago. Come in, Huck, but don’t look at his face. It’s too horrible.’ He threw some old rags over the body.

So I didn’t look at him.

There were greasy old cards and whisky bottles on the floor. There were clothes too, men’s and women’s, hanging against the wall. We put the lot into the canoe. We also got an old tin lantern, two knives, an old bed-cover, candles, some nails and a fishing-line.

“အဲဒီလူက သေနေပြီကွ” လို့ ဂျင် က ပြောလိုက်တယ်။ သူက အိမ်ပေါ်တက်ပြီး ခါးကိုင်းကြည့်လိုက်တယ်။ “ဟုတ်တယ်ကွ... ကျောကုန်းမှာ သေနတ်ဒဏ်ရာနဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက် သုံးရက်လောက်ကတည်းက သေနေတာ။ အိမ်ထဲ... ဝင်ခဲ့လေ ဟပ်(က်)။ သူ့မျက်နှာတော့ ကြည့်မနေပါနဲ့တော့ကွာ... ကြောက်စရာကြီး...” လို့ ပြောပြီး အဝတ်ဟောင်းအချို့ကို သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လည်း သေနေတဲ့ လူကို မကြည့်တော့ဘူး။

ဆီစွန်းနေတဲ့ ဖဲချပ်အဟောင်းတွေ၊ ဝီစကီပုလင်းတွေက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ပြန့်ကျဲနေတယ်။ နံရံတွေမှာက ယောက်ျားဝတ် မိန်းမဝတ် အင်္ကျီတွေ ချိတ်ထားတယ်။ အဲဒီ ပစ္စည်းတွေကို လှေထဲသို့ ထည့်လိုက်တယ်။ သံမီးအိမ်တစ်ခု၊ ဓားနှစ်ချောင်း၊ အိပ်ရာဖုံးအဟောင်းတစ်ခု၊ ဖယောင်းတိုင်တွေ၊ သံအချို့နဲ့ ငါးမျှားတံကပ်ခွဲတို့ကိုလည်း ရလိုက်ပါတယ်။

We were now quarter of a mile below Jackson's Island and it was daylight. I made Jim lie down in the canoe under the bed-cover, so that no one could see he was black. Then I paddled back under the shelter of the Illinois bank.

Well, the days went by and the river went down between its banks again. Life got a bit slow, so I thought I'd go up to St Petersburg to find out the news.

'Why don't you put on some of those clothes from the floating house,' Jim said, 'and dress like a girl?'

ခုအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဂျက်ကဆန် ကျွန်းရဲ့ အောက်ဘက် နှစ်ဖာလုံလောက်အကွာမှာ ရောက်နေပါတယ်။ ပြီးတော့ အချိန်က နေ့လယ် နေ့ခင်းကြီး၊ ကျွန်တော်က ဂျင်ကို အိပ်ရာဖုံးတွေ ဖုံးပေးပြီး၊ လှေထဲမှာ လဲလျောင်းနေစေတယ်။ ဒါမှ သူ့ကို ကပ္ပလီ လူမည်းလို့ ဘယ်သူကမှ မသိမှာ။ အဲဒီနောက်မှာတော့ အိလီနွိုက် ကမ်းပါးအရိပ်ကိုခိုပြီး လှေကို ပြန်လှော်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ... ရက်တွေကြာလာတော့ မြစ်ရေက ကမ်းပါးနှစ်ခုအောက်ထိ ပြန်ကျသွားတယ်။ နေရထိုင်ရတာက အီလည်လည်ကြီး။ ဒါကြောင့် စိန်ပီတာစဘတ်ကို သွားပြီး သတင်းအချက်အလက်ကလေးတွေကို စနည်းနာဦးမှလို့ တွေးမိတယ်။

"ရေထဲမှာ မျောပါလာတဲ့ အိမ်ကြီးကရတဲ့ အဝတ်၊ အစားတွေကို ဘာလို့ မဝတ်တာလဲ...? မိန်းကလေးလို ဘာလို့ မဝတ်တာလဲ...?" လို့ ဂျင်က ပြောပါလိမ့်။

So I rolled up my trouser legs and got into an old cotton dress. Then I put on a woman's hat and tied it under my chin. Jim said nobody would recognize me, but I wore the clothes all day, to get used to them.

Then, just after dark, I paddled up the Illinois shore and crossed from the ferry-landing to St Petersburg. I tied up at the bottom end of the village and walked along the bank. There was a light burning in a little wooden house where no one had lived for a long time. I looked in and saw a woman who was a stranger. This was lucky! I knocked at the door.

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က ဘောင်းဘီရည် အောက်နားတွေကို လိပ်ပြီးတင်လိုက်တယ်။ အမျိုးသမီးဝတ် ချည်ထည်ဝတ်စုံဟောင်းတစ်ထည်ကို ဝတ်တယ်။ မိန်းမဆောင်းဦးထုပ်တစ်လုံးကို ဆောင်းပြီး၊ ဦးထုပ်ကြီးကို မေးစေ့မှာသိုင်းပြီး ချည်လိုက်တယ်။ ဂျင်က ပြောတယ် ကျွန်တော့်ကို ဘယ်သူကမှ မှတ်မိမှာမဟုတ်တော့ဘူး... တဲ့။ ဒါပေမယ့် ကျင့်သားရသွားအောင် အဲဒီအဝတ်တွေကို တစ်နေ့ကုန်ဝတ်ထားလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီနောက် ည အမှောင်သမ်းလာပြီးတဲ့အခါ၊ အီလီနွိုက်ကမ်းခြေကိုဆန်ပြီး လှော်ခတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကူးတို့ဆိပ်ကိုဖြတ်ပြီး စိန့်ပီတာစဘတ်ကိုသွားခဲ့တယ်။ ရွာရဲ့ အောက်ဘက်ပိုင်းမှာ လှေကို ချည်ထားခဲ့ပြီး မြစ်ကမ်းပါးတစ်လျှောက်ကနေ လမ်းလျှောက်ပြီး လာခဲ့တယ်။ ဘယ်သူမှမနေတာကြာပြီဖြစ်တဲ့ သစ်သားအိမ်လေးတစ်လုံးထဲမှာ မီးရောင်လေးလင်းနေတာကို တွေ့ရတယ်။ အထဲကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ယောက်ကိုတွေ့ရတယ်။ အရင်က မတွေ့ဘူးတဲ့ သူစိမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ကံကောင်းတာပေါ့... ကျွန်တော်က စံခါးကို ခေါက်လိုက်လား။

Murder hunt

'Come in,' said the woman. She made me sit down and asked me my name.

'Sarah Williams.'

'Where do you live?'

'In Hookerville, seven miles below. My mother's sick and I've come to tell Uncle Abner Moore. She says he lives at the upper end of the village. Do you know him?'

'No, but I haven't lived here long. You'd better wait for my husband to take you. He'll be back soon.'

Then she started on the murder, which was what I wanted to hear about.

'Who killed Huck Finn?' I asked.

လူသတ်မှုအတွက် ခြေရာခံ

“အထဲဝင်ခဲ့လေ...” လို့ အမျိုးသမီးကြီးက ပြောတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ထိုင်ခိုင်းပြီး ကျွန်တော့် နာမည်ကို မေးတယ်။

“ဆရာ ဝီလျံ ပါ”

“မင်း ဘယ်မှာနေသလဲ...?”

“အောက်ဘက် ခုနစ်မိုင်လောက်အကွာက ဗွတ်ကာဗွီလီမှာပါ။ ကျွန်မအမေက ဖျားနာနေလို့ ကျွန်မရဲ့ဦးလေး အန်ကယ် အက်(ဘ်)နာမီးကို လာပြော တာပါ။ အမေကပြောတော့ သူကရွာဦးပိုင်းမှာနေတာ တဲ့...၊ အဒေါ်... သူ့ကို သိလားဟင်?”

“ဟင့်အင်း... ဒါပေမယ့် ငါကလည်း ဒီမှာနေတာ မကြာသေးဘူး...၊ ငါ့ယောက်ျားကို စောင့်ရင်ကောင်း မယ်...၊ မင်းကို ခေါ်သွားဖို့လေ။ သူက မကြာခင် ပြန်လာမှာပါ။”

အဲဒီနောက်... သူ(မ)က လူသတ်မှုအကြောင်းကို စတင်ပြီး ပြောဆိုပါတယ်။ ကျွန်တော်ကြားချင်နေတဲ့ အကြောင်းလေ။ ကျွန်တော်က

“ဟပ်(က်)ဖင်း ကို ဘယ်သူသတ်တာလဲ?” လို့ မေးတော့

'Some think it was Huck's father, old Finn himself.'

'No!'

'Nearly everybody thought so at first. Then they changed their minds and judged it was a runaway slave named Jim.'

'Why, he —' I stopped.

But she didn't notice. 'The slave ran off the same night the boy was killed. So a reward of 300 dollars has been offered for him. And 200 dollars for old Finn.'

'You see, old Finn arrived straight after the murder, told people about it, went on the ferry-boat hunt — and left. But then they found that no one had seen the slave since ten o'clock on the night of the murder. So they said he did it.'

“အချို့ကတော့... ဟပ်(က်)ရဲ့အဖေ၊ အဘိုးကြီး ဖင်း ကိုယ်တိုင်သတ်တာလို့ ထင်ကြတယ်”

“မဟုတ်တာ...”

“အ... တော့ လူတိုင်းလိုလိုက ဒီလိုပဲ ထင်ကြတာပဲ။ နေ့ကပိုင်းတော့ သူတို့... စိတ်ပြောင်းသွားကြတယ်။ ဂျင် လို့ခေါ်တဲ့... ထွက်ပြေးသွားတဲ့ ငွေဝယ်ကျွန်ကြီးသတ်တာ ဖြစ်မယ်လို့ ခန့်မှန်းကြတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့... သူ” ဆိုပြီး ကျွန်တော်က ရပ်လိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့်... သူ(မ)က သတိမပြုမိဘူး။ “ကောင်လေး အသတ်ခံရတဲ့ ညမှာပဲ... ကျွန်ကြီးက ထွက်ပြေးတာ၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို ဖမ်းမိရင် ဆုငွေ ဒေါ်လာ သုံးရာပေးမယ်လို့ ကြေညာထားတယ်။ အဘိုးကြီး ဖင်းကိုလည်းဖမ်းမိရင် ဒေါ်လာ နှစ်ရာပေးမယ်လို့ ကြေညာထားတယ်”

“အဘိုးကြီးက လူသတ်မှုဖြစ်ပြီး ချက်ချင်းရောက်လာတယ်။ လူသတ်မှုအကြောင်း... လူတွေကို ပြောပြတယ်။ အလောင်းရှာတဲ့သင်္ဘောနဲ့ လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ထွက်ခွာသွားတယ်။ အဲဒီနောက်... အဲဒီ လူသတ်မှုဖြစ်တဲ့ ည...မှာ၊ ဆယ်နာရီကစပြီး ကျွန်ကြီးကို ဘယ်သူမှ မတွေ့ရတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် သူပဲ သတ်တာဖြစ်မယ်... လို့ ပြောနေကြတယ်”

‘The next day, old Finn came back and got money from Judge Thatcher to hunt the slave. But he got drunk and went off with two nasty-looking strangers and hasn’t been seen again. So now people think that he killed his boy and fixed it so that everyone would think a robber did it. He’ll come back in a year, they say, and get Huck’s money without a trial.’

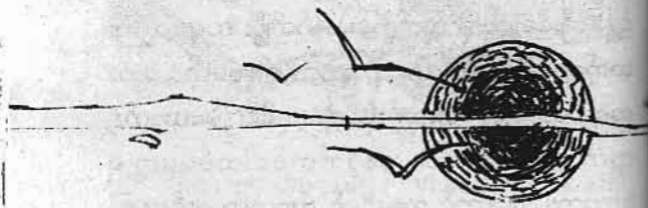
‘So has everyone stopped looking for Jim?’

‘Not when there’s a reward of 300 dollars! I saw smoke at the head of Jackson’s Island about the time of the murder. So my husband and another man are going over to look tonight. They’ve gone to get a boat and borrow a gun. They’re going after midnight, when the runaway’s likely to be asleep.’

နောက်တစ်နေ့မှာ အဘိုးကြီး ဖမ်း ပြန်လာတယ်။ ကျွန်ကြီးနောက်ကို လိုက်(ဖမ်း)မယ်ဆိုပြီး တရားသူကြီး သက်ချာ ဆီက ပိုက်ဆံယူသွားတယ်။ ဒါပေမယ့်... သူက အရက်တွေမူးပြီး ဆိုးသွမ်းပုံရတဲ့ သူစိမ်းနှစ်ယောက်နဲ့ ထွက်သွားလိုက်တာ။ နောက်တစ်ခါထပ်မတွေ့ရတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် အခုဆိုရင် လူတွေက ထင်နေကြတယ်။ အဘိုးကြီးက သူ့သားကို သူ့သတ်ပြီး... ဓားပြတစ်ယောက်က သတ်တယ်လို့ ထင်ရအောင် အကွက်ဆင်တာ။ တစ်နှစ်လောက်အတွင်း သူပြန်လာလိမ့်မယ်၊ ဟပ်(က်)ရဲ့ ပိုက်ဆံတွေကို တရားမစွဲရဘဲနဲ့ ရယူလိမ့်မယ် လို့ ပြောနေကြတယ်။”

“ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်ကြီး ဂျင် ကို လိုက်ရှာတာကော ရပ်လိုက်ပြီလား...?”

“ဟဲ့... ဆုငွေ ဒေါ်လာ သုံးရာထုတ်ထားမှတော့... ဘယ်ရပ်လိမ့်မလဲ...၊ ဂျက်ကဆန်ကျွန်း (တောင်ကုန်း) ထိပ်ဘက်မှာ... လူသတ်မှုဖြစ်တဲ့ အချိန်လောက်က... မီးခိုးတွေကို ငါမြင်တယ်။ ဒါကြောင့် ငါ့ယောက်ျားနဲ့ အခြားလူတစ်ယောက်က ကျွန်းပေါ်တက်ပြီး... ဒီညပဲ ရွာဖွေကြလိမ့်မယ်။ လှေတစ်စီးရဖို့ရယ် သေနတ်တစ်လက်ငှားဖို့ရယ်အတွက် သူတို့ သွားကြတာ။ ထွက်ပြေးတဲ့သူ(ကျွန်ပြေး) အိပ်လောက်မယ့်... သမီးခေါင်ယံအချိန် ကျော်ကျော်လောက်မှာ သွားကြမှာ...”

'They're after us!'

The woman kept looking at me and I didn't feel comfortable.

'What did you say your name was?' she asked.

Mary Williams.'

When you first came, I thought you said it was Sarah.'

'Yes, I did. Sarah Mary Williams.'

The woman looked straight at me and said pleasantly: 'I'm Mrs Judith Loftus. Now, what's your real name? Is it Bill or Tom or Bob?'

I reckon I shook like a leaf. 'Please don't laugh at a poor girl,' I said. 'I'll go

ကျွန်တော်တို့နောက်ကို လိုက်နေပြီ!

အဘွားကြီးက ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ ကျွန်တော် နေရထိုင်ရတာ မသက်မသာ ဖြစ်လာတယ်။

"မင်းနာမည်ကို ဘယ်လိုခေါ်တယ်ကွဲ့." လို့ ခမးလိုက်တော့ ကျွန်တော်က

"မေရီ ဝီလျံ" ပါလို့ ဖြေလိုက်တယ်။

"မင်း ပထမ ... စလာတုန်းက မင်းနာမည် ဆာရာ လို့ မင်းပြောတယ်... လို့ ငါထင်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့... ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဆာရာ မေရီဝီလျံ"

အမျိုးသမီးကြီးက ကျွန်တော့်ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး၊ နှစ်လိုဖွယ်... ဖော်ဖော်ရွေရွေပြောလိုက်တယ်။

"ငါက မစွပ် ဂျူဒစ်(သ်) လော့စ်တပ်(စ်) ပါ။ ကဲ... မင်းရဲ့တကယ့်နာမည်ရင်းက ဘာလဲဆိုတာကို (ပြောစမ်း ပါဦး)။ ဘေလ် လား တွမ် လား ဘော့(ဘ်) လား?"

ကျွန်တော်က သစ်ရွက်ကလေးတစ်ရွက်လို လှုပ်ခါ သွားတယ်လို့ ထင်မိပါတယ်။ "ကျေးဇူးပြုပြီး... သနားစရာကောင်းတဲ့ မိန်းမငယ်တစ်ယောက်ကို မလှောင်ပါနဲ့ရှင်... ကျွန်မ သွားတော့..."

www.burmeseclassic.com

'No, you won't. I shan't hurt you.' You've only run away from somewhere because you've been treated badly. Just be a good boy now and tell me about it.'

Mrs loftus gave me something to eat on the way and again asked me my real name.

'George Peters,' I said.

'Well, remember it. Don't then tell me it's Alexander and, when I catch you, say it's George Alexander! And don't go near women wearing that old dress. You might fool men, but you won't fool us women, the way you move. Now run along to your uncle, Sarah Mary Williams George Alexander Peters!'

“နေပါဦး မသွားပါနဲ့ဦး၊ မင်းကို ငါက အနှောင့်၊ အယှက်မပေးပါဘူး၊ မင်းဟာ... ဆိုးဆိုးဝါးဝါး နှိပ်စက်ခံရလို့... တစ်နေရာရာက ထွက်ပြေးလာတာဖြစ်ရမယ်၊ ကဲ... လူကောင်းသူကောင်းလေးအဖြစ်နဲ့... အခု... ငါ့ကို အဲဒီအကြောင်းပြောပြပါလား။”

မစ္စင် လော့စ်တပ်(စ်) က လမ်းမှာစားဖို့ အစားအသောက်နည်းနည်းပေးပြီး၊ ကျွန်တော့် နာမည်ရင်းကို ထပ်မေးပါတယ်။

“ဂျော့ ပီတာ...ပါ” လို့ ကျွန်တော်ကပြောတော့

“အေး... ကောင်းပြီ၊ မှတ်လည်းထားဦး၊ နောက်တစ်ခါကျရင် အလက်ဇန္ဒား လို့ မပြောမိစေနဲ့ဦး၊ ငါက (မင်းလိပ်တာကို) မိသွားတော့ ဂျော့ အလက်ဇန္ဒား ပါလို့ပြောပေါ့။ ဒီလို မိန်းမ အဝတ်အစားအဟောင်းလေးဝတ်ပြီး မိန်းမကြီးတွေနားကို မသွားပါနဲ့...၊ မင်းက ယောက်ျားတွေကိုသာ အရူးလုပ်လို့ရမယ်၊ ဒို့လို မိန်းမတွေကို လုပ်လို့မရဘူး၊ မင်းရဲ့ လှုပ်ရှားဟန်ကို သိတာပေါ့။ ကဲ... ကဲ... မင်းရဲ့ ဦးလေးဆီကို ပြေးပေးဦး ဆာဇော့ မေရီ ပီလျံ ဂျော့ အလက်ဇန္ဒားပီတာ ရေ...”

I walked a little way up the bank, then ran back to my canoe. The clock struck eleven when I was about in the middle of the river. At the head of Jackson's Island, I started a good fire where my old camp used to be. Then I jumped into the canoe again and paddled on down as fast as I could.

'Get up, Jim!' I cried when I reached the cave. 'They're after us!'

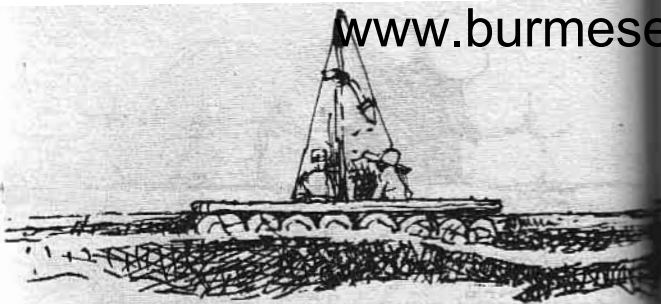
Half an hour later, everything we had, including the canoe, was on the raft. We slipped it out from the creek where we'd hidden it and went down past the foot of the island, never saying a word.

မြစ်တမ်းပါးဘက်ကို တော်တော်လေးကြာအောင် လျှောက်သွားလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့် လှေကလေးဆီပြန်ပြီး ပြေးလာခဲ့ပါတယ်။ မြစ်လယ်လောက်ရောက်တဲ့အခါ ဆယ့်တစ်နာရီထိုးပြီ။ ဂျက်ကဆန်ကျွန်းထိပ်... ကျွန်တော် စခန်းချခဲ့ဖူးတဲ့ နေရာဟောင်းမှာ မီးကို မီးဖိုလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ လှေထဲပြန်ဝင်ပြီး အတတ်နိုင်ဆုံး အမြန်ဆုံး လှော်ပြီး ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

“ဂျင် ရေ... ထ... ထာ” ဂူကို ကျွန်တော် ရောက်ရောက်ချင်း ကျွန်တော်က အော်ပြောလိုက်တယ်။ “ကျွန်တော်တို့ နောက်ကို သူတို့လိုက်လာကြပြီ...”

နာရီဝက်လောက်အကြာမှာတော့ ကျွန်တော်တို့မှာ ရှိသမျှအရာရာ... (လှေကလေးအပါအဝင်) ဟာ ဖောင်ပေါ်ကို ရောက်သွားကြပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ဖောင်ကို ဝှက်ထားတဲ့စမ်းချောင်းထဲကနေ တိတ်တိတ်ကလေးထွက်လာခဲ့တယ်။ ကျွန်းရဲ့ အခြေကနေဖြတ်... မြစ်အောက်ဘက်ကို စုန်ပြီး မျှောခဲ့ကြပါတယ်။ စကားတစ်ခွန်းတောင် မပြောကြပါဘူး။

5

ON THE RAFT

Passing St Louis

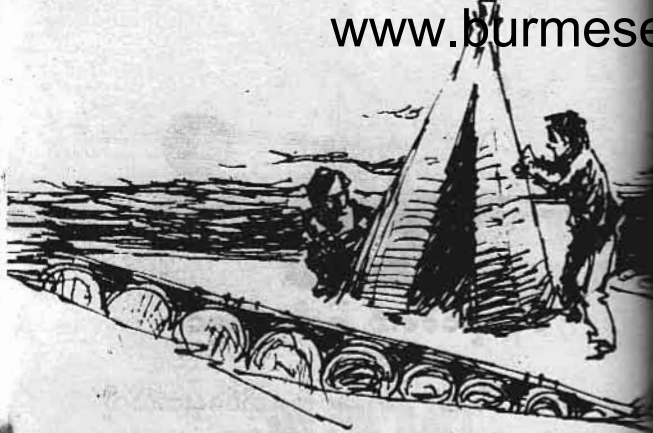
The raft seemed to go very slowly, but no boat chased us. At dawn we tied up on the Illinois side, about sixteen miles below St Petersburg. There were woods on our side and mountains on the Missouri side; and the deep-water channel was down the Missouri shore, so nobody was likely to find us. We lay there all day, watching the steamboats and rafts going down the channel and the steamboats going up the middle of the river, fighting against the current.

ဖောင်ပေါ်မှာ

စိန်လူးဝစ်စ်ကို ဖြတ်သန်းခြင်း

ဖောင်ကလေး မျောနေပုံက သိပ်နှေးတယ်လို့ ထင်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ နောက်က လှေတစ်စီးမှ လိုက်မလာပါဘူး။ အရက်တက်ချိန် ရောက်တော့ ဖောင်ကလေးကို အီလီနွိုက် ဘက်မှာ ချည်ထားလိုက်တယ်။ စိန်ပီတာစဘတ် ဂြို.ရဲ့ အောက်ဘက် ဆယ့်ခြောက်မိုင်လောက်အကွာမှာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ ဘက်ကမ်းမှာတော့ သစ်တောတွေရှိတယ်။ မစ်ဆူရီ ဘက်ကမ်းမှာက တောင်တန်းတွေရှိတယ်။ မြစ်ရဲ့ ရေနက်ပိုင်းလမ်းကြောင်းကလည်း မစ်ဆူရီ ကမ်းခြေ ဘက်မှာရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကို ဘယ်သူမှ တွေ့ဟန်မပေါ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ မီးသင်္ဘောတွေ စုန်ပြီးခုတ်သွားတာ၊ မြစ်ရေစီးကြောင်းထဲမှာ ဖောင်လေး တွေမျောသွားတာ၊ မြစ်လယ်မှာ ရေစီးကြောင်းကိုဆန်ပြီး မီးသင်္ဘောတွေ ခုတ်သွားတာကို စောင့်ကြည့်ရင်းနဲ့ တစ်နေ့ကုန်အောင်... လဲလျောင်းနေခဲ့တယ်လေ။

When it got dark again, Jim built a wooden wigwam on the raft, to keep us cool and dry.

The current was flowing at over four miles an hour and we let the raft float downstream for about seven hours this second night. We fished and swam and talked, lying on our backs, looking up at the stars.

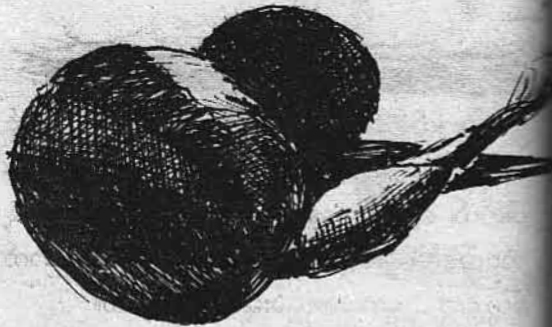
It was good weather and nothing happened to us for several nights. I used to slip ashore and buy ten cents' worth of bacon or other stuff to eat. I also slipped into the fields and 'borrowed' some new corn or a water-melon.

နောက်တစ်ကြိမ် မှောင်လာတဲ့အခါကျတော့ ကျင့်က ဖောင်ပေါ်မှာ သစ်သားတဲငယ်လေးတစ်ခု ဆောက်ပါတယ်။ မြောက်အမေရိက အင်ဒီးယန်း လူမျိုးတွေရဲ့ တဲငယ်လေးမျိုးပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ ခြောက်ခြောက် သွေ့သွေ့... အေးအေးချမ်းချမ်းနေနိုင်ဖို့လေ။

ဒုတိယညမှာ... ရေစီးကြောင်းက တစ်နာရီကို လေးမိုင်ကျော်ကျော်လောက် စီးဆင်းတယ်။ ခုနစ်နာရီလောက်ကြာအောင် ဖောင်နဲ့ခရီးဆက်ခဲ့တယ်။ ငါးများတယ်။ ရေကူးတယ်။ ပက်လက်လှန်လဲလျောင်းပြီး ကြယ်ကလေးတွေကို မော့ကြည့်ရင်းနဲ့ စကားစမြည်ပြောကြတယ်။

မိုးလေဝသအခြေအနေက ကောင်းမွန်တဲ့အတွက် ညပေါင်းများစွာကြာအောင် ခရီးဆက်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် (ထူးထူးခြားခြား) ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ ကမ်းပေါ်တက်ပြီး... ဆယ်ဆင့်တန် ဝက်ပေါင်ခြောက်နဲ့ အခြားစားစရာတွေ ကျွန်တော် ဝယ်တယ်။ လယ်ကွင်းတွေထဲသွားပြီး ပြောင်းဖူးတွေ ဖရဲသီးပဲဟဲ့ သွားငှားတယ်။

Pap always called it borrowing, but Widow Douglas said that was just another word for stealing. So I didn't feel too comfortable about it.

The fifth night we passed all the lights of St Louis, Missouri. Then, a few days later, there was a storm and we found a steamboat that had run onto a rock.

'Let's go on board, Jim!' I said. 'We might be able to borrow something worth having. Tom Sawyer would call it an adventure. He'd land on that wreck with style, like Christopher Columbus discovering America!'

(ကျွန်တော့်အဖေ) ပက်(စ်) ကတော့

အဲဒီလို လူမသိအောင်ယူတာကို ချေးငှားတာလို့ အမြဲ ပြောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မုဆိုးမကြီး ခေါက်ဂလပ် တတော့... ခိုးယူတာ... လို့ ပြောပါတယ်။ ဒါကြောင့်... အဲဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့် စိတ်ထဲမှာ မသက်မသာ ဖြစ်မိပါတယ်။

ပဥ္စမညမှာတော့ မစ်ဆူရီပြည်နယ် စိန့်လူးဝစ်စ် မြို့ မှာ ထွန်းညှိထားတဲ့ မီးရောင်တွေအားလုံးကို ဖြတ်ကျော် ခဲ့ပြီးပါပြီ။ အဲဒီနောက်... ရက်အနည်းငယ် ကြာတဲ့အခါ မှာတော့... မုန်တိုင်းကျတယ်။ မီးသင်္ဘောတစ်စီး ကျောက် ဆောင်ပေါ်တင်နေတာ တွေ့ရတယ်။

“သင်္ဘောပေါ်တက်ကြည့်ရအောင် ဂျင်” လို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တယ်။ “အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေကို ကျွန်တော်တို့ ချေးငှားလို့ရချင်ရမှာ။ တွပ်ဆောယား သာ ဆိုရင် စွန့်စားခန်းတစ်ခုလို့ ပြောမှာ။ သူသာဆိုရင် ခရစ် တော်ဟာ ကိုလန်ဘတ်စ် က အမေရိကတိုက်ကို ရှာဖွေ တွေ့ရှိတဲ့ပုံစံအတိုင်း၊ သင်္ဘောပျက်ပေါ်ကို စတိုင်ကျကျ တက်မှာ...”

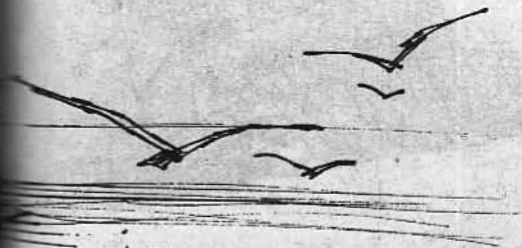
www.burmeseclassic.com

On the wreck

So we tied the raft to a rail on the starboard side of the deck, which was high out of the water. Then we crept down the slope towards the other side — the larboard side. We came to the front end of the skylight and climbed onto it, to the upper deck. There, through the captain's open door, we saw a light and heard voices down the passage!

Jim was so frightened he said he was going back to the raft.

သင်္ဘောပျက်ပေါ်မှာ

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့က... သင်္ဘောရဲ့ လက်ယာဘက် ကုန်းပတ်မှာရှိတဲ့တန်းမှာ... ဖောင်ကလေးကို ချည်လိုက်တယ်။ အဲဒီ သင်္ဘောယာဘက်ခြမ်းက ရေပေါ်မှာ ပေါ်နေတယ်လေ။ အဲဒီနောက်... ကျွန်တော်တို့တွေဟာ၊ စောင်းနေတဲ့ သင်္ဘော... လက်ဝဲဘက်ခြမ်းကို ထွားပြီးသွားကြတယ်။ အမိုးပြတင်း အရှေ့ဘက်အစွန်းတို့ ရောက်သွားကြတယ်။ အပေါ်ဘက် ကုန်းပတ်ပေါ်ရောက်အောင် အဲဒီ အမိုးပြတင်းကနေ တက်လိုက်တယ်။ အဲဒီလည်းရောက်ရော ပွင့်နေတဲ့ သင်္ဘောတက်ပတ်နဲ့ရဲ့အခန်းကိုဖြတ်ပြီး မီးရောင်တစ်ခုကို မြင်တယ်။ စကြို လမ်းကျဉ်းလေးက ဖြတ်ပြီးတော့လည်း အသံတွေ ကြားနေရတယ်။

ကျွန် က သိပ်ကြောက်သွားပြီး၊ ဖောင်ရှိတဲ့အိမ်ပြန်တော့မယ်လို့ပြောတယ်။

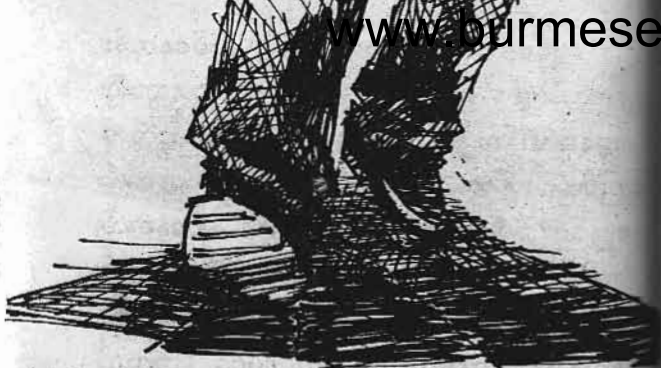

I was just going too when I heard a cry. I crawled along the passage and saw a man tied up on the floor. Two men were standing over him. One held a pistol, the other held a lantern. The one with the gun wanted to shoot the man on the floor. The one with the lantern, called Packard, didn't want any shooting. He hung his lantern on a nail and told the man with the gun to follow him.

The two men came along the passage towards me, arguing and smelling of whisky. They decided to get ashore with all the stuff from the wreck, leaving the third man to drown. I was too frightened to breathe. But they didn't see me and I rushed back to Jim.

ကျွန်တော်လည်း သွားတော့မလို့ လုပ်နေတုန်း၊ အော်သံတစ်ခု ကြားတယ်။ စကြိုလမ်းကို တွားသွားပြီး ကျွန်တော်ကြည့်လိုက်တော့... လူတစ်ယောက်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ... ကြိုးနဲ့တုပ်ထားတာကို တွေ့တယ်။ လူနှစ်ယောက်က သူ့အပေါ်က မိုးပြီး ရပ်နေတယ်။ တစ်ယောက်က ပစ်စတိုသေနတ်ကို ကိုင်ထားတယ်။ အခြားတစ်ယောက်က မီးအိမ်ကို ကိုင်ထားတယ်။ သေနတ်ကိုင်ထားတဲ့လူက ကြမ်းပြင်ပေါ်ကလူကို ပစ်သတ်ချင်တယ်။ မီးအိမ်ကိုင်ထားတဲ့ ပက်ကပ် လို့ခေါ်တဲ့ လူက ဘာ... ပစ်တာခတ်တာမှ မလုပ်ချင်ဘူး။ သူက သူ့မီးအိမ်ကို သံတစ်ချောင်းမှာ သွားချိတ်ပြီး... သေနတ်နဲ့လူကို သူ့နောက်လိုက်ခဲ့ဖို့ခေါ်တယ်။

အဲဒီလူနှစ်ယောက်က စကြိုလမ်းကနေ ကျွန်တော့် ဆီကို လျှောက်လာကြတယ်။ ငြင်းခုံပြောဆိုရင်းနဲ့လေ။ ဝီစကီအရက်နဲ့ကလည်း ထောင်းထောင်းထပြီး နံစော်နေတာပဲ။ သင်္ဘောပျက်ပေါ်က ပစ္စည်းအားလုံးကိုယူပြီး ကမ်းပေါ်တက်မယ်လို့ သူတို့ ဆုံးဖြတ်ကြတယ်။ တတိယလူကိုတော့ ရေနစ်ပြီး သေအောင်ထားခဲ့မယ်ပေါ့။ အသက်မရှူရဲလောက်အောင်ကို... ကျွန်တော် ထိတ်လန့်သွားမိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့က ကျွန်တော့်ကို မမြင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်လည်း ဂျင်ဆီကို အမြန်ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်က တိုးတိုးလေးပြောလိုက်တယ်။

‘Quick, Jim!’ I whispered. ‘There’s a gang of murderers down there! We’ll find their boat and untie it, so that they can’t get away. I’ll look on the larboard side. You look on the starboard, starting at the raft—’

‘Raft?’ Jim moaned. ‘We haven’t got a raft! It’s got loose and gone!’

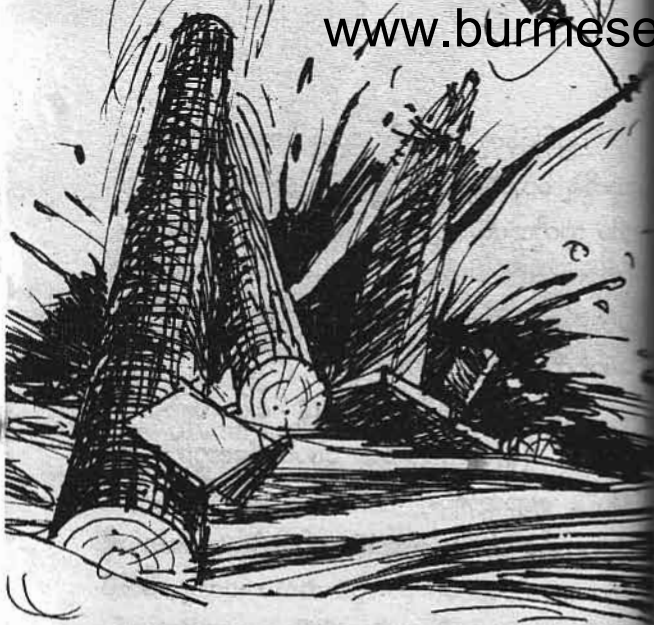
I almost fainted. We were shut in a wreck with murderers! We must use their boat ourselves. Shaking, Jim and I hunted for it. Finally, on the larboard side, we found a skiff. Just as we were going to get in, Packard opened a door only two feet away. He threw a bag into the boat and got in himself, followed by his friend.

“မြန်မြန်လုပ်... ဂျင်၊ လူသတ်သမားတွေရှိတယ်၊ သူတို့ရဲ့ လှေကိုရှာပြီး ကြီးဖြည့်ပြီး လွှတ်လိုက်ရအောင်၊ ဒါမှ သူတို့ထွက်မပြေးနိုင်မှာ... ကျွန်တော်က သင်္ဘောရဲ့ (ဆိပ်ကမ်းကိုကပ်တဲ့ဘက်) လက်ဝဲဘက်ကို စောင့်ကြည့်မယ်၊ ခင်ဗျားက လက်ယာဘက်ကို စောင့်ကြည့်မောင်ကို စထွက်ဖို့လုပ်တော့...”

ဂျင် က ငြိုးငြိုးတွားတွားနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။ “ဖောင်... (ဟုတ်လား)၊ ဒို့မှာ ဖောင်မရှိတော့ဘူး၊ ကြီးပြေပြီး မျောသွားပြီ။”

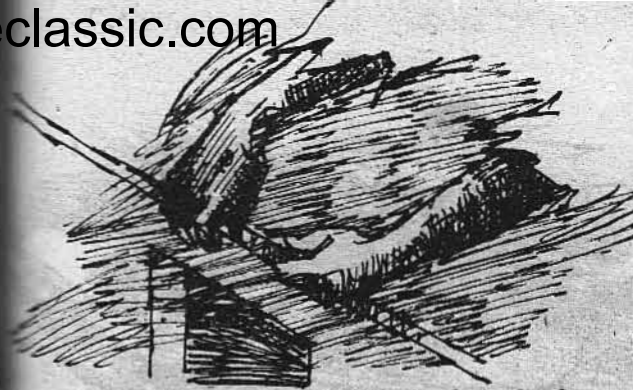
ကျွန်တော် မူးမေ့သွားမတတ်ပါဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ သင်္ဘောပျက်ပေါ်မှာ လူသတ်သမားတွေနဲ့... ပိတ်မိနေပြီ။ သူတို့လှေကို ကျွန်တော်တို့အတွက် သုံးရမယ်။ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်စွာနဲ့ပဲ ဂျင်နဲ့ ကျွန်တော်ဟာ သူတို့လှေကို ရှာကြတယ်။ နောက်ဆုံးကျတော့သင်္ဘောရဲ့ လက်ဝဲဘက်မှာ လှေကလေးတစ်စီးကိုတွေ့ပါတယ်။ လှေကလေးထဲကို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဆင်းမယ်လည်းလုပ်ရော၊ နှစ်ပေလောက်အကွာကနေပြီး ပက်ကပ်တ တံခါးကိုဖွင့်လိုက်တယ်။ လှေထဲကို အထုပ်တစ်ထုပ် ဖစ်ချလိုက်ပြီး သူကိုယ်တိုင် လှေထဲကိုဆင်းတယ်။ သူ့သူငယ်ချင်းက သူ့နောက်က လိုက်လာတယ်။

www.burmeseclassic.com

‘Ready! Push off!’ Packard cried.

Jim and I were holding on to the larboard skylight, which was now partly in the water. I was getting weak. Luckily, the men had forgotten something. They went back into the wreck and the door shut. In half a second, I was in their boat. Jim fell in after me. I cut the rope and we were away!

“အသင့်ပြင်... တွန်းထုတ်လိုက်...” လို့ ပက်ကပ်က အော်တယ်။

ဂျင်နဲ့ကျွန်တော်က သင်္ဘောလက်ဝဲဘက်က အမိုးပြတင်းကို ကိုင်ထားရတယ်။ အဲဒီ အမိုးပြတင်းရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကလည်း ရေထဲကို ရောက်နေပြီလေ... ကျွန်တော်(လက်အံ့သေပြီး) အားကုန်လာတယ်။ ကံကောင်းချင်တော့... အဲဒီလူတွေက အထဲမှာ တစ်ခုခုကို မေ့ခဲ့တယ်။ သူတို့က သင်္ဘောပျက်ထဲပြန်ဝင်သွားပြီး တံခါးက ပိတ်သွားတယ်။ ချက်ချင်းဆိုသလို စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ ကျွန်တော်က သူတို့လှေထဲရောက်သွားပါတယ်... ဂျင်က ကျွန်တော့်နောက်ကနေ လှေထဲကို ဆင်းလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်က ကြိုးကို ဖြတ်လိုက်တော့ (လှေကလေးနဲ့အတူ) ကျွန်တော်တို့တွေ မျောလှားပါတယ်။

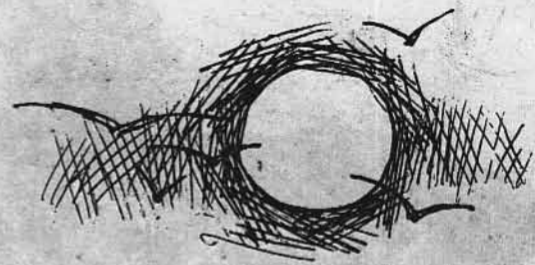

A good deed

We didn't touch the oars until the skiff had passed the stern of the wreck. Then we knew we were safe.

Jim began to row, and I began to worry about the gang. Packard and his friend were now in as much danger as the man they had tied up.

'As soon as we see a light,' I said, 'I'll land and send someone to save those murderers — so that they can be hanged later.'

ကုသိုလ်ကောင်းမှုတစ်ခု

လှေကလေးက သင်္ဘောရဲ့ နောက်ဘက်ပဲ့ပိုင်းကို မဖြတ်ကျော်မချင်း ကျွန်တော်တို့က လှော်တက်တွေကို မကိုင်ပါဘူး။ အဲဒီနောက်မှာတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘေးရန်ကင်းရှင်းသွားပြီဆိုတာ သိခဲ့ရပြီလေ။

ကျွန် က စတင်လှော်ခတ်တယ်။ ကျွန်တော်က ဓားပြ ဝိုင်းအတွက် စိတ်ပူမိတယ်။ ပက်ကပ်နဲ့ သူမိတ်ဆွေလည်း... သူတို့ ကြိုးတုပ်ထားတဲ့ လူလုပ် အခုအခါမှာ ဒုက္ခအန္တရာယ်နဲ့တွေ့နေကြပြီလေ။

မီးရောင်လေးတစ်ခုကို မြင်... မြင်ချင်းပဲ။ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တယ်... “ကျွန်တော် ကုန်းပေါ်တက်ပြီး ဒီလူသတ်သမားတွေကို သွားကယ်ဖို့ တစ်ယောက်ယောက်ကို လွှတ်ရမယ်။ ဒါမှ နောက်ပိုင်းကျရင် သူတို့ကို (တရားဥပဒေအရ) ကြီးပေးသတ်လို့ရမှာ။”

We went on down the river, looking for lights and the raft. We found the raft first, floating along in the darkness by itself. The skiff was full of stuff that the gang had stolen from the wreck, so we threw it all on the board the raft. Then, when we saw a light, I rowed towards it while Jim continued on the raft.

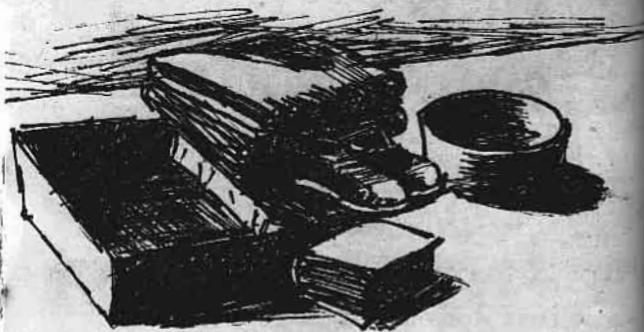
The light was on a ferry-boat that was tied up for the night. I told the captain that some rich woman had got onto the wreck by mistake and that she'd pay to be rescued. So he said he'd go out to it.

မြစ်အောက်ဘက်ကို ကျွန်တော်တို့ စုန်ဆင်းလာကြတယ်။ မီးရောင်ရှိတဲ့ နေရာကိုရှာရင်း၊ ဖောင်လေးကိုလည်း ရှာရင်းနဲ့ပေါ့။ အမှောင်ထုထဲမှာ သူ့ဟာသူ မျောနေတဲ့ ဖောင်ကလေးကို အရင်ဆုံးတွေ့ပါတယ်။ လှေကလေးပေါ်မှာက လူသတ်သမားတွေ သင်္ဘောပျက်က ခိုးလာတဲ့ပစ္စည်းတွေနဲ့ အပြည့်ပဲ၊ ဒါကြောင့် အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ဖောင်ပေါ်ပစ်တင်လိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် အလင်းရောင်တစ်ခုကို မြင်တယ်။ ဂျင်က ဖောင်ပေါ်မှာ ဆက်(ပြီး စောင့်ဆိုင်း)နေတုန်းမှာ ကျွန်တော်က အဲဒီ အလင်းရောင်ရှိတဲ့ဘက်ကို လှေလှော်ပြီး ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

မီးရောင်လာတာက... တစ်ညတာ ရပ်နားနေတဲ့ ကူးတို့သင်္ဘောက ပါ။ ကျွန်တော်က သင်္ဘောကပ်ပတိန်တို့ ပြောလိုက်တယ်။ သူငွေမကြီးတစ်ယောက် သင်္ဘောပေါ်မှာ ရောက်နေတယ်။ သူ့ကိုကယ်ရင် ပိုက်ဆံတွေလေးမယ်... ပြောတယ်လို့၊ ကက်ပတိန်ကို ပြောလိုက်တယ်။ ကက်ပတိန်က သူသွား(ပြီးကယ်)မယ်လို့ ပြောတယ်။

www.burmeseclassic.com

By the time I reached Jim, it was almost morning. So we went to an island, hid the raft, sank the skiff and slept like dead people ourselves.

When we woke, we looked at the stuff from the wreck: boots, blankets, books, tobacco ... Neither of us had ever been so rich. We lay around all afternoon, smoking and having a good time.

I read to Jim from the books. I read about kings and dukes, and the style they put on, and the way they call each other 'Your Majesty' and 'Your Grace' instead of plain 'Mister'.

ဂျင် ဆီ ကျွန်တော် ပြန်ရောက်တော့... မနက်လင်းအားကြီး... လင်းလူလူအချိန်ရောက်နေပြီ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ကျွန်းတစ်ကျွန်းကို သွားတယ်။ ဖောင်ကို ဖွက်ထားလိုက်တယ်။ လှေကလေးကို ရေထဲနှစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ အိပ်ပစ်လိုက်တယ်။ အသေကောင်တွေကျနေတာပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ အိပ်ရာက နိုးတော့ သင်္ဘောပျက်ကရလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ကြည့်ပါတယ်။ ဖိနပ်တွေ၊ စောင်တွေ၊ စာအုပ်တွေနဲ့ ဆေးရွက်ကြီးတွေ... ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လုံး ဘယ်တုန်းကမှ အဲဒီလောက် ပေါပေါများများ ချမ်းချမ်းသာသာမရှိခဲ့ဖူးပါဘူး။ ဆေးလိပ်သောက်ရင်း ဝိမ်ခံရင်းနဲ့ တစ်နေ့လယ်လုံး ကျွန်တော်တို့ လဲလျောင်းပြီး နေကြပါတယ်။

ကျွန်တော်က ဂျင်ကို စာအုပ်တွေဖတ်ပြတယ်။ ကျွန်တော်က ဘုရင်တွေ မြို့စားတွေအကြောင်း ဖတ်ပြတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံ၊ သူတို့ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ပြောပုံဆိုပုံတွေကို ဖတ်ပြတယ်။ "ခင်ဗျား... ကျွန်တော်" လို့ ရိုးရိုးပြောမယ့်အစား၊ "အရှင်မင်းကြီး" "အရှင် မြို့စားကြီး၊ အရှင် မြို့စားကတော်ကြီး" စသည့် ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုပုံတွေကို ဖတ်ပြတယ်။

Jim's eyes grew wide. 'I haven't heard about any kings, except King Solomon in the Bible.'

So I read to him about Louis XVI whose head was cut off in France a long time ago. And about his little son, the Dauphin, who was shut in jail instead of becoming king. 'Some people say that the Dauphin escaped and came to America.'

Jim liked that. 'But he'll get pretty lonely. There aren't any kings here, are there, Huck?'

'No.'

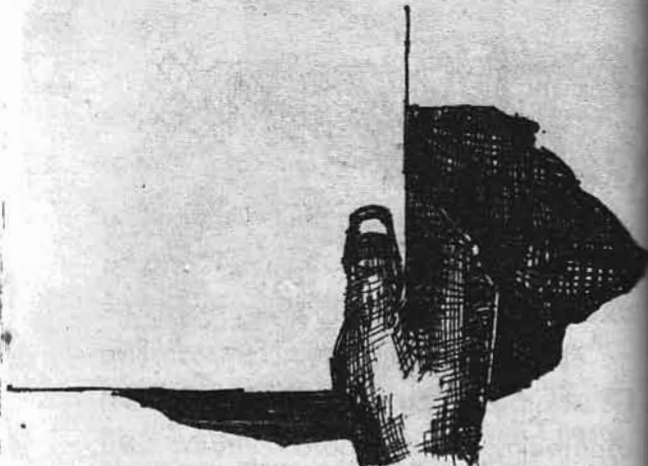

ရှင် မျက်လုံးကြီးတွေဆိုတာ (အံ့သြပြီး) ပြုနေတာ
ဒါ "သမ္မာကျမ်းစာထဲက ဆော်လမွန်ဘုရင်ကြီးကလွဲရင်
ဘယ် ဘုရင်တွေ အကြောင်းကိုမှ မကြားဖူးခဲ့ဘူးကွ"

ဒါကြောင့်...ဟို လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်းများစွာတုန်းက
ပြင်သစ်ပြည်မှာ ခေါင်းဖြတ်သတ်ခံခဲ့ရတဲ့ လူစီ (XVI)
ဘုရင်အကြောင်းကို ဖတ်ပြတယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီ
လူစီဘုရင်ရဲ့ သားတော် ဒေါ်ဖင်မင်းသားအကြောင်း၊
ဒီ မင်းသားက ဘုရင်ဖြစ်လာရမယ့်အစား အကျဉ်း
ထောင်မှာ ပိတ်လှောင်ချုပ်နှောင်ခံခဲ့ရကြောင်း၊ အချို့
က ပြောတော့ မင်းသားလေးဟာ လွတ်မြောက်
ထွက်ပြေးလာပြီး၊ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ရောက်ရှိနေ
တယ်လို့ ပြောကြကြောင်း... ဆိုတာတွေကိုလည်း ဖတ်ပြ
တယ်။

ရှင် စာ သဘောကျသွားတယ်၊ "ဒါပေမယ့် သူဟာ
တော်တော်လေး အထီးကျန်နိုင်မှာပဲနော်၊ ဒီမှာက ဘာ...
ဘုရင်မှ မရှိဘဲ...၊ မရှိဘူး မဟုတ်လား... ဟပ်(က်)...?"

"ဟင့်အင်း... မရှိပါဘူး။"

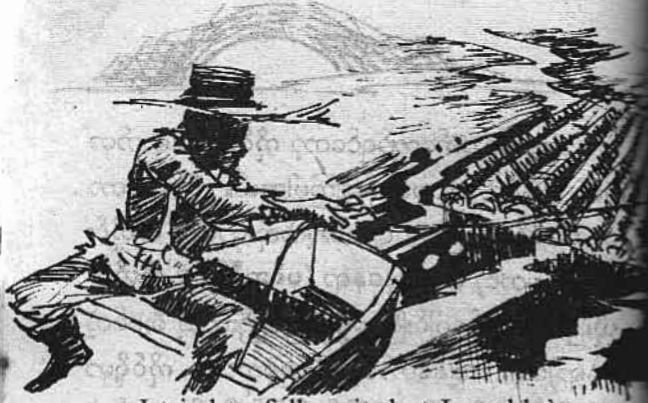
We judged that after three more nights we'd arrive at Cairo, at the bottom of Illinois, where the Ohio River comes in. We planned to sell the raft at Cairo and go up the Ohio by steamboat into the free states. Then we'd be safe.

But on the second night, a fog came down. We decided to tie up. I paddled off in the canoe with the line, but I tied it to a young tree that wasn't strong enough. The raft tore it out of the ground and raced past me.

သုံးညလောက်ကျော်ရင်တော့ ကိုင်ရိုကို ရောက်မှာပဲလို့ ကျွန်တော်တို့ ခန့်မှန်းခဲ့ကြပါတယ်။ ကိုင်ရိုဆိုတာက အီလီနွိုက်ပြည်နယ်ရဲ့ အောက်ဆုံးမှာရှိပြီး အိုဟိုင်းယိုးမြစ်(စတင်) စီးဝင်တဲ့နေရာ (မစ်ဆူရီမြစ်နဲ့ အိုဟိုင်းယိုးမြစ်နှစ်သွယ်ပေါင်းပြီး မစ္စစ္စပီမြစ်ကြီးထဲသို့ စီးဝင်တဲ့နေရာ)ပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ စီစဉ်ခဲ့တာက ကိုင်ရိုမှာဖောင်ကိုရောင်းမယ်။ အိုဟိုင်းယိုးမြစ်ကို မီးသင်္ဘောနဲ့ ဆန်တက်ပြီး (ကျေးကျွန်စနစ်လက်မခံတဲ့... မရှိတဲ့) လွတ်လပ်တဲ့ ပြည်နယ်တွေကို သွားမယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာတော့... ကျွန်တော်တို့ ဘေးကင်းလုံခြုံပြီပေါ့။

ဒါပေမယ့် ဒုတိယညမှာ မြူတွေကျလာတယ်။ ဖောင်ကို ချည်ထား(မှဖြစ်)မယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြတယ်။ (ဖောင်)ကြိုးကိုယူပြီး လှေကလေးနဲ့လှော်ပြီး ထွက်ခဲ့တယ်။ သစ်ပင်သေးသေးတစ်ခုမှာ ဖောင်ကြိုးကို ချည်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ သစ်ပင်ငယ်ငယ်လေးက ဖောင်ရဲ့အားကို မခံနိုင်ဘူး။ အဲဒီ သစ်ပင်လေးပါ အမြစ်က ကျွတ်ထွက်ပြီး ဖောင်နောက်ကို ပါသွားတယ်။ ကျွန်တော့်အနားကဖြတ်ပြီး ရေစီးကြောင်းထဲမှာ အသော့နှင့်ပြီး မျောပါသွားပါတော့တယ်။

I tried to follow it, but I couldn't see. The fog was now solid white. I heard a small 'whoop!' and chased it. The next whoop came from my left. Then one came from my right. I wished that Jim would keep beating a tin-pan, but the fool never did.

I called 'whoop' myself. I could hear the answer, but a long way off. I think we were among a lot of little islands. Soon I lost the whoops altogether. After a while, I seemed to be on the open river again, but I still couldn't hear anything. I was so tired that I lay down in the canoe.

ဖောင်ရဲ့ နောက်ကို လိုက်ဖို့ကြိုးစားတယ်။ ဒါပေမယ့် အာကိုမှ မမြင်ရဘူး။ မြူတွေက ပိန်းပိတ်အောင် ဖြူဖွေးနေတာပဲ။ အော်သံလေးတစ်ခုကြားလို့... အဲဒီနောက်ကို လိုက်တယ်။ နောက်တစ်သံက ကျွန်တော့်ရဲ့ အယ်ဘက်က ကြားရတယ်။ နောက်တစ်သံက ယာဘက်ကကြားပြန်ရော...။ ဂျင်က သံဒယ်ဖိနပ်လေးကို အဆက်မပြတ် ခေါက်ပေးနေရင်ကောင်းမှာလို့ စိတ်ထဲက တောင့်တမိတယ်။ ဒါပေမယ့်... ဒီ ဝမ်းကြီးက မလုပ်ဘူး။

ကျွန်တော်က အသံပေးလိုက်တယ်။ ပြန်ထူးသံကို ကြားရတယ်။ ဒါပေမယ့်... အဝေးကြီးမှာ...။ ကျွန်တော် တို့တွေ ကျွန်းလေးတွေရဲ့ကြားမှာ ရောက်နေတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်။ ခဏကြာတော့ (အချက်ပေး) အော်သံလေးတွေ လုံးဝပျောက်သွားပါတယ်။ ခဏလေး ကြာတော့ မြစ်ပြင်ကျယ် ပြန်ရောက်တယ်ထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဘာသံမှမကြားရသေးပါဘူး။ သိပ် ပင်ပန်းလွန်းတာကြောင့် လျော့ကလေးထဲမှာ လဲလျှော့ပြီး အိပ်လိုက်မိတယ်။

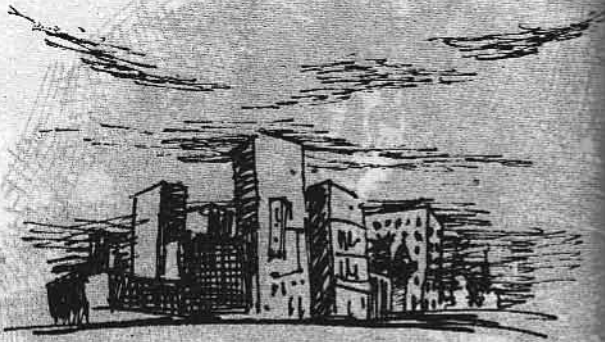
When I woke, the stars were shining, the fog had gone and I could see black shapes on the river again. I chased some of them, and the third one was the raft.

When I got to it, Jim was asleep with his head between his knees, his right arm hanging over the steering oar. The other oar was smashed and the raft was covered with leaves and branches and dirt.

ကျွန်တော် အိပ်ရာကနိုးလာတော့ ကြယ်ကလေးတွေက တလက်လက်နဲ့ လင်းနေပြီ။ မြူနှင်းတွေပြယ်သွားပြီ။ မြစ်ပြင်ပေါ်မှာ မည်းမည်းပုံသဏ္ဍာန်ကြီးတွေကို တွေ့ရပြီ။ အဲဒီ မည်းမည်းသဏ္ဍာန်အချို့ရဲ့နောက်ကို လိုက်ပါတယ်။ တတိယမြောက်မည်းမည်းကြီးက ဖောင်ပေါ့။

ကျွန်တော်လည်း ဖောင်ပေါ်ရောက်သွားရော... ဂျင်က ဝှူးခေါင်းနှစ်ခုကြားမှာ ခေါင်းဝိုက်စိုက်ချပြီး အိပ်ပျော်နေတယ်။ သူ့ရဲ့ ယာဘက်လက်က ပဲ့ထိန်းတဲ့ လှော်တက် ပေါ်မှာ။ အခြားတက်တစ်ခုက ကြေမှုပြီး၊ ဖောင်ပေါ်မှာလည်း သစ်ရွက်တွေ သစ်ကိုင်းတွေ ဖုန်အညစ်အကြေးတွေ... နဲ့။

Passing Cairo

We started off again the next night. The river was very wide now, and I worried in case we missed Cairo.

‘I mustn’t miss it,’ said Jim, ‘because I’ll be a free man as soon as I see it. If I miss it, I’ll be in the slave country again, with no more chance of freedom.’

He was trembling with excitement. I began to tremble, too. Jim was almost free, and it was my fault. I hadn’t told anybody where he was. Poor Miss Watson.

ကိုင်းရို ကိုဖြတ်သန်းခြင်း

နောက်တစ်နေ့ညမှာ ကျွန်တော်တို့စတင်ပြီး တစ်ခါ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပါတယ်။ အခုအခါမှာ မြစ်ဖြင့်က သိပ် ကျယ်ပါတယ်။ ကိုင်းရိုမြို့နဲ့ လွဲသွားမှာကို ကျွန်တော် စိုးရိမ်ပူပန်မိတယ်။

“ကိုင်းရိုနဲ့ လွဲသွားလို့တော့ မဖြစ်ဘူး” လို့ ဂျင်က ပြောတယ်။ “ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီကို ငါရောက်... ရောက်ချင်း၊ ငါဟာ လွတ်လပ်တဲ့လူ တစ်ယောက် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်ကွ... တကယ်လို့ ကိုင်းရို နဲ့ လွဲသွားရင် တော့၊ ငါဟာ ကျွန်(စနစ်ကျင့်သုံးတဲ့) နိုင်ငံကို ပြန်ရောက်သွားမယ်၊ ငါ့မှာ လွတ်လပ်ဖို့အခွင့်အရေး နောက်ထပ် မရနိုင်တော့ဘူး။”

သူက စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် တုန်တုန်ရီရီ ဖြစ်နေ ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း တုန်လှုပ်တာပါပဲ။ ဂျင်က လွတ်လပ်တဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်ခါနီးပါပြီ။

(အဲဒီလို... ကျွန်တစ်ယောက်လွတ်မြောက်လုနီးပါး ဖြစ်တာဟာ) ကျွန်တော့်ရဲ့ အပြစ်ပါ။ သူ ဘယ်မှာရှိ တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်က ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောခဲ့ဘူး လေ။ သနားစရာကောင်းလိုက်တဲ့ မစ္စ ဝပ်ဆန်းရယ်။

Every time Jim danced around, shouting 'There's Cairo!', the noise went through me like a gun-shot. He then started talking about his family, on a farm near St Petersburg. 'As soon as I get to a free state,' he declared, 'I'll save enough money to buy my wife's freedom. Then we'll both work to buy the children. And if we can't buy them, we'll steal them!'

Such wicked talk almost froze me. I decided I must tell someone he was a runaway. So next time we saw a light and Jim shouted 'Good old Cairo at last!', I said I'd go and check.

“ကိုင်ရို... ကွ” လို့အော်ရင်း ဂျင်က လှည့်ပတ်... တနေတယ်။ အဲဒီအသံက ကျွန်တော့်နားထဲကို သေနတ် နဲ့ ပစ်လိုက်သလိုပဲ။ အဲဒီနောက်... သူက သူ့မိသားစု အကြောင်း စတင်ပြောဆိုတော့တာပဲ။ သူ့မိသားစုက ဝိန့်ပီတာစဘတ်မြို့နားက ယာတောတစ်ခုမှာလေ။ “လွတ်လပ်တဲ့ ပြည်နယ်တစ်ခုကို ရောက်ရောက်ချင်း ငါ ငွေစုမယ်။ ငါ့မိန်းမ လွတ်လပ်အောင် ဝယ်လို့ရတဲ့ ငွေအလုံအလောက်ရအောင် စုမယ်။ အဲဒီနောက် ဒို့ နှစ်ယောက် ဒို့ရဲ့ သားသမီးတွေကို ပြန်ဝယ်ဖို့ (ငွေရ အောင်) အလုပ်လုပ်မယ်။ အကယ်၍... ဝယ်လို့မရရင် နီးယူမယ်ကွာ။”

ဒီလိုအပြစ်မကင်းတဲ့စကားတွေက ကျွန်တော့်ကို လန့်ဖျပ်အံ့ဩပြီး ကြက်သေသေစေတယ်။ သူဟာ ကျွန်ပြေးတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း တစ်ယောက်ယောက် တို့ ပြောမယ်... လို့ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်တယ်။ ဒါကြောင့် အလင်းရောင်ကို နောက်တံ့ကြိမ်လည်းတွေ့ရော... ဂျင်' တ အော်လိုက်တယ်။ “နောက်ဆုံးကျတော့... ကိုင်ရို တဲ့- ရောက်ပြီ” လို့။ ကျွန်တော်က ကျွန်တော်သွားပြီး စစ်ဆေးကြည့်ဦးမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။

Jim got the canoe ready and gave me the paddle. 'Soon I'll be shouting with joy because of you, Huck,' he said. 'You're the best friend Jim's ever had.' When I'd paddled fifty yards, he called out, 'Good old Huck! The only white gentleman that ever kept his promise to old Jim!'

Well, I felt sick, but I knew that I had to tell. Right then, a skiff came along with two men carrying guns.

'Any men on your raft?' one of them asked.

'Only one, sir.'

ဂျင် က လှေကလေးကို အဆင့်ပြင်ပြီး လှော်တက် ကို လှမ်းပေးလိုက်တယ်။ "ဟပ်(က်) ရေ... မင်းကြောင့် ငါတော့ မကြာခင်မှာပဲ အော်ဟစ်(ပျော်မြူး)ရတော့မယ်၊ မင်းဟာ တကယ့်အကောင်းဆုံး မိတ်ဆွေ(စစ်)ပဲ... ဂျင် တွေ့ခဲ့ကြခဲ့သမျှထဲမှာပေါ့လေ" လို့ ပြောတယ်။

ကိုက်ငါးဆယ်လောက် ကျွန်တော်လှော်ခတ်ပြီးတဲ့ အခါ သူက အော်ပြောတယ်။ "သူတော်တောင်းလေး ဟပ်(က်)ရေ... ဂျင်အပေါ်မှာ ပေးထားတဲ့ ကတိစကား ကို ထိန်းသိမ်းတဲ့ တစ်ဦးတည်းသော လူဖြူဟာ... မင်းပါပဲ"

ကျွန်တော်အရမ်းကို စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... (သူ ကျွန်ပြေးဖြစ်ကြောင်း) ပြောကို ပြောပြ ရမယ်... လို့ ကျွန်တော် သိရှိသဘောပေါက် (နေပါ) တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ... သေနတ်တွေကိုင်ထားတဲ့ လူနှစ်ယောက်... လှေကလေးတစ်စီးနဲ့ ရောက်လာ တယ်။

"မင်းရဲ့ ဖောင်ပေါ်မှာ (အခြား) လူတွေ ရှိသေး လား...?" လို့ သူတို့အထဲမှ တစ်ယောက်ကမေးလိုက် တော့

"တစ်ယောက်ပဲ... ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ" လို့ ကျွန်တော် တဖြေလိုက်ပါတယ်။

'We're looking for five slaves who ran away tonight. Is your man black or white?'

I tried to say 'Black', but I couldn't. 'White,' I replied. 'And he's got a nasty disease.' So they each gave me twenty dollars and rowed quickly away.

I went back to the raft, feeling bad because I hadn't given Jim up. But if I'd given him up, I'd have felt bad too. So I reckoned I wouldn't worry any more.

Jim wasn't in the wigwam. He was hiding in the river at the stern, with only his nose above the water. When I said the men had gone, he came back on board.

“ဒို့တ ဒီည ထွက်ပြေးသွားတဲ့ ကျွန်ပြေးငါးယောက် ကို ရှာနေတာ... ကွ၊ မင့်လူက လူမည်းလား၊ လူဖြူလား?”

“လူမည်း” လို့ ပြောဖို့ ကျွန်တော် ကြိုးစားတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ပါးစပ်က ပြောမထွက်နိုင်ဘူး။

“လူဖြူပါ” လို့ ကျွန်တော်က ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ “ပြီးတော့ သူ့မှာ ပြင်းထန်ဆိုးဝါးတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ရနေပါတယ်။ (ဒီလိုလည်း ပြောလိုက်ရော) ဒီတော့... သူတို့ ဖာစ်ယောက်စီက ကျွန်တော့်ကို ဒေါ်လာနှစ်ဆယ်စီ ပေးပြီး ခပ်မြန်မြန်လှော်ထွက်သွားကြပါတယ်။

ဖောင်ရှိတဲ့ဆီကို ကျွန်တော် ပြန်သွားပါတယ်။ ဂျင့်ကို (အခြား တာဝန်ရှိသူတွေရဲ့ လက်ကို) မအပ်လိုက်ရတဲ့အတွက် စိတ်မသက်မသာဖြစ်မှုကို ခံစားရတယ်။ ဒါပေမယ့်... အကယ်၍ သူ့ကို အပ်လိုက်မိရင်လည်း... (ဒီလိုပဲ)ခံစားရမှာပါပဲ။ ဒါကြောင့် (ဒီကိစ္စနဲ့ ဖတ်သက်ပြီး) စိတ်ပူပန်မှုမထားသင့်ဘူး... လို့ ကျွန်တော် ယူဆမိပါတယ်။

ဖောင်ပေါ်က တံထဲမှာ လျင်မရှိဘူး။ ဖောင်ရဲ့ ပဲ့ပိုင်း... (မြစ်)ရေထဲမှာ ဆင်းပြီးပုန်းနေတယ်။ သူ့နာခေါင်းလေးကိုပဲ ရေပေါ်မှာ ဖော်ထားပြီး ပုန်းနေတာ။ (ဟို)လူတွေ ပြန်သွားပြီလို့ ကျွန်တော်က ပြောနေတဲ့မှ ဖောင်ပေါ်ပြန်တက်လာပါတယ်။

‘That was the smartest trick, Huck!’ he cried. ‘You saved old Jim!’

He thought it was even smarter when I told him we’d got twenty dollars each. We tied up soon after that, and Jim spent all day getting ready to leave the raft for ever.

That night, at about ten, we saw the lights of a town. But it wasn’t Cairo. We passed another town before dawn. That wasn’t Cairo, either.

I began to suspect something. So did Jim.

Sure enough, when it was daylight, we could see both the muddy water of the Mississippi and, along the shore, the clear water of the Ohio. We’d gone past Cairo in the fog!

နပ်ဆုံး ပရိယာယ်ပေပဲ... ဟပ်(က်)... မင်းက ဂျင်ရဲ့ အသက်ကို ကယ်လိုက်တာပါပဲ”

ဒေါ်လာ နှစ်ဆယ်စီရတယ်လို့ ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြန်ပြောပြလိုက်တော့... ဝိုဠ်တော့ ပါးနပ်လိမ္မာတယ်လို့ သူက ထင်သွားတယ်။ အဲဒီနောက် မကြာခင်မှာ ဖောင်ကလေးကို ချည်ထားလိုက်တယ်။ ဂျင်ကတော့ ဖောင်ကနေ ထာဝရထွက်ခွာသွားဖို့ ပြင်ဆင်ရင်းနဲ့ တစ်နေ့ကုန်တော့တာပါပဲ။

အဲဒီည ဆယ်နာရီလောက်မှာ၊ မြို့တစ်မြို့ရဲ့ ဒီးရောင်တွေကို ကျွန်တော်တို့တွေ့ရတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒါက ကိုင်ရိုမြို့မဟုတ်ဘူး၊ အရုဏ်မတက်ခင်မှာ အခြားမြို့တစ်မြို့ကို ဖြတ်သန်းကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါလည်း ကိုင်ရိုမဟုတ်ပါဘူး။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ တစ်ခုခုကို သံသယဖြစ်မိတယ်။ ဂျင်လည်း ဒီလိုပါပဲ။

သေချာတာပေါ့ခင်ဗျာ... မနက်လည်းလင်းရော၊ မဝူဝူပီဖြစ်ရဲ့ နောက်ကျိတဲ့ရေနဲ့ ကမ်းခြေတစ်လျှောက်မှာတော့ အိုဟိုင်းယိုးဖြစ်ရဲ့ ကြည်လင်တဲ့ရေ... အလျင်နှစ်ခု စီးဆင်းနေတာကို ကျွန်တော်တို့မြင်တွေ့ကြရပါတယ်။ မြူနှင်းတွေကြားမှာ... ကျွန်တော်တို့ဟာ ကိုင်ရိုမြို့ကို ဖြတ်ကျော်မိခဲ့ကြပါပြီ။

www.burmeseclassic.com

6

THE KING AND THE DUKE

The raft gets smashed

We couldn't go back up the river in the raft, of course. We had to wait until dark and go back in the canoe. So we slept all day — and while we were asleep, someone stole the canoe. More bad luck!

So now we had to go on down on the raft. It was a thick, grey night, almost another fog, and we could hear a big steamboat coming up. We lit the lantern, but the steamboat came straight at us, right in our channel.

ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် မြို့စားကြီး

ဖောင်ကလေးပျက်ပြီ

မြစ်ကိုဆန်ပြီး ဖောင်နဲ့(သွားဖို့ကတော့ မဖြစ်နိုင်) သွားနိုင်ပါဘူး။ မှောင်တဲ့အထိစောင့်ပြီးလှေနဲ့လှော်ခတ် သွားရမယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့တစ်နေ့ကုန်အောင် အိပ်ပစ်လိုက်တယ်...။ ကျွန်တော်တို့ အိပ်နေတုန်းမှာ လှေကလေးကို ခိုးသွားပါတယ်။ ပိုပြီး ဆိုးဝါးတဲ့ကုသိုလ် တံပေါ့။

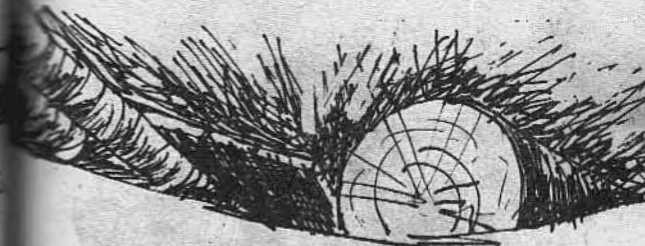
ဒါကြောင့်... ခုအခါမှာတော့ ဖောင်နဲ့ပဲမြစ်ကိုစုန်ပြီး ခရီးဆက်ရပါတယ်။ ပိန်းပိတ် မှောင်မည်းနေတဲ့ တစ်ညတာပါပဲ။ ပြူးနင်းတွေများ ဆိုင်းနေသလားပဲ။ မီးသင်္ဘောကြီး ဆန်တက်ခုတ်မောင်းလာတဲ့အသံကို ကြားကြရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က မီးအိမ်ကိုထွန်းပြီး ပြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့သွားနေတဲ့ ရေစီး ကြောင်းတည့်တည့်ကနေပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ဝင်တိုက်ပါ တယ်။

www.burmeseclassic.com

It looked like a big black cloud with red-hot teeth. Someone yelled. There was some cursing and ringing of bells to stop the engines — and as Jim dived off one side and I dived off the other, the steamboat smashed straight through the raft.

I stayed down for over a minute, to avoid the great paddle-wheel. When I came up, I could hear the steamboat continuing on its way. I called Jim's name, but there was no answer, so I swam ashore.

နီရဲနေတဲ့သွားကြီးတွေနဲ့အတူ မည်းနက်နေတဲ့ ဇိပ်လိပ်ကြီးတစ်ခု(က လွမ်းခြုံလိုက်သလို)ပါပဲ။ ဘစ်ယောက်ယောက်က အော်လိုက်တယ်။ ဆဲရေး ဘိုင်းထွာတဲ့အသံတွေ၊ အင်ဂျင်စက်ကိုရပ်ဖို့ခေါင်းလောင်း နှီးတဲ့အသံတွေကြားရတယ်။ ဂျင်က တစ်ဘက်ကို ခုန်ချလိုက်တော့ ကျွန်တော်က အခြားတစ်ဘက်ကို ခုန်ချလိုက်ပါတယ်။ မီးသင်္ဘောကြီး က ဖောင်ကလေးကို ခွဲပြီး တိုက်သွားပါတယ်။

ရေအောက်မှာ တစ်မိနစ်ကျော်ကျော်လောက် နေလိုက်ပါတယ်။ သင်္ဘောရဲ့နောက်က ပဲ့ထိန်းဘီးကြီး တွေနဲ့ထိမယ့်ဘေးကနေ ကင်းဝေးအောင်လို့လေ။ ကျွန်တော် ရေပေါ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ... မီးသင်္ဘော ကြီးက သူ့လမ်းကို သူ့ဆက်ပြီး ခုတ်မောင်းသွားတဲ့အသံ တို့ ကြားရပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဂျင်ရဲ့ နာမည်ကို အော်ခေါ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ပြန်မထူးဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က ကမ်းခြေဘက်ကို ရေကူးသွားပါလား။

I landed near a big house, where dogs barked at me. A fine Southern family called Grangerford gave me food and clothes. When I said that my name was George Jackson and I'd fallen off a steamboat, they let me stay with them. They were nice to me. They had a lot of farms and over a hundred slaves, and they gave me my own slave, called Jack. I began to enjoy myself. Then, one day, Jack took me secretly to a bit of wet land by the river — and there was my old Jim!

အိမ်ကြီးတစ်ဆောင်နားမှာ ကျွန်တော်ကုန်းပေါ်ကို တက်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ... ကျွန်တော့်ကို ခွေးတွေက ဟောင်ပါတယ်။ (အမေရိကန်) တောင်ပိုင်းနိုင်ငံက ဂရင်ဂျာဖွဲ့ခိုဆိုတဲ့ မိသားစုက ကျွန်တော့်ကို အစား အသောက်တွေ ကျွေးမွေးပြီး အဝတ်အထည်တွေ ပေးကမ်းပါတယ်။ ကျွန်တော်က... ကျွန်တော်ဟာ ဂျော့ချ် ဂျက်ကဆန် ဖြစ်ကြောင်း၊ မီးသင်္ဘောပေါ်က ကျကျန်ခဲ့တာ ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြတော့၊ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို သူတို့နဲ့အတူ နေခွင့်ပြုပါတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော့် အပေါ်မှာ သိပ်ကောင်းပါတယ်။ သူတို့မှာ လယ်ယာတွေ ကလည်း အများကြီး၊ ကျွန်တွေကလည်း တစ်ရာကျော် ရှိတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော်ခိုင်းဖို့အတွက် ဂျက်ဆိုတဲ့ ကျွန်တစ်ယောက်ကိုတောင် ကျွန်တော့် အတွက် ပေးထားပါတယ်။ ကျွန်တော် (ဒီဘဝ ကို)ခံစားပျော်ရွှင်စပြုလာပါပြီ။ တစ်နေ့ကျတော့ ဂျက်က ကျွန်တော့်ကို မြစ်ကမ်းဘေးက စိုစွတ်တဲ့စိမ်းမြေတွေဆီ ခေါ်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဟောင်း လှိုင် ရှိနေပါတယ်။

He'd followed me ashore that night we were hit and seen me go into the house. Then he'd gone into the woods to wait, because he didn't want to be taken into slavery again. Next morning, some of the Grangerfords' slaves had come along on their way to the fields. They'd shown him this place where the dogs couldn't track him, and they'd fed him and told him about me.

They'd also found our old raft on the shore! Jim had mended it and now it was almost as good as new.

So, after dark next day, he and I started off down the Mississippi again and were happy. 'There's no home like a raft, after all,' we said.

ဖောင်ကို သင်္ဘောနဲ့တိုက်မိတဲ့ညမှာ... သူက ကျွန်တော့်နောက်ကို လိုက်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်အိမ်ထဲဝင်သွားတာကို သူ့မြင်တယ်။ အဲဒီတော့ သူက တောထဲမှာသွားပြီး စောင့်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူ့အနေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို နောက်တစ်ခါ ပြန်မရောက်ချင်ဘူးလေ။ နောက်တစ်နေ့ကျတော့ ဂရင်ဂျာဖို့ဒ်ရဲ့ ကျွန်တွေ ယာတောကိုသွားတဲ့အခါ (သူနဲ့လမ်းမှာတွေ့တယ်) သူတို့က ခွေးတွေ သူ့ကိုအနံ့ခံပြီး မလိုက်နိုင်တဲ့ ဒီနေရာကိုပြတယ်။ သူတို့က သူ့ကို အစားအစာကျွေးပြီး...။ ကျွန်တော်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းတွေကို ပြောပြတယ်။

သူတို့ပဲ... (ကျွန်တော်တို့ရဲ့) ဖောင်ကို ကမ်းခြေပေါ်မှာ တွေ့ခဲ့ကြတယ်။ ဂျင်က အဲဒါကို ပြန်ပြီး ပြင်ဆင်ခဲ့တယ်။ အခုဆိုရင် အသစ်လောက်နီးနီးကောင်းနေပြီ။

ဒါကြောင့် နောက်တစ်နေ့... ညဘက်ရောက်တဲ့အခါ သူနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ မစုစုပီမြစ်ကြီးကို တစ်ခါထပ်ပြီး စုန်ဆင်းခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ပျော်ရွှင်ကြည်နူးကြပါတယ်။ "ဖောင်လောက်ကောင်းတဲ့ အိမ်ဆိုတာ ရှိမှားမဟုတ်ဘူး" လို့ ကျွန်တော်တို့ပြောမိကြပါတယ်။

A duke on board

Several days went by, quiet and smooth and lovely. The river was a mile and a half wide now. We travelled at night and hid during daylight, as before.

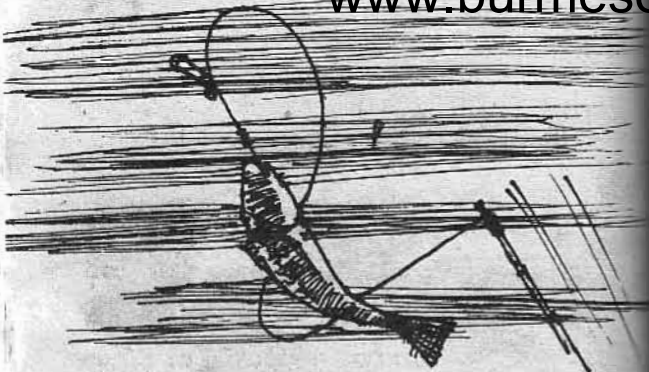
We put the fishing lines out as soon as we tied up, and started each day with a swim. Then we just sat at the edge of the water, watching daylight come over the river and smelling the cool dawn. Suddenly, it was full day, with everything smiling in the sun and the birds singing. We took fish off the lines, cooked a hot breakfast and fell asleep.

မြို့စားတစ်ယောက်ရောက်လာခြင်း

ရက်ပေါင်းများစွာကုန်လွန်ခဲ့ပါတယ်။ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း ချောချောမွေ့မွေ့ သာသာယာယာပါပဲ။ အခုအခါမှာ မြစ်ပြင်ကြီးက တစ်မိုင်ခွဲလောက်ကျယ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ညဘက်မှာ ခရီးဆက်ပြီး၊ နေ့ဘက်မှာ ပုန်းနေပါတယ်... အရင်က အတိုင်းပဲပေါ့။

ဖောင်ကို ချည်နှောင်(ဆိုက်ကပ်)ပြီးပြီးချင်း၊ ငါးမျှားတံတွေ ထုတ်ပြီးများတယ်။ တစ်နေ့တာကာလကို ရေကူးခြင်းနဲ့ စ ပါတယ်... အဲဒီနောက် ရေစပ် ကမ်းစပ်မှာ ထိုင်ပြီး မြစ်ပြင်ပေါ်ကို ကျရောက်(လင်းလက်) လာတဲ့ နေရောင်ခြည်လေးတွေကို ကြည့်တယ်။ အရုဏ်ဦးရဲ့ အေးမြတဲ့လေနဲ့အေးကလေးတွေကို ရှူရှိုက်တယ်။ ရုတ်ခြည်းမကြာဆိုသလိုပဲ... နေမင်းကြီးက ထွက်ပြုလာတယ်။ နေရောင်ခြည်အောက်မှာ အရာရာဟာ ပြုံးပျော်ရွှင်ပျစရာတွေဖြစ်လာတယ်။ ငှက်ကလေးတွေ ကလည်း တေးဆိုနေကြပြီလေ။ ငါးမျှားတံကြီးက ငါးတွေကိုဖြုတ်ယူပြီး မနက်စာ ပူပူနွေးနွေးလေးလို့ စားသောက်တယ်။ ပြီးတော့ ပြန်ပြီး အိပ်ပျော်သွားကြပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

As soon as it was night, we pushed the raft back into the river and let it float with the current. Then we lit our pipes and put our legs in the water. We didn't wear any clothes most of the time. Sometimes there were steamboats around, but often we had that whole river to ourselves.

Then, early one morning on an island, I found a canoe. I paddled it to the shore and a mile up a creek, looking for fruit.

Suddenly, two men came running along a path. People were after them with dogs, they said. I let them get into the canoe and paddled quickly back to the raft.

ညရောက်ပြီဆိုရင်... တော့ ဖောင်ကလေးကို မြစ်ထဲ တွန်းချ... ပြီး ရေစီးကြောင်းထဲမှာ မျော့ချ မျောပါစေပါတယ်။ အဲဒီနောက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆေးတံတွေကို မီးညှိတယ်။ ခြေထောက်တွေတို့တော့ ရေထဲမှာ ချထားတယ်။ အဝတ်အစားမဝတ်တာကတော့ အချိန်အများဆုံးပါပဲ။ တစ်ခါတစ်ရံတော့ အနီးအနားဝန်းကျင်ကနေ မီးသင်္ဘောကြီးတွေ ခုတ်မောင်းသွားကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... မကြာခဏဆိုသလို မြစ်ပြင်ကျယ်တစ်ခုလုံးမှာ ကျွန်တော်တို့ချည့်ပါပဲ။

အဲဒီနောက်... ကျွန်းလေးတစ်ကျွန်းပေါ်မှာ (ကျွန်တော် ရှိနေတုန်း) မနက်စောစောမှာပေါ့... ကျွန်တော်လှေလေးတစ်စီးကိုတွေ့တယ်။ အဲဒီ လှေကလေးနဲ့ ကမ်းခြေကိုလှော်သွားတယ်။ သစ်သီးရှာဖို့... ချောင်းကလေးတစ်ခုကိုဆန်ပြီး တစ်ပိုင်လောက် လှော်ထွက်ခဲ့ပါတယ်။

ရုတ်တရက်ဆိုသလို... လမ်းလေးတစ်ခုကနေ လူနှစ်ယောက် ပြေးလာကြတယ်။ လူတွေက သူတို့ရဲ့ ခွေးတွေကိုဆွဲပြီး၊ အဲဒီလူနှစ်ယောက်ရဲ့ နောက်ကလိုက်လာကြတယ်။ ကျွန်တော်က သူတို့နှစ်ယောက်ကို လှေပေါ်တက်ခွင့်ပြုလိုက်တယ်။ ပြီးတော့... “ဖောင်... ဘက်ကို အလျင်အမြန် လှော်ခတ်လာခဲ့တယ်။”

BURMESE CLASSIC .COM

One of the men was about seventy, with a grey beard and an old hat. The other was about thirty. Their clothes were strange and they both carried big old carpet-bags.

After breakfast, they began talking. They had met in a nearby town. The old one had been running temperance meetings, but then the people had caught him drinking and chased him out. The younger one had been selling no-good medicines so, when the chase started, he had run too. He was a printer, he said, and also an actor. The old man said that he himself was good at preaching and telling fortunes.

တစ်ယောက်က အသက် ခုနစ်ဆယ်လောက်ရှိတယ်။ မုတ်ဆိတ်မွေးတွေက ဖြူနေပြီ ဦးထုပ်ဟောင်းကြီးတစ်လုံးကို ဆောင်းထားတယ်။ တစ်ယောက်က အသက်သုံးဆယ်လောက်ရှိပြီ။ သူတို့ဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားတွေက ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ၊ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးက ကော်ဇောလွယ်အိတ် အကြီးကြီးတွေကို သယ်ယူ ကိုင်ဆောင်လာကြတယ်။

မနက်စာ စားပြီးတော့... သူတို့စပြီး စကားပြောကြတယ်။ သူတို့က အနီးအနား မြို့လေးတစ်မြို့မှာ တွေ့ခဲ့ကြတာ။ အသက်ကြီးတဲ့တစ်ယောက်က အရက်သေစာ ရှောင်ကြဉ်ရေး အစည်းအဝေးတွေကို ကြီးမှူးနေတဲ့သူ၊ လူတွေက သူ အရက်သောက်တာကို မိသွားလို့... သူ့ကို မောင်းထုတ်ခဲ့ကြတာ။ အငယ်တစ်ယောက်က မကောင်းတဲ့ဆေး(အတု)တွေကို ရောင်းခဲ့တာ။ ဒါကြောင့် သူ့ကို ဒမ်းမယ့်အခါကျတော့ သူလည်းပဲ ထွက်ပြေးခဲ့ရတယ်။ သူက ပုံနှိပ်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သလို သရုပ်ဆောင်မင်းသားတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ အဘိုးကြီးကတော့ သူ့ကိုယ်တိုင် တရားဓမ္မစောတဲ့နေရာမှာ တော်သလို၊ ဗေဒင်ဟောတဲ့နေရာမှာလည်း ကျွမ်းကျင်တယ်လို့ ဆိုတယ်။

Suddenly, the younger one sighed. 'I was born so high and now I am so low,' he said, wiping his eyes with a rag. 'Gentlemen, I will tell you the secret of my birth. I am a duke!'

Jim's eyes grew large.

'Yes,' the man declared. 'My father's grandfather, who came to this country from England, was the eldest son of the Duke of Bridgewater. His title and estate were taken from him by a younger son, but I am the real duke!'

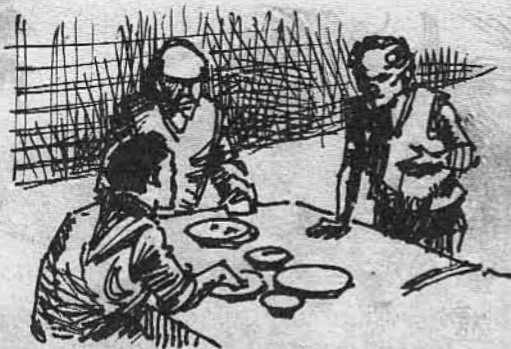

ရုတ်တရက်ဆိုသလိုပဲ ပိုငယ်တဲ့တစ်ယောက်က သက်ပြင်းချပြီးပြောတယ်။ “ကျွန်တော်ဟာ အထက်တန်းစားတစ်ယောက်အနေနဲ့ မွေးခဲ့တာပေါ့ဗျာ။ ခုတော့ ကျွန်တော်သိပ်အောက်တန်းကျနေပြီ”လို့ သူ့မျက်လုံးတွေကို အဝတ်စနှင့်ပွတ်ရင်းပြောပါတယ်။ “လူကြီးမင်းတို့ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ရဲ့မွေးဖွားရာ ဇာစ်မြစ်လျှို့ဝှက်ချက်ကို ကျွန်တော်ပြောပြပါမယ်။ ကျွန်တော်က မြို့စားတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား” ဂျင့် မျက်လုံးတွေက ပြူးကျယ်သွားကြတယ်။

အဲဒီလူက ပြောပြတယ်။ “ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ အင်္ဂလန်ကနေ ဒီတိုင်းပြည်ကိုလာတဲ့ ကျွန်တော့်အဖေရဲ့အဘိုးဟာ ဘရစ်ချ်ဝါတားမြို့စားကြီးရဲ့ အကြီးဆုံးသားဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ဘွဲ့ထူးနဲ့ အဆောက်အအုံတွေကို သူ့ဆီကနေပြီးတော့ သားငယ်တစ်ယောက်က ယူလိုက်တယ်... ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ တကယ်မြို့စားအစစ်ပါခင်ဗျာ”

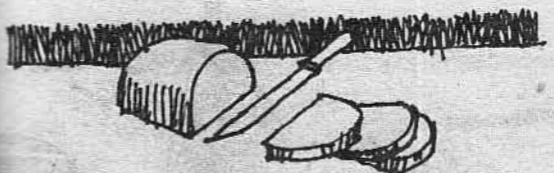

www.burmeseclassic.com

The duke went on wiping his eyes. Jim and I asked how we could help, and he said that we could call him 'Your Grace' and wait on him at meals. So all through dinner, Jim stood around and said, 'Will your Grace have some of this, or some of that?'

The duke liked it, but the old man didn't. 'Look here,' he said to the duke in the afternoon, 'you aren't the only person with trouble like that.' He began to cry. 'You are looking at the son of Louis XVI,' he declared. 'I am the poor lost Dauphin, who should be King of France!'

မြို့စားက သူ့မျက်လုံး(မျက်ရည်)တွေကို ပွတ်ရင်းနဲ့ ဆက်ပြောတယ်။ ဂျင်နဲ့ ကျွန်တော်က... ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုကူညီနိုင်မလဲ... လို့မေးတယ်။ သူက ကျွန်တော် တို့အနေနဲ့ သူ့ကို မြို့စားမင်းလို့ခေါ်နိုင်တယ်။ အစား အသောက်စားတဲ့အခါ ပြုစုနိုင်တယ် လို့ ပြောတယ်။ ဒါကြောင့် ညစာစားနေချိန်တစ်လျှောက်လုံး ဂျင်က သူ့အနားမှာရပ်ပြီး "အရှင် မြို့စားမင်း... ဒီဟာလေး... သုံးဆောင်ပါမယ်လား...! ဟိုဟာလေး အချို့ကော... သုံးဆောင်ပါမယ်လား"

မြို့စားမင်းက ဒါကို သိပ်သဘောကျတယ်။ ဒါပေမယ့် အတိုးကြီးက သဘောမကျဘူး။ နေ့လယ်ဘက် ကျတော့ သူက မြို့စားကိုပြောတယ်။ "မင်းတစ်ယောက် တည်း ဒီလို ဒုက္ခမျိုးနဲ့ခံစားနေရတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ" လို့ပြောပြီး မျက်ရည်တွေကျလာပါတယ်။ "လူဝီ (XVI) ဘုရင်ရဲ့ သားတော်လေးကို ကြည့်ကြပါဦး။ ကျုပ်ဟာ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ မင်းသားလေး ဒေါ်ဖင်ပေါ့။ ပြင်သစ် ပြည်ရဲ့ ဘုရင်မင်းမြတ်ဖြစ်မယ့်လူလေ..." လို့ ပြောလိုက် တယ်။

BURMESE CLASSIC .COM

'Jim and I were so proud. We asked how we could help him too, and the king said we could call him 'Your Majesty' and wait on him first at meals. So we did.

I soon decided that these men were complete liars, but I didn't say anything. I didn't mind calling them kings and dukes if it kept everything peaceful.

လျင်နဲ့ ကျွန်တော်က သိပ်ပြီး ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားတာပေါ့။ သူ့ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုကူညီရပါမည်လဲ...? လို့မေးတော့၊ ဘုရင်မင်းမြတ်က မိန့်မြွက်တယ်။ “ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို “အရှင်မင်းကြီး” လို့ ခေါ်နိုင်ကြောင်း၊ အစားအသောက်ကျွေးတဲ့အခါ သူ့ကို ပထမဦးဆုံး ကျွေးမွေးပြုစုရမှာဖြစ်ကြောင်း ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း အဲဒီလိုပြောတဲ့အတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါတယ်။

ဒီလူတွေဟာ လုံးဝ... ကို လူလိမ်တွေဆိုတာ... မကြာမီမှာပဲ ကျွန်တော်ခန့်မှန်းမိပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... ဘာဆိုတာမှ ကျွန်တော်မပြောပါဘူး။ အစစအရာရာသာ အေးဆေးငြိမ်းချမ်းမယ်ဆိုရင် သူတို့ကို “အရှင်မင်းကြီး” တို့ “မြို့စားမင်း” တို့လို့ခေါ်ရတာ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကိစ္စမရှိပါဘူး။

Besides, they wanted to know why we hid the raft in the daytime. 'Is Jim a runaway slave?' they asked.

'Goodness, no!' I told them that my poor family were on their way down to New Orleans by raft when they were all drowned except me and our slave Jim. 'And now people keep thinking Jim is a runaway, so it's easier for us to travel at night.'

ဒါတင်ဘယ်ကမလဲ... နေ့လယ်နေ့ခင်းတွေမှာ ဘာကြောင့် ဖောင်ကို ဖွက်ထားတာလဲ... ဆိုတာကို သူတို့က သိချင်ကြတယ်။ "ပျင်က ကျွန်ပြေးတစ်ယောက်လား..?" လို့ သူတို့ကမေးပါတယ်။

"အလိုလေး... မဟုတ်ပါဘူးဗျာ... သနားစရာကောင်းတဲ့ ကျွန်တော်တို့မိသားစုတွေဟာ... ဖောင်စီးပြီး နယူးအော်လင်းကို လာခဲ့ကြတယ်။ လမ်းခုလတ်မှာ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ကျွန် ပျင်ကလွဲပြီး အားလုံး ရေနစ်သေခဲ့ကြတယ်။ အခုတော့ လူတွေက ပျင်ကို ကျွန်ပြေးတစ်ယောက်...လို့ ထင်နေကြပြီ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့အတွက် ညဘက်မှာမှ ခရီးထွက်တာဟာ ပိုပြီး သက်သာလွယ်ကူတာပေါ့..." လို့ ကျွန်တော်က ပြောပြလိုက်တယ်။

When night came, we started down the river again. Then there was a storm, and the king and the duke went into the wigwam, telling us to keep watch.

The king took my bed, which was the better one. The duke, with a sigh, took 'im's. I didn't mind. The rain was warm and I didn't have any clothes on anyway. Later on, I fell asleep and a wave knocked me into the water. Jim laughed and laughed.

ည... ရောက်လာတဲ့အခါ... မြစ်ကို စုန်ပြီးဆင်းကြပါတယ်။ အဲဒီနောက် မုန်တိုင်းလေးတစ်ခု ကျလာတယ်။ ဘုရင်မင်းမြတ်နဲ့ မြို့စားကြီးက ဖောင်ပေါ်ကတဲလေးထဲ ဝင်သွားကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို အစောင့်အကြပ်အဖြစ်နဲ့ စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှုစေ... လို့ မိန့်မှာပြီးတော့ ပေါ့ခင်ဗျာ။

ဘုရင်မင်းမြတ်က ပိုပြီးကောင်းတဲ့ ကျွန်တော့် အိပ်ရာပေါ်မှာ အိပ်ပါတယ်။ မြို့စားမင်းကတော့ သက်ပြင်းချပြီး... ဂျင်ရဲ့အိပ်ရာမှာအိပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဂရုမစိုက်ပါဘူး။ မိုးရေ က နွေးသကိုး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့် ကိုယ်ပေါ်မှာက ဘာအဝတ်အစားမှ မရှိတာဘဲ။ နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော် အိပ်ပျော်သွားတယ်။ လှိုင်းလုံးကြီးတစ်ခုက ကျွန်တော့်ကို ရေထဲသို့ ရိုက်ချလိုက်တယ်။ ဂျင်က ရယ်ပြီးရင်း ရယ်ရင်း... နဲ့ ရယ်လိုက်တာဗျာ။

8

A DEATH IN THE FAMILY

The king gets an idea

One day, the king said he'd go over to the Mississippi village and look for ideas. We'd bought ourselves new clothes at a store in one of the towns. Now the king put on his and told me to do the same. How clothes can change a person! His new clothes were all black and white. Suddenly, he looked like some good old man from the Bible.

မိသားစုတစ်ခုအတွင်းမှ ချာပန်ကိစ္စ

ဘုရင်ကြီးရတဲ့အကြံ

တစ်နေ့... ဘုရင်ကြီးက... မဝဝပီရွာကလေးကို သွားပြီး အကြံအဖန်လေးများလုပ်ဖို့ (နည်းလမ်း)ရှာကြည့်ချင်တယ်... လို့ ပြောတယ်။

မြို့တစ်မြို့က စတိုးဆိုင်ကနေ အဝတ်အစားအသစ်တွေ ဝယ်ထားတာရှိတယ်ဗျ။ အခု အဲဒီ အဝတ်အစားတွေကို ဘုရင်ကြီးကဝတ်ဆင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ (အဝတ်အစားလဲဖို့)ပြောပါတယ်။ (တောင်းမှာ အကွပ်၊ လူမှာ အဝတ်ဆိုတာလို) အဝတ်အစားတွေဟာ လူတစ်ယောက်ကို ပြောင်းလဲသွားစေတာပဲ... ကိုး။ သူ့ရဲ့ အဝတ်အစားတွေက အဖြူနဲ့ အမည်းဗျ။ သူ့ကြည့်ရတာ ရုတ်တရက်ချက်ချင်း သမ္မာကျမ်းစာထဲက လူကောင်းသူကောင်း သူတော်ကောင်း အဘိုးကြီးတစ်ယောက်(အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတာ)နဲ့ ဘူပါဗျာ။

A big steamboat was loading three miles above the village. 'Go for the steamboat, Huckleberry,' the king said. 'Perhaps we'll come down to the village on it. I'll say I've just arrived with my servant from St Louis or Cincinnati, Ohio.'

So I paddled the canoe to the eastern shore and up along the bank, where we saw a country boy carrying two big carpet-bags.

'Where are you going, young man?' the king called out.

'New Orleans, on the steamboat.'

'Then get in. My servant will help you.'

(He meant me)

ရွာအထက်သုံးမိုင်လောက်နေရာမှာ... မီးသင်္ဘောကြီးတစ်စီးရပ်ပြီး ကုန်တင် ကုန်ချလုပ်နေတယ်။
“ဟပ်ကယ်ဗဲရီ... မီးသင်္ဘောကြီးဆီကို သွားကွာ...၊
ဒို့တွေ အဲဒီ မီးသင်္ဘောကိုစီးပြီး ရွာကိုသွားမယ်၊ စိန့်လူး
ဝစ်(စ်)...ဒါမှမဟုတ်... အိုဟိုင်းယိုးပြည်နယ် စင်စင်နတီ
ကနေ... ငါ့ရဲ့အစေခံနဲ့အတူ ရောက်လာတာလို့
ပြောမယ်...”လို့ ဘုရင်ကြီးကပြောသလို။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က လှေကလေးကို အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့လှော်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ မြစ်ကမ်းဘေးတစ်လျှောက်ကနေပြီး လှော်ခတ်ဆန်တက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာပေါ့... အိတ်ကြီးနှစ်အိတ်ကိုဆွဲပြီးလာနေတဲ့ တောသားလေးတစ်ယောက်ကိုတွေ့တယ်။

“ဟေ့... သူငယ်... ဘယ်သွားမလို့လဲကွ...?” လို့ ဘုရင်ကြီးက အော်ခေါ်လိုက်တယ်။

“မီးသင်္ဘောစီးပြီး နယူးအော်လင်း ကို သွားမလို့ ဟဲ့...”

“ဒါဆို... လှေပေါ်တက်လေကွာ၊ ငါ့ အစေခံက မင်းကို ကူညီလိမ့်မယ်...” (သူ့အစေခံဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို ဆိုလိုတာ)

It was hot and the young man was grateful. 'When I first saw you,' he said to the king, 'I thought you must be that Mr Harvey Wilks they've been waiting for.'

'No, I'm not,' the king said. 'Why are people waiting for him?'

'Well, his brother Peter died yesterday. Peter badly wanted to see him before he died because he hadn't made a will. But he left Harvey a letter, telling him where his money was hidden and how he wanted his property divided to help George's girls.'

'Had anybody asked Harvey to come?'

နေပူနေ(တဲ့ အချိန်ကြီးဆို)တော့ သူငယ်လေးက ကျေးဇူးတင်တာပေါ့။ သူငယ်လေးက ဘုရင်ကြီးကို ပြောတယ်။ "ကျွန်တော်...ခင်ဗျားကို ပထမဦးဆုံး စတွေ့ တုန်းက... သူတို့တွေ စောင့်ဆိုင်းနေတဲ့ မစ္စတာ ဟာဗေး ဝစ်(က်) ဖြစ်ရမယ်လို့ ထင်နေတာဗျ..."

"ဟင့်အင်း... ငါ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ လူတွေက ဘာလို့ သူ့ကို စောင့်နေကြတာလဲ...?" လို့ ဘုရင်ကြီးက မေးလိုက်တယ်။

"သူ့ညီ ပီတာ မနေ့ကဆုံးသွားတယ်လေ၊ ပီတာက သူမသေခင်မှာ သူ့ကိုအရမ်းတွေ့ချင်တာ၊ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သူက သေတမ်းစာ မရေးရသေးဘူးလေ...၊ ဒါပေမယ့် သူက ဟာဗေး အတွက် စာတစ်စောင်ကို ထားခဲ့တယ်၊ စာထဲမှာ... သူ့ပိုက်ဆံကို ဘယ်နေရာမှာ ဝှက်ထားခဲ့ကြောင်းနဲ့ ဂျော့ရဲ့ သမီးတွေ ကို ကူညီဖို့... သူ့ရဲ့ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ခွဲဝေပေးစေ လို့ကြောင်း ရေးထားတယ်။"

"ဟာဗေး... ဒီကိုလာဖို့ တစ်ယောက်ယောက်က အကြောင်းမကြားဘူးလား...?"

‘Oh, yes, they wrote a month or two ago, when Peter first got ill. You see, Peter’s married brother George died out here last year, leaving three daughters for Peter to look after, and Peter had been lonely since. He kept thinking of his two other brothers in England — Harvey, who’s a preacher in Sheffield, whom he’d not seen since they were boys; and William, who’s deaf and dumb, whom he’d never seen at all —’

‘You’re going to New Orleans, you say?’ interrupted the king.

“အို... အကြောင်းကြားတာပေါ့ဗျာ... လွန်ခဲ့တဲ့ ဘစ်လ နှစ်လလောက်... ပီတာစပြီး နေမကောင်းဖြစ် အတည်းက သူ့ဆီကို စာရေးခဲ့တာ။ ပီတာရဲ့ညီ၊ အိမ်ထောင်သည် ဂျော့ က မနှစ်က ဒီမှာပဲဆုံးသွားခဲ့ ဘယ်လေ၊ သူ့သမီးသုံးယောက်ကိုတော့ ပီတာ ဆောင့်ရှောက်ဖို့အတွက် ထားရစ်ခဲ့တာပေါ့။ အဲဒီကတည်း က ပီတာလည်း အထီးကျန်ဖြစ်နေတာ၊ အင်္ဂလန်မှာရှိတဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အကြောင်း သူ စဉ်းစားတာပေါ့။ ခုတ်ဖီးမှာ တရားဟောဆရာလုပ်နေတဲ့ ဟာဗေး... နဲ့ သူနဲ့က ငယ်ငယ်လေး ကလေးဘဝတည်းက ကွဲကွာပြီး တွေ့ကြတော့ဘူး၊ ဆွဲအ နားမကြားဖြစ်နေတယ် ဆိုတဲ့ ပီလျံကိုတော့ သူ့အနေနဲ့ လုံးဝ... ကို မမြင်ဖူးခဲ့ဘူး...”

“မင်းပြောတော့... မင်းက နယူးအော်လင်းကို သွား ဆို့...ဆို?” လို့ ဘုရင်ကြီးက ကြားဖြတ်ပြီး မေးပါတယ်။

'Not just New Orleans! I'm going by ship next Wednesday to Rio de Janeiro where my uncle lives.'

'Lovely! How old are the girls?'

'Mary Jane's nineteen. Susan's fifteen. Joanna's fourteen.'

'Poor things! Are they now all alone?'

'Oh, old Peter had some good friends who'll look after them. There's Mr Hobson the preacher, and Ben Rucker and Abner Shackelford, and Levi Bell the lawyer, and Dr Robinson, and their wives and Widow Bartley. Those were the main ones.'

"နယူးအော်လင်းတင် ဘယ်ကမလဲဗျာ... လာမယ့် ခုတ္တူးနေကျရင်... သင်္ဘောစီးပြီး ကျွန်တော့်ဦးလေး နေတဲ့ ရိုင်ယို...ဒီ...လျင်နီရို ကို သွားမလို့... ဗျ"

"ကောင်းပါ... ကွာ။ (ဒါထက်) ကလေးမလေးတွေက အသက် ဘယ်လောက်တွေရှိတုန်ကြပြီလဲ..."

"မေရီဂျိန်း က ဆယ့်ကိုးနှစ်၊ ဆူဆန် က ဆယ့် ငါးနှစ်၊ ဂျွန်းနား က ဆယ့်လေးနှစ်"

"သနားစရာလေးတွေ... ကွယ်၊ အခု... သူတို့ချည့် ဝဲလား...?"

"အဘိုးကြီး..... ပီတာမှာ မိတ်ဆွေကောင်းတွေရှိ တယ်ဗျ၊ သူတို့က ကလေးမလေးတွေကို ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်လိမ့်မယ်၊ တရားဟောဆရာ မစ္စတာ ဟော့ဘ်ဆင်၊ ဘင် ရပ်ကား နဲ့ အက်ဘ်နာ ရှက်ကယ်လ် ခို့ဒ်၊ ရှေ့နေ လီဗီဘဲလ်၊ ဆရာဝန် ဒေါက်တာ ရော်ဘင်ဆင် ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ ဇနီးတွေ... ပြီးတော့ ခုဆိုးမကြီး ဘတ်တ်လေ တို့ပေါ့၊ သူတို့ကတော့ အဓိက ပုဂ္ဂိုလ်တွေပေါ့လေ..."

'Our poor brother!'

The king went on asking questions until he almost emptied the young man.

'Was Peter Wilks rich?'

'Oh, yes! He had houses and land and several thousand dollars hidden somewhere.'

'Funeral tomorrow?'

'Yes, about midday.'

'And why were you walking all the way up to the steamboat?'

'Because the big boats won't stop at the village. The boats from Cincinnati will, but this one's from St Louis.'

သနားစရာကောင်းတဲ့ ညီလေး

ဘုရင်ကြီးက မေးခွန်းတွေ ဆက်ထုတ်ပါတယ်။
(နောက်ဆုံး)ကောင်လေးဆီက သိစရာဘာမှ မကျန်
တော့သလောက် ညှစ်ထုတ်ပြီးတဲ့အထိပေါ့။

“ပီတာ ဝစ်(က်) က ချမ်းသာလို့လား?”

“အိုး... ချမ်းသာတာပေါ့ဗျာ၊ သူ့မှာ... အိမ်တွေ၊
မြေတွေ၊ တစ်နေရာရာမှာ ဝှက်ထားတဲ့ ဒေါ်လာ
ထောင်ပေါင်းများစွာတွေ ရှိတာဗျ...”

“အသုဘချမှတ် မနက်ဖြန်လား...?”

“ဟုတ်တယ်... နေ့လယ်ဘက်လောက်ပေါ့”

“ဒါထက်... ဘာဖြစ်လို့ မင်းက မီးသင်္ဘောဆီကို
လမ်းလျှောက်ပြီး လာတာလဲကွ...”

“ဘာလို့လဲဆိုတော့... သင်္ဘောကြီးတွေက ရွာမှာ
မရပ်ဘူးဗျ၊ ဝင်ဝင်နုတီ က သင်္ဘောတွေကတော့!
ရပ်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့်... ဒီ သင်္ဘောက စိန့်လူးဇင်(စ်)
က ဗျ...”

www.burmeseclassic.com

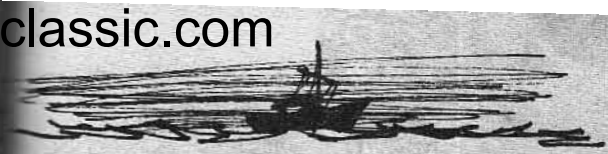

We put the young man onto the steamboat and waited until it left. Then the king made me paddle another mile up the river. There, he got ashore and sent me to fetch the duke. 'Tell him to put on his new clothes and bring the new carpet-bags.'

Well, I guessed his plan, but I didn't say anything. When I brought the duke back, the king told him everything. He tried to talk like an Englishman, too, and did it pretty well.

Then he asked, 'How are you at playing deaf and dumb, Duke?'

'Fine!' said the duke. 'I've done it on the stage.'

ကျွန်တော်တို့က သူငယ်လေးကို သင်္ဘောပေါ်တင်ပေးလိုက်တယ်။ သင်္ဘောထွက်သွားတဲ့အထိ စောင့်နေလိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် ဘုရင်ကြီးက မြစ်ကိုဆန်ပြီး နောက် တစ်မိုင်လောက် လှော်ခိုင်းပါတယ်။ အဲဒီလည်း ရောက်ရော... သူက ကုန်းပေါ်တက်ပြီး၊ ကျွန်တော့်ကို မြို့စားမင်းကို ပြန်ခေါ်ဖို့ လွှတ်လိုက်တယ်။ “သူ့ကို အဝတ်အစားအသစ်တွေဝတ်ခဲ့၊ အိတ်အသစ်တွေလည်း ယူခဲ့...လို့ ပြောလိုက်...” လို့ မှာတယ်။

သူ့ရဲ့ အကြံအစည်ကို ကျွန်တော် ရိပ်မိတာပေါ့ဗျာ... ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဘာမှ မပြောဘူး။ မြို့စားမင်းကို ကျွန်တော် ပြန်ခေါ်လာတော့ ဘုရင်ကြီးက သူ့ကို အကုန်ပြောပြတယ်။ သူက အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ယောက်လို့ (အင်္ဂလိပ် လေယူလေသိမ်းနဲ့) ကြီးစားပြီးပြောတယ်။ တော်တော်ကို ကောင်းပါတယ်။

ပြီးတော့ သူက မေးလိုက်တယ်။ “မင်း အနေနဲ့ ဆွံ့အနားမကြားသူအဖြစ်နဲ့ သရုပ်ဆောင်ရရင် ဘယ်လို နေမလဲ... မြို့စား?”

“အဆင်ပြေတာပေါ့...၊ ဇာတ်ခုံပေါ်မှာ သန့်သန့်ဆောင်ဖူးတယ်” လို့ မြို့စားကပြန်ဖြေတယ်။

So we waited for a steamboat. Later in the afternoon, one came down from Cincinnati and agreed to land us at the village.

“Can you tell me where Mr Peter Wilks lives?” the king asked the first men we met there.

The men looked at each other. Then one of them said gently, ‘I’m sorry, sir, we can only tell you where he lived yesterday.’

‘Our poor brother, gone!’ Suddenly, the king fell against the man’s shoulder, crying. Then he made signs to the duke on his hands and the duke burst into tears, too.

ဒီလိုနဲ့... မီးသင်္ဘောတစ်စီးကို ကျွန်တော်တို့ စောင့်ကြတယ်။ နေ့လယ်ဘက်ရောက်တော့ စင်စင်နတ် ကသင်္ဘောတစ်စီး ဆိုက်လာတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို ရွာမှာ ချထားပေးဖို့ သဘောတူတယ်။

ရွာကိုလည်း ရောက်ရော... ပထမဦးဆုံး စ...တွေ့တဲ့လူတွေကို ဘုရင်ကြီးကမေးတယ် “မစ္စတာ ပီတာ ဝစ်(က်) ဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာ ပြောပြနိုင်ပါသလား ခင်ဗျာ...”

အဲဒီလူတွေက တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြတယ်။ ပြီးတော့မှ သူတို့အထဲမှ တစ်ယောက်က ညင်သာသိမ်မွေ့စွာနဲ့ ပြန်ဖြေတယ်။ “ဝမ်းနည်းပါတယ်ခင်ဗျာ... ကျွန်တော်တို့ အနေနဲ့ သူ မနေ့ကဘယ်မှာ နေခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ နေရာကိုပဲ ပြောနိုင်ပါတယ် ခင်ဗျာ...”

“ဒို့ရဲ့ သနားစရာကောင်းတဲ့... ညီလေး၊ သေရှာပြီပေါ့...” ရုတ်တရက်ချက်ချင်းပဲ... ဘုရင်ကြီးက လူတစ်ယောက်ရဲ့ပခုံးကိုဖက်ပြီး ငိုကြွေးရင်းနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။ ပြီးတော့... သူက မြို့စားကို လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ ပြုပြီး ပြောတယ်။ မြို့စားကလည်း မျက်ရည်တွေ... တွေတွေ ကျလာတယ်။

Lovely Mary Jane

Soon we were in the middle of a crowd. When we got to the house, the three girls were standing at the door. Mary Jane, the eldest, was beautiful and her face lit up with joy to see her uncles. The king and the duke spread their arms, and the girls jumped into them.

Then the king saw the coffin, in the corner on two chairs. He made a secret sign to the duke (I saw him) and they both cried until the room was wet. They knelt, one on each side of the coffin, and pretended to pray.

ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မေရီဂျိန်း

မကြာခင်မှာ ကျွန်တော်တို့က လူအုပ်ကြီးရဲ့ အလယ်ကို ရောက်သွားတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း အိမ်ကို ရောက်သွားရော... မိန်းကလေးသုံးယောက်က တံခါးမှာ ရပ်... နေကြတယ်။ အကြီးဆုံး မေရီဂျိန်းက ချောမောလှပတယ်။ သူ(မ)ရဲ့ ဦးလေးတွေကို မြင်တော့ ဝမ်းသာလို့ မျက်နှာလေးကို ဝင်းသွားတာပဲ။ ဘုရင်ကြီးနဲ့ မြို့စားကြီးက လက်တွေတို့ ဖြန့်ကားပေးလိုက်တော့ မိန်းကလေးတွေက သူတို့ဆီကို ခုန်ဝင်(ပြေးဖက်)ကြပါတယ်။

အဲဒီနောက်... အခန်းထောင့်က... ကုလားထိုင် နှစ်လုံးပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ ခေါင်းကို ဘုရင်ကြီးက မြင်တယ်။ သူက မြို့စားကို လျှို့ဝှက်ပြီး အချက်ပြလိုက်တယ် (ကျွန်တော်က မြင်လိုက်တယ်) နှစ်ယောက်လုံး ငိုလိုက်ကြတာ... တစ်ခန်းလုံး ရွဲစိုသွားတဲ့ထိပေါ့။ ခေါင်းရဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ သူတို့ ခွေးလေးကပြီး ဆုတောင်းပတ္တနာပြု ဟန်ဆောင်ကြတယ်။

Then the king made a little speech, full of tears, and invited the family's friends to have supper with them and sit with the ashes of his poor, dead brother. He knew their names well from his brother's letters, he said: 'Mr Hobson the preacher, and Ben Rucker and Abner Shackleford, and Dr Robinson, and Levi Bell the lawyer, and their wives, and Widow Bartley.'

The preacher and doctor were with a sick man and Levi Bell was away in Louisville, Kentucky, but the others came and shook hands. They thanked the king and smiled at the duke, who made signs with his hands and said 'Goo-goo-goo', like a baby who can't talk.

အဲဒီနောက် ဘုရင်ကြီးက စကားအနည်းငယ်ပြောပါတယ်။ မျက်လုံးမှာက မျက်ရည်စတွေနဲ့၊ မိသားစုရဲ့ ဇိတ်ဆွေတွေကို သူတို့နဲ့အတူ ညစာစားဖို့၊ ကွယ်လွန်သွားသူ ညီတော်မောင်ရဲ့ ရုပ်ကလာပ်နားမှာ ထိုင်ကြဖို့ ပြောတာပါ။ သူ့ညီရေးခဲတဲ့ စာထဲမှာပါတဲ့အတွက် သူတို့ရဲ့ နာမည်တွေကို သူ့အနေနဲ့ ကောင်းကောင်း သိပါတယ်လို့ သူကပြောတယ်။ “တရားဟောဆရာ ဗစ္စတာ ဟော့(ဘ်)ဆင်၊ ဘင်ရပ်ကား၊ အက်ဘ်နာ ရွက်ကယ်လ်ဖွိန်၊ ဒေါက်တာ ရော်ဘင်ဆင်၊ ရှေ့နေကြီး လီဗီဘဲလ်နဲ့ သူတို့ရဲ့ဇနီးတွေနဲ့ မုဆိုးမကြီး ဘတ်တ်လေ”

တရားဟောဆရာနဲ့ ဆရာဝန်က နာမကျန်းတဲ့ သူတစ်ယောက်ဆီရောက်နေတယ်။ ရှေ့နေကြီး လီဗီဘဲလ်က ကင်တပ်ကီ ပြည်နယ် လူဝီဗီမြို့မှာ ရောက်နေတယ်။ ဒါပေမယ့်... အခြားလူတွေကတော့လာပြီး လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြပါတယ်။ သူတို့က ဘုရင်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီး မြို့စားကြီးကို ပြုံးပြကြပါတယ်။ မြို့စားကြီးကလည်း လက်ဟန်ခြေဟန်ပြပြီး... စကားမပြောတတ်တဲ့ ကလေးလေးလို “ဂူး... ဂူး... ဂူး”နဲ့ ပါးစပ်ကပြောတယ်။

www.burmeseclassic.com

Then Mary Jane fetched the letter her Uncle Peter had left, and the king read it aloud. It gave the house and 3,000 dollars in gold to the girls, and all his other property and another 3,000 dollars in gold to Harvey and William. The money was hidden in the cellar, it said.

So the three of us went down to the cellar and found the bag of gold and decided (this was the duke's idea) to give it all to the girls.

'That's smart, Duke!' said the king. 'That'll take away any suspicions they've got.'

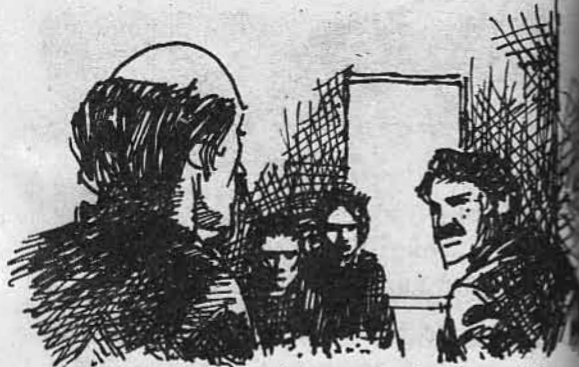
So he made another of his speeches and gave the girls the bag of gold. Mary Jane kissed him, and Susan and Joanna kissed the duke, and everybody said, 'You dear good men! How lovely!'

အဲဒီနောက် ပေရိုဂျိန်း က သူ(မ)ရဲ့ ဦးလေး ပီတာ ထားခဲ့တဲ့ စာကို ယူလာတယ်။ ဘုရင်ကြီးက စာကို (အသံထွက်ပြီး) ခပ်ကျယ်ကျယ်ဖတ်ပြတယ်။ အိမ်နဲ့ ရွှေဒဂါး ဒေါ်လာသုံးထောင်ကို မိန်းကလေးများသို့ ပေးတယ်။ အခြားပစ္စည်းတွေနဲ့ ရွှေဒဂါးသုံးထောင်ကို ဖာဗေးနဲ့ ဝီလျံတို့ကို ပေးအပ်တယ်။ ငွေတွေကို မြေအောက်ခန်းထဲမှာ ဝှက်ထားတယ်လို့... စာထဲမှာ ဖော်ပြထားတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်မြေအောက် ခန်းထဲကိုသွားပြီး ရွှေအိတ်ကို ရှာတယ်။ ပြီးတော့ အားလုံးကို မိန်းကလေးတွေသို့ ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်တယ် (ဒါက မြို့စားရဲ့ အကြံဉာဏ်လေ)

"ဟုတ်လိုက်လေ... မြို့စားရယ်၊ ဒါမှ သူတို့မှာ နို့နေတဲ့ သံသယတွေပျောက်သွားမှာ..."လို့ ဘုရင်ကြီးက ပြောလိုက်တယ်။

ဒါကြောင့် သူက နောက်ထပ် စကားစမြည်ထပ် ပြောပြီး မိန်းကလေးတွေလက်သို့ ရွှေအိတ်ကို အပ်လိုက် တယ်။ ပေရိုဂျိန်း က သူ့ကို မွှေးမွှေးပေးလိုက်တယ်။ ဆူဆန် နဲ့ ဂျွန်းနား က မြို့စားကို မွှေးမွှေးပေးတယ်။ လူတိုင်းကလည်း ပြောကြတယ်။ "ခင်ဗျားတို့ဟာ ကြင်နာတတ်တဲ့ သူတော်ကောင်းတွေပဲ၊ ကောင်းလို့က် လေ...!"

But then Dr Robinson arrived, and he laughed in the king's face when he heard him. 'You, an Englishman?' he said. 'You're a cheating liar!' He turned to Mary Jane. 'Send this rascal away, I beg you,' he said.

Mary Jane straightened herself up. Oh, she was handsome! 'Here's my answer to that,' she said, and put the bag of gold in the king's hands. 'Look after the money for me and my sisters any way you like.'

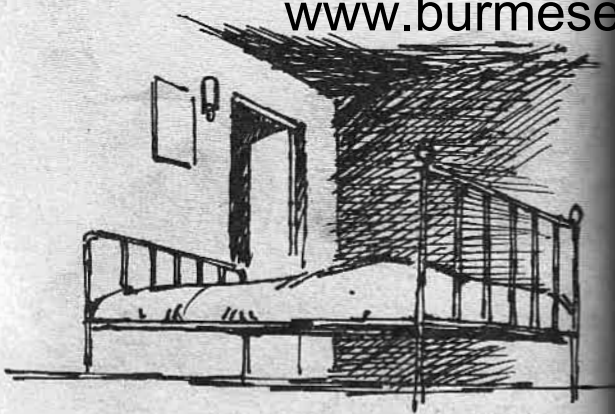
Then she and Susan and Joanna put their arms around the king, who smiled proudly. Everybody clapped their hands — and the doctor walked out.

ဒါပေမယ့်... အဲဒီနောက်မှာ... ဒေါက်တာ ရော်ဘင်ဆင်ရောက်လာတယ်။ ဘုရင်ကြီး ပြောသံဆိုသံကိုကြားတော့၊ ဘုရင်ကြီးရဲ့ရှေ့မှာပဲ ရယ်မော(လှောင်ပြောင်)ပြီး "ခင်ဗျားက အင်္ဂလိပ်...လူမျိုး...?ဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားက လူလိမ်ပဲ" သူက မေရီဂျိန်းဘက်လှည့်ပြီး "ဒီ လူဆိုး... လူရွှပ်ကို မောင်းထုတ်ပစ်ဖို့... ငါတောင်းပန်ချင်တယ်" လို့ ပြောလိုက်တယ်။

မေရီဂျိန်း က ကိုယ်ကို မတ်လိုက်တယ်။ အို... လှလိုက်တဲ့ ကလေးမ...ဗျာ။ "အဲဒီအတွက် ကျွန်မရဲ့ အဖြေကတော့ ဒါပါပဲ..." လို့ ပြောပြီး ရွှေအိတ်ကို ဘုရင်ကြီးရဲ့ လက်ထဲထည့်လိုက်တယ်။ "ကျွန်မရဲ့ ကျွန်မရဲ့ ညီမတွေအတွက် ဒီငွေတွေကို စောင့်ရှောက်ပေးပါ။ ဦးလေး သဘောကျသလို ဆောင်ရွက်ပါ"

အဲဒီနောက် သူ(မ)ရယ်၊ ဆူဆန် နဲ့ ဂျန်းနား တို့က ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာ ပြုံးနေတဲ့ ဘုရင်ကြီးကို ဖက်ထားလိုက်ကြတယ်။ လူတိုင်းက လက်ခုပ်တီးပြီး ဩဘာပေးကြတယ်။ ဆရာဝန်က လှည့်ထွက်သွားပါတယ်။

When they'd all gone, Mary Jane took us upstairs and showed us our rooms. There was a spare room for Uncle William and a bed on the top floor — in the garret — for the servant, which was me. Uncle Harvey could have her room, Mary Jane said, if he didn't mind her dresses hanging behind a curtain.

I felt so mean, letting those rascals cheat these nice girls of their money. 'I'll get it back for them,' I decided. 'I'll steal it and hide it, and when I'm away down the river, I'll write to Mary Jane and tell her where it is.'

သူတို့အားလုံး ထွက်သွားကြတဲ့အခါ မေရီဂျိန်း က ကျွန်တော်တို့ကို အပေါ်ထပ်ခေါ်သွားပြီး၊ ကျွန်တော်တို့ နေရမယ့်အခန်းတွေကို ပြပါတယ်။ အပေါ်ဆုံးထပ်မှာ အန်ကယ် ဝီလျံ အတွက် အခန်း(အပို)တစ်ခုနဲ့ အိပ်ရာ၊ အမိုးအောက် ထပ်ခိုးမှာ အစေခံအတွက် အခန်း (အဲဒါ ကတော့ ကျွန်တော်ပေါ့)။ အန်ကယ် ဟာဗေး ကတော့ သူ(မ)ရဲ့ အခန်းမှာ နေနိုင်ပါတယ်။ အကယ်၍ သူ(မ)ရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို လိုက်ကာရဲ့နောက်မှာ ချိတ်ဆွဲထားတာကို စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်ရင်ပေါ့လေ... လို့ မေရီဂျိန်း က ပြောပါတယ်။

ဟိုလူဆိုးလူရှုပ်တွေက ဒီ... ကောင်းမြတ်တဲ့ ကလေးမလေးတွေရဲ့ ပိုက်ဆံကို လိမ်လည်လှည့်ဖြားယူတာကို ခွင့်ပြုရင် အလွန်တရာ ရက်စက်ယုတ်မာရာ ကျမှာပဲလို့ ကျွန်တော်ခံစားရတယ်။ "ဒီပိုက်ဆံတွေကို သူတို့အတွက် ပြန်ရအောင် ယူပေးမယ်။ အဲဒီ ပိုက်ဆံကို ခိုးပြီး... ဖွက်ထားမယ်... မြစ်ကြောင်းခရီးကနေ စုန်ဆင်း ထွက်ခွာသွားတဲ့အခါ မေရီဂျိန်းကို စာရေးပြီး အဲဒီ ပိုက်ဆံတွေ ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ ပြောခဲ့မယ်။" လို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

In the coffin

So I went up to the king's room to look for the bag of gold. It was dark though, and I couldn't see without a candle. Then I heard the king and the duke coming. By chance, the back of my hand touched the curtain that covered Mary Jane's dresses, and I pushed in behind them.

'Well, what's the matter, Duke?' asked the king.

'That doctor worries me,' said the duke. 'I think we should slip away now with the money we've got. It's been given back to us, after all. We don't even have to steal it.'

'What! Go without selling the property?'

ခေါင်းထဲမှာ

ဒါကြောင့်... ရွှေအိတ်ကို ရှာဖွေ... ဘုရင်ကြီးရဲ့အခန်းကို ကျွန်တော် တက်သွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် (အချိန်က) မှောင်နေပြီဆိုတော့ ဖယောင်းတိုင်မရှိရင် ကျွန်တော် ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်ပါဘူး။ အဲဒီနောက် ဘုရင်နဲ့ မြို့စားတက်လာသံကို ကျွန်တော်ကြားတယ်။ ကံကောင်းထောက်မစွာနဲ့ ကျွန်တော့်လက်ရဲ့နောက်မှာ လိုက်ကာကို စမ်းမိတယ်။ မေရီဂျိန်းရဲ့ အဝတ်တွေကိုဖုံးထားတဲ့ လိုက်ကာပေါ့။ လိုက်ကာရဲ့နောက်မှာ ကျွန်တော် ဝင်ပြီး ပုန်းလိုက်ပါတယ်။

"ကဲ... ဘာကိစ္စလဲ... မြို့စား?" လို့ ဘုရင်က မေးတော့...

"ဟို ဆရာဝန်ကို ကျွန်တော်စိုးရိမ်တယ်။ ကျွန်တော် တို့ရပြီးတဲ့ ပိုက်ဆံလေးကိုယူပြီးအခုပဲ... လစ်ကြရအောင် ပိုက်ဆံကလည်း ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်အပ်ထားတဲ့ ဟာပဲ။ ဒိုးယူစရာတောင် မလိုတဲ့ဟာပဲ..." လို့ မြို့စားက ပြောတယ်။

"ဘာကွ... ပစ္စည်းတွေ မရောင်းဘဲ... ထွက်သွားရမယ်... ဟုတ်လား...?"

The bag of gold was enough, said the duke. He didn't want to rob the girls of everything, he said.

'But we shan't,' the king declared. 'As soon as people find we weren't the real owners, it will all go back to the girls anyway.'

He talked, and the duke gave in, though he said it was foolish to stay. 'I don't think we put the money in a good place, either,' he said. 'Mary Jane'll want her dresses and —'

So the king put his hand in behind the curtain where I was standing, not daring to breathe. But he got the bag of gold and never found me at all. He put it in his bed, inside the mattress, and the two of them went downstairs again.

ရွှေအိတ်ရတာ လုံလောက်ပါပြီ၊ မိန်းကလေးတွေမှာ ရှိသမျှ အရာရာကို လုမယူချင်ဘူး လို့ မြို့စားက ပြောတယ်။

“ဒါပေမယ့်... ဒို့မသွားဘူး”လို့ ဘုရင်က ပြောတယ်။ “ဒို့တွေဟာ တကယ့်ပိုင်ရှင်အစစ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ လူတွေသိသွားရင်... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီပစ္စည်းတွေဟာ မိန်းကလေးတွေဆီ ပြန်ရောက်သွားမှာပါ။”

သူက ပြောတော့... မြို့စားလည်း လက်လျှော့လိုက် ရတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက ပြောတယ်... “ဆက်နေမယ် ဆိုရင်တော့... မိုက်မဲတာပဲ...” တဲ့။

(ပြီးတော့) သူကပြောတယ် “ပိုက်ဆံတွေကို (ထားသင့်တဲ့) နေရာကောင်းမှာ ထားတယ်လို့လည်း ကျုပ်မထင်ဘူး၊ မေရီဂျိန်းက သူ့အဝတ်အစား(လဲဖို့) လိုအပ်လာရင်...”

ဒါကြောင့်... ဘုရင်ကြီးက... သူ့လက်ကို ကျွန်တော် ရပ်နေတဲ့ လိုက်ကာရဲ့ နောက်ကို လှမ်းကိုင်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ဖြင့် အသက်တောင် မရှူရဲပါဘူး... ဗျာ။ ဒါပေမယ့်... သူက ရွှေအိတ်ကိုတော့ ယူသွားတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုတော့ လုံးဝမြင်မသွားပါဘူး။ သူက ရွှေအိတ်ကို သူ့အိပ်ရာမွေ့ရာထဲမှာ ထားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ နှစ်ယောက်အောက်ထပ်ကို ဆင်းသွား ကြပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

As soon as they'd gone, I took the bag of gold out and hid it in the garret. Then I lay down with my clothes on.

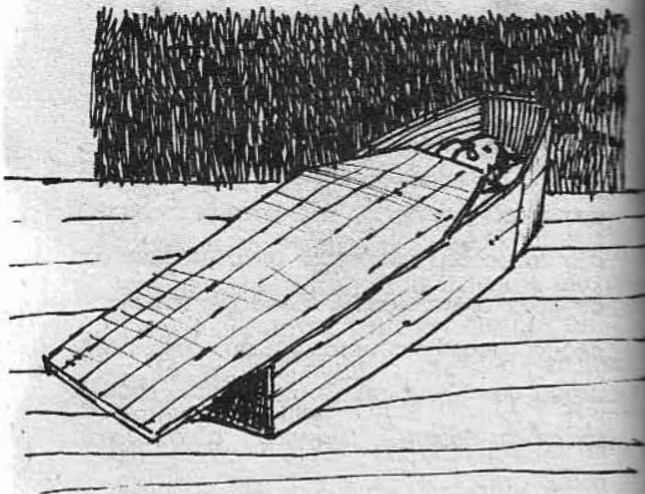
Later that night, I crept downstairs holding the bag. There wasn't a sound anywhere. There were candles burning, but the men watching the coffin were all asleep on their chairs in the dining-room. I went to the front door, but it was locked.

Just then, I heard someone else coming downstairs. I ran into the room where the coffin was. The only place to hide the bag of gold was in the coffin itself. The lid was pushed back about a foot, showing the dead man's face. So I pushed the bag in under the lid, just below where his hands were crossed. Then I hid behind the door.

က ရွှေအိတ်ကို ယူလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ထပ်ခိုးမှာ ဖွတ်ထားလိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် အဝတ်အစား ဝတ်လျက်နဲ့... ကျွန်တော် အိပ်စက်လိုက်တယ်။

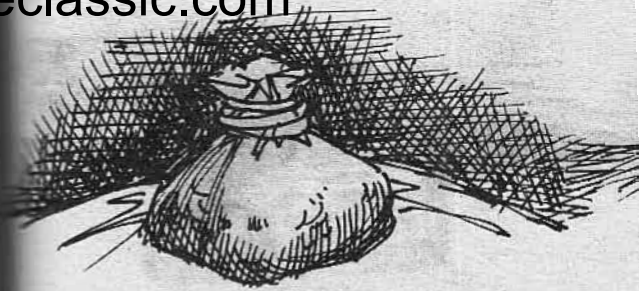
အဲဒီည ညဥ့်နက်ပိုင်းမှာ၊ အိတ်ကို ကိုင်ရင်း အောက်ထပ်ကို ချွတ်နင်းပြီး ဆင်းလာတယ်။ ဘယ်နေရာ ကမှ အသံတစ်သံ မကြားရဘူး။ ဖယောင်းတိုင်မီးလေး တွေတော့ ထွန်းထားတယ်။ ဒါပေမယ့်... အခေါင်းကို စောင့်တဲ့လူတွေက ထမင်းစားခန်းထဲက ကုလားထိုင် တွေပေါ်မှာ အိပ်ပျော်နေကြတယ်။ ကျွန်တော် အိမ်ရှေ့ တံခါးဆီကို သွားတယ်။ ဒါပေမယ့်... သော့ခတ်ထား တယ်။

အဲဒီအခါလေးမှာတင်... အောက်ထပ်ကို တစ် ယောက်ယောက်ဆင်းလာသံကြားရတယ်။ ခေါင်းထား တဲ့အခန်းထဲကို ကျွန်တော် ပြေးဝင်လိုက်တယ်။ ရွှေအိတ် ကိုဖွက်ဖို့ တစ်ခုတည်းသောနေရာကတော့ ခေါင်းထဲ မှာပဲ ရှိပါတော့တယ်။ အခေါင်းကို တစ်ပေလောက် တွန်းပြီး ဖွင့်ထားတယ်။ သေသူရဲ့မျက်နှာကို မြင်သာ အောင် ပြထားတာလေ။ ဒါကြောင့် ရွှေအိတ်ကို ခေါင်း အဖုံးရဲ့ အောက်သို့တွန်းထိုးထည့်လိုက်တယ်။ သေသူရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်ပြီးထားတဲ့ နေရာအထိပေါ့။ အဲဒီနောက် တံခါးရဲ့နောက်မှာ ကျွန်တော် ဝင်ပြီးပုန်းပါ တယ်။

The person coming was Mary Jane. She knelt down at the coffin and began to cry into her handkerchief. So I slid out and up to bed, feeling anxious. 'They'll find the money as soon as they screw down the lid,' I thought. 'Then the king'll get it again and I shan't have another chance to steal it.'

But I didn't dare to go back down. I might get caught with 6,000 dollars that nobody had asked me to take care of.

အခန်းထဲဝင်လာတဲ့ လူက မေရီဂျိန်းပါ။ သူ(မ)က ခေါင်းရဲ့ဘေးမှာ ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်တယ်။ မျက်နှာကို လက်ကိုင်ပဝါအုပ်ပြီး ငိုရွှိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် စိုးရိမ်စိတ်နဲ့... တိတ်တိတ်လစ်ထွက်ပြီး... အပေါ်ကို တက်ပါတယ်။ သူတို့တွေ ခေါင်းရဲ့အဖုံးကိုဖွင့်... ဖွင့်ချင်း ရွှေအိတ်ကိုတွေ့မှာပဲ။ ဒါဆိုရင် ဘုရင်ကြီးက ရွှေအိတ်ကို တစ်ခါထပ်ပြီး ပြန်ရသွားမှာပဲ။ နောက်တစ်ကြိမ်ပြန်ခိုးဖို့ အခွင့်အရေးလည်း ရမှာမဟုတ်ဘူး။ လို့ ကျွန်တော် တွေးမိတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် အောက်ကိုပြန်မဆင်းရဲတော့ဘူး။ ဘယ်သူကမှ စောင့်ရှောက်ပါလို့ ပြောမထားတဲ့ ဒေါ်လာ ခြောက်ထောင်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို လက်ပူးလက်ကြပ်မိနေမှာပေါ့။

9

HUCK AND MARY JANE

The funeral

In the morning, the door into the room with the coffin was shut. No one mentioned the money.

Towards midday, the door was opened again for the funeral. The lid of the coffin was just as it was before, but I didn't dare to look under it. Too many people were walking past, looking down at the dead man.

Everyone sang, and then Mr Hobson the preacher started to speak. The girls and our rascals all cried, and there was a lot of blowing of noses.

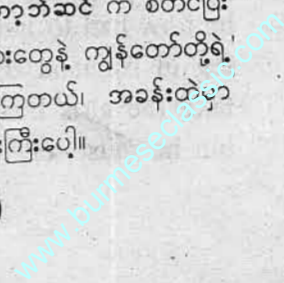
တပိ(ကိ) နှင့် မေရီဂျိနီး

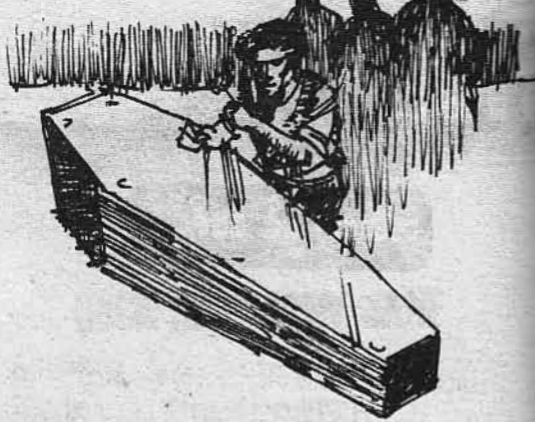
ချာပနအခမ်းအနား

မနက်ကျတော့... ခေါင်းထားတဲ့အခန်းကို ပိတ်ထားပါတယ်။ ငွေတွေအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့လည်း ဘယ်သူမှ မပြောကြပါဘူး။

နေ့လယ်ဘက်ရောက်တော့ အသုဘအခမ်းအနားအတွက် အခန်းတံခါးကို ဖွင့်ပါတယ်။ ခေါင်းအဖုံးက အရင်ကအတိုင်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အဖုံးအောက်ကို ကျွန်တော် မကြည့်ရဲပါဘူး။ လူသေရဲ့ မျက်နှာကို ငုံ့ကြည့်ရင်းနဲ့ လူတွေ အများကြီးက အခေါင်းနားက ဖြတ်သန်းပြီး သွားနေကြပါတယ်။

လူတိုင်းက ဓမ္မသီချင်းတွေဆိုကြတယ်။ အဲဒီနောက်တရားဟောဆရာ မစ္စတာ ဟော့ဘ်ဆင် က စတင်ပြီး ဟောပြောပါတယ်။ မိန်းကလေးတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လူဆိုးလူရွယ်တွေ အားလုံးငိုကြတယ်။ အခန်းတံခါးမှာ နှပ်ရှုပ်ငိုရွိုက်သံတွေက အများကြီးပေါ့။

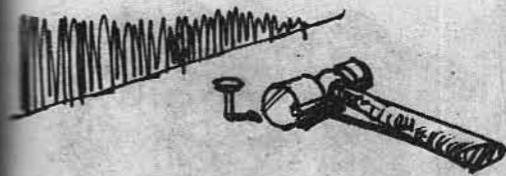

At last, the coffin lid was screwed down — and I didn't know if the money was still in there! How could I write to Mary Jane? She might dig up her uncle and find nothing. I wished I'd never touched the money.

So they buried Peter Wilks in the graveyard and we came back home.

That evening, the king told everyone he now had to hurry back to his preaching in England. He and William would take the girls home with them, he said, but he must sell the estate immediately.

နောက်ဆုံးကျတော့ ခေါင်းအဖုံးကို ပိတ်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ထားခဲ့တဲ့ပိုက်ဆံ အဲဒီနေရာမှာ ရှိသေးလား... မရှိတော့ဘူးလားဆိုတာတော့ ကျွန်တော်မသိတော့ပါဘူး။ မေရီကိုန်း ဆီ စာတယ်လို့ရေးရပါမလဲ...? သူ့ ဦးလေးရဲ့ ခေါင်းကို ပြန်တူးကြည့်ပြီး... ဘာမှမတွေ့ဘဲလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာ။ (အစတည်းက)အဲဒီ ပိုက်ဆံတွေကို ငါသွားမတို့မထိမိရင်ကောင်းမှာလို့တောင် တွေးတော တောင့်တမိတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မစ္စတာ ပီတာဝမ်(က်)ကို သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ သင်္ဂြိုဟ်လိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း အိမ်ပြန် လာကြပါတယ်။

ညနေဘက်ရောက်တော့ ဘုရင်က တရားဟောပြောစရာကိစ္စတွေကြောင့် သူ အင်္ဂလန်ကို အမြန်ပြန်ရမယ်။ သူနဲ့ ဝီလျံတို့က သူတို့နဲ့အတူ ပိန်းကလေးတွေကို ခေါ်သွားမယ်။ ဒါပေမယ့်... ပိုင်ဆိုင်တဲ့ပစ္စည်းပစ္စာတွေကို ချက်ချင်းရောင်းရမယ်။ ... လို့လူတိုင်းကို ပြောတယ်။

Next day, he sold the three slaves to some traders. The two sons went up the river to Memphis, Tennessee, and their mother went down to New Orleans. The girls hadn't ever expected the family would be separated. They all cried. The duke was uncomfortable, but he went right on.

The property sale was the next day. At daylight, the king and the duke came up to the garret.

'Were you in my room night before last?' asked the king.

'No, Your Majesty.'

'No lies now.'

နောက်တစ်နေ့မှာ ကျွန်သုံးယောက်ကို ကုန်သည် အချို့ထံရောင်းလိုက်တယ်။ သားနှစ်ယောက်က မြစ်ညာ အရပ်-တင်နက်စီပြည်နယ် မင်းဖစ်မြို့ကို သွားရမယ်။ သူတို့မိခင်က မြစ်အောက်ဘက် နယူးအော်လင်းကို သွားရမယ်။ မိန်းကလေးတွေအနေနဲ့ ဒီ... ကျွန်မိသားစု တွေ တကွတပြားဖြစ်သွားမယ်လို့ မျှော်လင့်မထားမိကြဘူး။ သူတို့အားလုံး ငိုကြွေးကြတယ်။ မြို့စားကလည်း စိတ်မသက်မသာဘဲ... ဒါပေမယ့် သူကတော့ ဟန်မပျက်ဆက်နေတယ်။

ပစ္စည်းတွေရောင်းဖို့ကတော့ နောက်တစ်နေ့ပေါ့။ နေ့ခင်းဘက်ရောက်လာတော့ ဘုရင်နဲ့ မြို့စားက (ကျွန်တော့်)ထပ်ခိုးကို တက်လာကြတယ်။

"တစ်မြန်နေ့ညက... မင်း ဝါအခန်းထဲ ရောက် ထား...?" လို့ ဘုရင်ကမေးတယ်။

• "မရောက်ပါဘူး... အရှင်မင်းကြီး"

"မင်း...(အခု)... လိမ်မပြောနဲ့နော်"

‘Honest Injun, Your Majesty, I’m telling the truth.’ Then I saw my chance. ‘I did see the slaves come out of your room on the morning of the funeral.’

‘Ah!’ The rascals stood there, looking pretty sick. Then they started arguing with each other.

‘Is something wrong, Your Majesty?’

‘None of your business!’ the king shouted. ‘You keep your mouth shut, do you hear?’ He turned to the duke. ‘We’ve just got to accept losing it and say nothing.’

‘If you’d taken my advice, those slaves’d still be here and we wouldn’t,’ said the duke.

“ရိုးသားသူပါ ... အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော် အမှန်ကို ပြောနေတာပါ။” အဲဒီနောက်... ကျွန်တော့်ရဲ့ အခွင့်အလမ်း(ထွက်ပေါက်)ကို ကျွန်တော် မြင်လိုက်တယ်။ “အသုဘချတဲ့နေ့ မနက်တော့ ကျွန်တွေ အဲဒီအခန်းဆဲက ထွက်လာတာ တွေ့လိုက်တာပဲ။”

“ဟေ...” လို့ဆိုပြီး လူရှုပ်တွေ ထ... ရပ်လိုက်ကြတယ်။ သူတို့ ကြည့်ရတာ တော်တော်လေး စိတ်ပျက်သွားပုံပဲ။ အဲဒီနောက်... တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ငြင်းခုံကြပြန်တယ်။

“တစ်ခုခုများ အမှားအယွင်းရှိပါသလား... အရှင်မင်းကြီး?”

“မင်း... အလုပ်တစ်ခုမှ မပါဘူး”လို့ ဘုရင်ကြီးက အော်လိုက်တယ်။ “မင်း ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားစမ်း... ကြားလား...?” သူက မြို့စားဘက်ကိုလှည့်ပြီး

“ပျောက်သွားတာကို လက်ခံရမှာပဲ... ဘာမှ ပြောနေနေတော့...”

“ကျုပ်ပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်ကိုသာ လက်ခံခဲ့ရင် ဟို ကျွန်တွေလည်း ဒီမှာခုထိရှိနေမယ်၊ ပြီးတော့... ကျုပ်တို့လည်းပျောက်မှာ မဟုတ်ဘူး”လို့ မြို့စားကပြောတယ်။

Mary Jane learns the truth

When I passed the girls' room, I saw Mary Jane in there, crying about the slaves.

'They'll soon be back,' I told her. 'I know it!'

I'd said it before I could think! But Mary Jane was so happy and relieved, I decided to take a chance and tell the truth. For once the truth seemed better, and safer, than a lie.

'Miss Mary Jane, if I tell you how I know,' I said, 'will you go away somewhere for the day?'

မေရီဂျိန်းက အမှန်ကိုသိပြီ

မိန်းကလေးတွေရဲ့ အခန်းကို ဖြတ်သွားတော့... မေရီဂျိန်းကို အခန်းထဲမှာ ငိုနေတာကိုတွေ့တယ်။ သူတို့ အိမ်က ကျွန်တွေ(ကိုရောင်းလိုက်တာ)နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငိုနေတာ။

“သူတို့(ကျွန်တွေ) မကြာခင် ဒီကိုပြန်ရောက်လာမှာပါ။ အဲဒါကို ကျွန်တော် သိထားတယ်”လို့ ကျွန်တော် ကပြောလိုက်တယ်။

ပြောသင့် မပြောသင့် မစဉ်းစားရသေးခင်မှာ ကျွန်တော့်ပါးစပ်က ပြောထွက်သွားတာပါ။ ဒါပေမယ့် မေရီဂျိန်း က သိပ်စိတ်ချမ်းသာသွားပြီး၊ စိတ်သက်သာရာလည်း ရသွားတယ်။ အခွင့်အရေးရတုန်း ရတဲ့ အခွင့်အရေးကိုယူပြီး... အမှန်ကို ပြောပြမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ အမှန်တရားကို ပြောတာဟာ လိမ်ပြောတာထက်၊ ပိုကောင်းလို့... ဘေးကင်းစိတ်ချရလို့ပါပဲ။

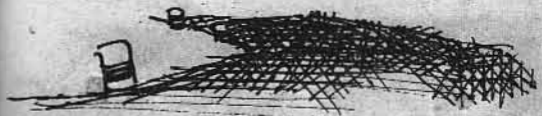
“မစ္စ မေရီဂျိန်း... ကျွန်တော် ဘယ်လိုသိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားကိုပြောရင်... ဒီတစ်နေ့အတွက် ခင်ဗျား တစ်နေရာရာမှာ ရှောင်ပေးနိုင်မလား?။”

She promised to go and see a Mr Lothrop, four miles away. So I told her that her two uncles weren't her uncles. Oh, she was angry! She wanted them thrown in the river. But I said that could make trouble for someone she didn't know about, so she mustn't say anything yet.

'You go to Mr Lothrop's now, before breakfast, and stay there until nine tonight,' I told Mary Jane. 'Then come home and put a candle in this window. If I don't arrive by eleven, that means I've got safely away. Then you can get the rascals jailed.'

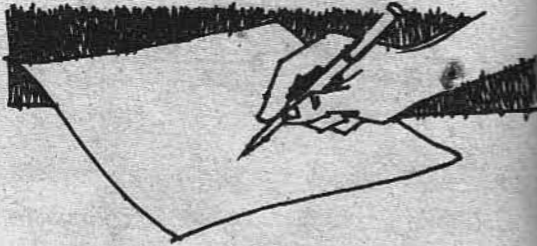
'I'll do it,' she said.

သူ(မ)က လေးမိုင်လောက်ဝေးတဲ့နေရာမှာရှိတဲ့... မစ္စတာ လုသ်ရော့ပ်ကို သွားတွေ့မယ်လို့ ကတိပေးတယ်။ ဒီတော့... ကျွန်တော်က သူ့ဦးလေးနှစ်ယောက်ဆိုတာ သူ့ဦးလေးတွေ မတုတ်ဘူး... လို့ ပြောပြလိုက်တယ်။ သူ(မ)က အရမ်းကိုစိတ်ဆိုးသွားတယ်။ သူတို့ကို မြစ်ထဲတောင်ပစ်ချစေချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တယ်။ သူ(မ) မသိတဲ့ တစ်ယောက်ယောက်ကို(ကျွန်တော့်ကို) ထိခိုက်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘာအကြောင်းမှ မပြောပါနဲ့ဦး။

"မစ္စတာ လုသ်ရော့ပ်ဆီကို မနက်စာ မစားခင် အခုပဲသွားပါ။ အဲဒီမှာ ဒီည (၉)နာရီထိနေပါ" လို့ ကျွန်တော်က မေရီဂျိန်းကို ပြောလိုက်တယ်။ "အဲဒီနောက်မှာ အိမ်ပြန်လာပြီး၊ ဒီ ပြတင်းပေါက်ကနေ ဖယောင်းတိုင်လေးတစ်ခုထွန်းထားပါ။ ဆယ့်တစ်နာရီထိုးလို့မှ ကျွန်တော် ပြန်မရောက်ရင်၊ ကျွန်တော် ဘေးကင်းတဲ့နေရာကို ရောက်သွားပြီလို့ ဆိုလိုတဲ့ သဘောပါပဲ။ အဲဒီအခါကျရင် ဒီ လူဆိုးလူရှုပ်တွေကို ထောင်သို့ပို့နိုင်ပါပြီ။..."

"အေးပါ... ငါ လုပ်မှာပါ"လို့ သူ(မ)ကပြောတယ်။

‘And if I’m caught, you must protect me.’

‘I will,’ she promised.

I told her I’d stolen the bag of gold from them, but somehow I couldn’t tell her where I’d hidden it. So on another piece of paper I wrote:

I put it in the coffin, Miss Mary Jane. It was in there that night you were crying.

and told her to read it on the way to Mr Lothrop’s.

With tears in her eyes, Mary Jane said she’d pray for me. Then she went. I’ve never seen her since, but I’ve thought of her a Million times.

အကယ်၍ ကျွန်တော့်ကိုမိသွားရင်၊ ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို အကာအကွယ်ပေးရမယ်နော်” လို့ ပြောတော့

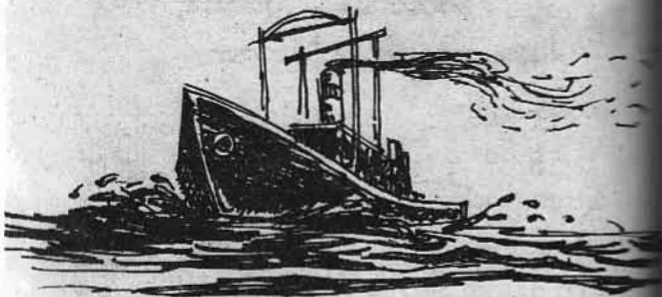
“အကာအကွယ်ပေးပါမယ်... လို့၊” သူ(မ)က ကတိပြုပါတယ်။

ရွှေအိတ်ကို သူတို့ဆီကနေ ကျွန်တော်ပြန်ပြီး ခိုးထားတဲ့အကြောင်း ကျွန်တော်က ပြောပြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဘယ်မှာထွက်ထားတယ်ဆိုတာ တော့ သူ(မ)ကို မပြောရသေးပါဘူး။ ဒါကြောင့်... အခြား စာရွက်တစ်ရွက်မှာ ကျွန်တော် ရေးလိုက်ပါတယ်။

“ရွှေအိတ်ကို ခေါင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ထည့်ခဲ့ပါတယ်။ ပစ္စ ပေရီဂျိုနီး - အခန်း ထဲမှာ ခင်ဗျားသွားပြီးငိုနေတဲ့ ညကတည်း က အဲဒီနေရာမှာရှိနေခဲ့တာပါ”

ကျွန်တော်က ပစ္စတာ လုသ်ရော့ပ်ဆီသွားရင်း လမ်းခုလတ်မှာဖတ်ကြည့်ပါဆိုပြီး ပေးလိုက်တယ်။

မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်စတွေနဲ့... ပေရီဂျိုနီးက ကျွန်တော့်အတွက် ဆုတောင်းပေးပါမယ်-လို့ပြောတယ်။ အဲဒီနောက် သူ(မ)ထွက်ခွာသွားပါတယ်။ အဲဒီကတည်း က သူ(မ)ကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မတွေ့ရတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်... သူ(မ)ရဲ့အကြောင်းကို အကြိမ်ခေါင်း များစွာ... တွေးတောစဉ်းစားမိပါတယ်။

Two more brothers

I told Mary Jane's sisters that she'd gone to see a sick friend. I said they mustn't tell their uncles, in case the illness was catching and they weren't allowed to leave for England. The girls wanted to see England, so I reckoned that was pretty good, though Tom Sawyer might have done it with more style.

The sale was held in the public square in the afternoon. Just as it was finishing, a steamboat arrived. Soon a crowd came up, laughing and calling out, 'Here are two more brothers to Peter Wilks!'

နောက်ထပ်ရောက်လာတဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်

မေရီဂျိန်းဟာ နာမကျန်းတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ဆီ လူမမာသွားပေးတယ်...လို့ ကျွန်တော်က မေရီဂျိန်း ရဲ့ညီမတွေကို ပြောပြတယ်။

ဒီအကြောင်း သူတို့ဦးလေးတွေကို ပြန်ပြောမပြရဘူး။ အကယ်၍ အဖျားကူးလာရင် သူတို့ကို အင်္ဂလန်သို့ လိုက်ခွင့်ပြုမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောပြလိုက်တယ်။ ကောင်းမလေးတွေက အင်္ဂလန်ကို သိပ်လိုက်ချင်တာဆိုတော့... ဒီလိုပြောတာ တော်တော်လေးကောင်းတယ် လို့ ကျွန်တော် ထင်မိတယ်။ တွပ်ဆောယားဆိုရင်တော့ ဒီထက်ပိုပြီး ကောင်းတဲ့စတိုင်တစ်မျိုးနဲ့ လုပ်နိုင်ကောင်း လုပ်နိုင်မယ်ပေါ့လေ။

နေ့လယ်ဘက်ရောက်တော့... ပစ္စည်းပစ္စယတွေ ရောင်းချတဲ့ပွဲကို အများပြည်သူဆိုင်ရာ မြို့လယ် ကွက်လပ်ပန်းခြံထဲမှာ ပြုလုပ်ပါတယ်။ ရောင်းချပွဲပြီးလုလု မှာ မီးသင်္ဘောကြီးတစ်စီး ဆိုက်လာ ပါတယ်။ မကြာခင် လူအုပ်တစ်အုပ်ရောက်လာတယ်။ ရယ်မောအော်ဟစ် ရင်းနဲ့... "ပီတာဝစ်(က်) ရဲ့ နောက်ထပ် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ရောက်လာပြန်ပြီဟေ့..." လို့ ပြောတယ်။

I saw a nice-looking old gentleman and a nice-looking younger one with his right arm in a bandage. But the king and the duke just kept right on, talking and goo-gooing. The old gentleman looked very puzzled. Then he began to speak, sounding like a real Englishman.

'I am Peter Wilks' brother Harvey,' he said, 'and this is his deaf-and-dumb brother William. Our bags were landed by mistake at a town up the river and my brother has broken his arm, so he can't even make signs. But when I get the bags back, I can prove that we are who we say. Until then, we'll wait at the hotel.'

ဂုဏ်သိက္ခာရှိပုံရတဲ့ အသက်ကြီးကြီး လူကြီး လူကောင်းတစ်ယောက်ရယ်၊ ဂုဏ်သိက္ခာရှိပုံရတဲ့ လက်မှာ ပတ်တီးစီးထားတဲ့ အသက်ငယ်ငယ် လူကြီး လူကောင်းတစ်ယောက်ရယ်ကို ကျွန်တော် တွေ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘုရင်နဲ့ မြို့စားက ဟန်မပျက်ဆက်နေတယ်။ ပြောလက်စကိုပြောရင်းဆိုရင်းနဲ့ပေါ့။ အသက်ကြီးကြီး လူကြီးလူကောင်းက သိပ်စိတ်ရှုပ်ထွေးပြီး အကြံရခက် နေဟန် တူတယ်။ အဲဒီနောက် သူက စတင်ပြီး စကား ပြောတယ်။ တကယ့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ယောက်ရဲ့ လေသံနဲ့ပြောတာ။

“ကျွန်တော်က ပီတာဝစ်(က်) အစ်ကို ဟာပေးပါ။ သူကတော့ ဆွဲအနားမကြားတဲ့ သူ့ရဲ့ညီ ဝီလျံပါ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အိတ်တွေကို မြစ်ညာက မြို့တစ်မြို့မှာ မှားပြီးချခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ညီကလည်း လက်ကျိုးသွားလို့ လက်မှတ်တောင် မထိုးနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ရဲ့အိတ်တွေပြန်ရရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သူတွေဆိုတာ သက်သေပြနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ အချိန်မရောက်မချင်း... ကျွန်တော်တို့က ဟိုတယ်က နေပဲ စောင့်ဆိုင်းပါမယ်။”

So they set off and the king laughed. 'Broken his arm! Lost their bags! That's smart!'

He laughed again. So did almost everybody. But the doctor didn't. Nor did a sharp-looking man off the same steamboat who was talking to him. It was Levi Bell the lawyer, who'd been up in Louisville.

There was a big man called Hines who didn't laugh either. 'When did you arrive?' he asked the king.

'The evening before the funeral, friend.'

'How?'

'On the steamboat from Cincinnati.'

'Then why were you up at the steamboat landing in the morning?'

'I wasn't.'

အဲဒီလိုပြောပြီး သူတို့ထွက်ခွာသွားကြတော့ ဘုရင်က ရယ်တယ်။ "လက်ကျိုးသွားလို့... အိတ်တွေပျောက်သွားလို့... တဲ့။ စမတ်ကို ကျနေတာပဲ...!"

သူက တစ်ခါထပ်ပြီး ရယ်မောပြန်တယ်။ ဒါကြောင့် လူတိုင်းလိုလိုကလည်း လိုက်ပြီး ရယ်မောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာဝန်က မရယ်ပါဘူး။ အဲဒီ သင်္ဘောနဲ့လိုက်ပါလာပြီး... သူနဲ့စကားပြောနေတဲ့ ထက်မြက်ပုံရတဲ့ လူကလည်း မရယ်ပါဘူး။ သူကတော့ လူဝီဗီယာ ရောက်နေခဲ့တဲ့ ရှေ့နေ လီဗီဘဲလ် ပေါ့။

ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ခပ်ကြီးကြီးနဲ့ "ဟိုင်း" ဆိုတဲ့ လူကလည်း မရယ်ပါဘူး။ သူက ဘုရင်ကို မေးလိုက်တယ်။

"ခင်ဗျားတို့ ဘယ်အချိန်မှာ ရောက်သလဲ...?"

"အခုဘာအခင်းအနားမတိုင်ခင် ညနေက ရောက်တာပေါ့... မိတ်ဆွေ"

"ဘယ်လိုလာတာလဲ?"

"စင်စင်နတီကနေ မီးသင်္ဘောနဲ့လာတာပေါ့"

"ဒီလိုဆိုရင် အဲဒီနေ့ နံနက်က၊ သင်္ဘောရပ်တဲ့ နေရာရဲ့ အထက်ဘက်မှာ ခင်ဗျား ဘာလို့ရောက်နေတာလဲ...?"

"မရောက်ပါဘူး"

‘It’s a lie. I live up there and I saw you, in a canoe with Tim Collins who went to Rio de Janeiro and that boy.’ Hines pointed at me.

The doctor stepped forward. ‘Neighbours,’ he said, ‘I don’t know if the new pair are Peter Wilks’ brothers, but I’m sure this pair aren’t. If we take them to the hotel, we might find out the truth.’

So we all went to the hotel, and the doctor held my hand tightly all the way.

When we got there, he asked the king to send for the bag of gold. But the king said the slaves had stolen it from his mattress.

“အဲဒါ လိမ်ပြောတာ၊ ကျွန်တော်က အဲဒီနေရာမှာ နေတာ၊ လှေကလေးတစ်စီးထဲမှာ ခင်ဗျားကိုတွေ့တာ၊ နိုင်ယို ဒီ ကျင်နီရို ကိုသွားတဲ့ တင်ကောလင်းနဲ့ အတူတူ ပေါ့၊ ပြီးတော့ ဟိုကောင်လေးရယ်”လို့ ဟိုင်းက ကျွန်တော့်ကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောပါတယ်။

ဆရာဝန်က ရှေ့ဘက်ကို ထွက်လာပြီးပြောလိုက်တယ်။ “အိမ်နီးနားချင်းများခင်ဗျား၊ အခု အသစ် ရောက်လာတဲ့ အတွဲက ပီတာ ဝစ်(က်) ရဲ့ ညီအစ်ကိုတွေ ဟုတ်မဟုတ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မသိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ကျိန်းသေပြောရဲတာက... အခု ဒီရုံတွဲကတော့ ပီတာရဲ့ ညီအစ်ကိုတွေ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကိုပါပဲ။ သူတို့ကို(ပါ) ဟိုတယ်ကို ခေါ်သွားရင် အမှန်တရားကို ဖော်ထုတ်နိုင်ကောင်း ဖော်ထုတ်နိုင်မှာ ပေါ့။”

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဟိုတယ်ကို သွားကြပါတယ်။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာ ဆရာဝန်က ကျွန်တော့်လက်ကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ကိုင်ပြီး ထားပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ အဲဒီကို ရောက်တဲ့အခါ၊ သူက ဘုရင်တို့ ပြောတယ်၊ ရွှေအိတ်ကို ယူလာခဲ့ဖို့...။ ဒါပေမယ့် သူ့ဓမ္မရာထဲကနေ ကျွန်တွေက ခိုးသွားပြီလို့ ဘုရင်က ပြောလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

Then they made the king tell his story and the old gentleman tell his — and anyone could see that the old gentleman was the one telling the truth.

The king still didn't give in, but soon the old gentleman said he'd thought of something. 'My brother had a tattoo on his chest. Perhaps this gentleman,' the old gentleman said, pointing at the king, 'can say what it was.'

'Er, a small thin blue arrow,' the king said.

'No, the letters "PW".'

The lawyer jumped onto a table. 'There's only one way to get the truth!' he cried. 'We must dig up the body!'

'Yes,' the crowd shouted, 'and if we don't find those tattoo marks, we'll hang the whole gang!'

ဘုရင်ကို သူ့ရဲ့ လက်လမ်းကို ပြောပြဖို့-ပြောတယ်။ ပြီးတော့ လူကြီးလူကောင်း တို့လည်း ပြောခိုင်းတယ်။ ကြားရသူတိုင်းအနေနဲ့ လူကြီးလူကောင်းပြောတဲ့ စကားတွေဟာ အမှန်တွေ ချီတာ သဘောပေါက်ကြပါတယ်။

ဘုရင်ကလည်း အခုထိ လက်လျှော့အနားမပေးသေး ဝါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မကြာခင်မှာပဲ လူကြီးလူကောင်းက ပြောတယ်။ သူ တစ်ခုတွေ့မိတယ်...တဲ့။

"ကျွန်တော့်ညီရဲ့ ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ မင်ကြောင် ထိုးထားတာရှိတယ်။ လူကြီးမင်းအနေနဲ့... ဘာထိုးထား တယ်ဆိုတာ ပြောနိုင်ကောင်းပါရဲ့..." လို့ သူက ဘုရင်ကို 'လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောလိုက်တယ်။

"ဟာ... အပြာရောင် မြားတန်းလေးတစ်ခုပါဗျာ" လို့ ဘုရင်ကပြောလိုက်တယ်။

"မဟုတ်ဘူး... ဝီ ဒဗလျူဆိုတဲ့ စာလုံးတွေ"

ရှေ့နေက စားပွဲတစ်လုံးပေါ် ခုန်တက်လိုက်တယ်။ ငြီးတော့ သူက အော်ပြောတယ်။ "အမှန်တရားကို သိဖို့ နည်းလမ်းတစ်ခုပဲရှိတော့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ အလောင်း ကို ဖော်ကြည့်မယ်"

"ဟုတ်တယ်" လို့ ပရိသတ်ကြီးက အော်လိုက် တယ်။ "ပြီးတော့ ကျုပ်တို့တွေ မင်ကြောင် အမှတ် အသားတွေကို မတွေ့လို့များကတော့... အဲဒီလူထိုး တစ်ဖွဲ့လုံးကို ကြိုးဆွဲချသတ်မယ်..." လို့ ပြောကြတယ်။

At the graveyard

I was frightened now. But I couldn't get away. They were marching us towards the graveyard. Hines was dragging me along. I wished I hadn't sent Mary Jane away. She could have saved me. Nothing was going the way I'd planned. It was nine o'clock already. A storm was coming too.

When we got to the graveyard, they began to dig. It got dark. The rain started and the wind blew, but they took no notice. At last they got out the coffin and took off the lid. Everyone was pushing. Hines was hurting my wrist.

သချိုင်းကုန်းမှာ

အခုဆိုရင် ကျွန်တော် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့လှပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ထွက်လည်းမပြေးနိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကို သချိုင်းကုန်းရှိတဲ့ဘက်ဆီချီတက်စေတယ်။ ဟိုင်း က ကျွန်တော့်ကို ဆွဲရင်းလိုက်ပါလာပါတယ်။ မေရီဂျိန်း ကို အခြားသို့မလွှတ်မိရင် ကောင်းမှာပဲ... လို့ ကျွန်တော် တောင့်တမိတယ်။ သူ(မ)သာရှိရင် ကျွန်တော့်ကို ကယ်နိုင်မှာ။ ဘာမှ ကျွန်တော် စီစဉ်သလို ဖြစ်မလာပါဘူး။ အခုဆိုရင် ကိုးနာရီလည်း ထိုးပြီ။ မုန်တိုင်းကလည်း ကျတော့မယ်။

ကျွန်တော်တို့ သချိုင်းကုန်းကို ရောက်သွားတော့ သူတို့က အလောင်းကို စတင်တူးဖော်ပါတယ်။ မှောင်ကလည်း မှောင်နေပြီ။ မိုးတွေက ရွာချစပြုသလို လေကလည်း တိုက်ခတ်စပြုပါပြီ။ ဒါပေမယ့် သူတို့က ဒါကို အလေးမထား ဂရုမစိုက်ကြပါဘူး။ နောက်ဆုံးကျတော့ ခေါင်းကို ထုတ်ယူလိုက်တယ်။ အဖုံးကိုဖွင့်လိုက်တယ်။ လူတိုင်းက တိုးဝှေ့ပြီး ကြည့်ကြတယ်။ ဟိုင်းကလည်း ကျွန်တော့်လက်ကောက်ဝတ်ကို ကိုင်ထားတာ... နာလိုက်တာဗျာ။

Suddenly there was a flash of lightning and someone shouted, 'The bag of gold's on the dead man's chest!'

Hines whooped like everyone else and let go of me in his excitement. So I ran off, back through the village.

Nobody was on the streets because of the storm but, as I passed the house, a candle was lighted in Mary Jane's room. My heart swelled up. She was the best girl I ever knew.

As soon as I was above the village, I borrowed a canoe. 'Come out, Jim!' I shouted as I got back to the raft. 'We can go!'

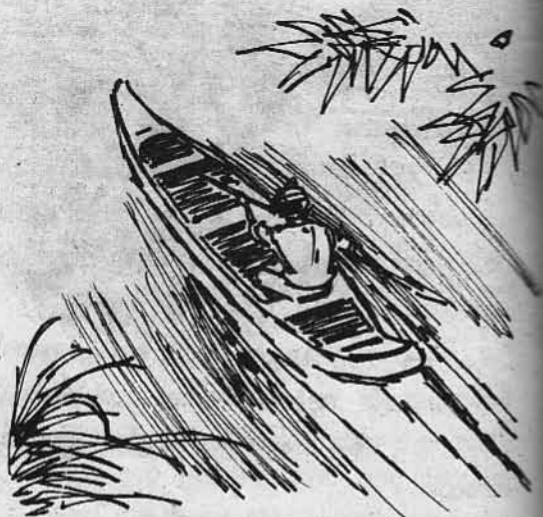

ရတ်တရက်ဆိုသလို လျှပ်စီးတစ်ချက်လက်လိုက်တော့၊ တစ်ယောက်ယောက်က အော်လိုက်တယ်။
“ရွှေအိတ်က သေသူရဲ့ ရင်ဘတ်ပေါ်မှာ...”

ဟိုင်း လည်း သူများတွေလိုပဲ အော်လိုက်တယ်။ စိတ်လှုပ်ရှားပြီး ကျွန်တော့်လက်ကိုလွှတ်လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ရွာနောက်ကဖြတ်ပြီး ကျွန်တော် ပြေးထွက်ခဲ့ပါတယ်။

မုန်တိုင်း(တိုက်နေတာ)ကြောင့် လမ်းပေါ်မှာ တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် (ပေရိုဂျိန်းတို့ရဲ့) အိမ်ကိုဖြတ်သွားတော့ ပေရိုဂျိန်းရဲ့အခန်းမှာ ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်ထွန်းထားတယ်။ ကျွန်တော့်စိတ်နှလုံးတွေ လှိုက်ဖို့ခဲရပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ သိဖူးသမျှ မိန်းကလေးတွေထဲမှာ... သူ(မ)ဟာ နှစ်မြို့ဖွယ်အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ရွာအပေါ်ပိုင်း ရွာထိပ်ဘက်ရောက်တော့ လှေတစ်စီးကို ငှားပါတယ် (ခိုးပါတယ်)။ ဖောင်ဆီရောက်တော့ “လျင် ရေ ထွက်ခဲ့တော့၊ ကျွန်တော်တို့ သွားလို့ရပြန်ပြန်” လို့ အော်ပြောလိုက်တယ်။

Jim ran out of the wigwam, full of joy, his arms spread out and in two seconds we were away. It was so good to be free

Then I heard a sound I knew. It was the king and the duke, rowing towards us. I lay down and gave up.

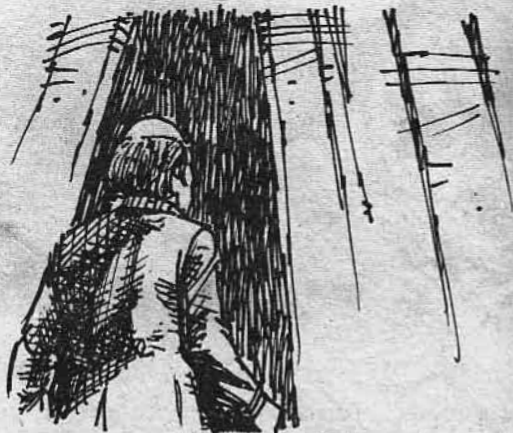
When they got on board, the king shook me and shouted at me for running off. The duke told him to stop it, because they'd run off too when the gold was found.

လျင် က ဖောင်ပေါ်ရှိ တဲထဲကထွက်လာတယ်။
ပျော်လွန်းလို့... (ပွေ့ဖတ်ဖို့ရန်) လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်
တန်းပြီး ထွက်လာတာပါ။ ဧကအတွင်းမှာပဲ ကျွန်တော်
တို့ဟာ အဝေးကိုခရီးနှင်ခဲ့ပါပြီ။ လွတ်လပ်သွားတာ
ဟာဖြင့် သိပ်ကို ကောင်းတာပါပဲ။

အဲဒီနောက် ကျွန်တော်သိတဲ့ အသံတစ်သံကြား
လိုက်တယ်။ အဲဒါ... ဘုရင်နဲ့မြို့စား လှေလှော်ပြီး
ကျွန်တော်တို့ဆီလာနေတာလေ။ ကျွန်တော်လည်း လှေ
လိုက်ပြီး... စိတ်ကိုလျှော့... အရှုံးပေးလိုက်ပါတယ်။

သူတို့တွေ ဖောင်ပေါ်လည်းရောက်ရော၊ ဘုရင်က
ကျွန်တော့်ကို ကိုင်လှုပ်ပြီးထွက်ပြေးရမလားဆိုပြီး
အော်တယ်။ မြို့စားက သူ့ကို တော်ပါတော့လို့ ပြော
တယ်။ ဘာကြောင့်ဆို... သူတို့လည်း ရွှေအိတ်ကို တွေ့ပြီ
လို့ အော်လိုက်တာတည်းက ထွက်ပြေးလာကြတာကိုး။

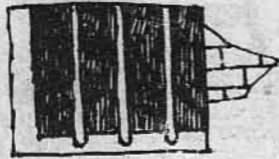

The two of them started arguing. Who stole the gold if the slaves didn't? Who hid it in the coffin? Each thought that the other had done it, meaning to keep all the money for himself. The duke held the king by the throat. In the end, to stop the duke hurting him, the king said he'd hidden the gold. That made me feel a lot more comfortable.

The king crept into the wigwam to his whisky. Soon, the duke did the same and they were friends again. And as soon as they were asleep, I told Jim everything.

သူတို့နှစ်ယောက်က စတင်ငြင်းခုံကြတော့တာပါ။ ကျွန်တွေက ခိုးတာမဟုတ်ရင်... ရွှေအိတ်ကို ဘယ်သူ ခိုးသလဲ...? ရွှေအိတ်ကို ခေါင်းထဲမှာ ဘယ်သူ ဖွက်ထား တာလဲ? လို့ပေါ့။ တစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို ရွှေအိတ်ခိုးတယ်လို့ထင်တယ်။ တစ်ယောက်တည်း မောင်ပိုင်စီးချင်လို့ခိုးတာ... လို့ထင်တယ်။ မြို့စားက ဘုရင်ကိုလည်ပင်းထည့်တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ... မြို့စား က သူ့ကို နာအောင်ကျင့်အောင်လုပ်နေတာ ရပ်အောင် လို့... ဘုရင်က ရွှေအိတ်ကို သူ ဖွက်တာပါလို့ ပြောလိုက် တယ်။ အဲဒီ ဝန်ခံချက်က ကျွန်တော့်အကွက်ပိုပြီး နေသာထိုင်သာရှိသွားစေပါတယ်။

(အဲဒီနောက်) ဘုရင်က ဖောင်ပေါ်က တဲဝယ်ထဲ ဝင်သွားပြီး ဝီစကီအရက်သောက်တယ်။ မကြာခင်မှာ... မြို့စားကလည်း သူ့လိုပဲလုပ်တယ်။ သူတို့တွေ ပြန်တည့် သွားကြတယ်။ မိတ်ဆွေတွေပြန်ဖြစ်သွားကြတယ်။ သူတို့ တွေ အိပ်ပျော်သွား...သွားချင်း၊ ကျွန်တော်က ဂျင် ကို (ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ)အရာရာကို ပြန်လည်ပြောပြလိုက် ပါတယ်။

10

'TOM AND SID'

Jim is captured

We didn't dare to stop. We kept on down the river for days until we were in the deep south, in Louisiana.

Early one morning, we hid the raft below a little town called Pikesville and the king went ashore.

Midday came, but no king. The duke and I went after him and found him drunk. I saw my chance and ran away, back to the raft.

'Push off, Jim! We're free again!'

But there was no answer and nobody came out of the wigwam. Jim had gone!

ထွန် နှင့် ဆီဒီ

ဂျင် အပမ်းခံရပြီ

ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ဖောင်ကို မရပ်ရပါဘူး။ မြစ်ကို စုန်ပြီး ရက်ပေါင်းများစွာ မျောခဲ့ပါတယ်။ တောင်ဘက်ပိုင်း အတော်ဝေးဝေး လူစီယားနား နယ်ကို မရောက်မချင်းပေါ့။

တစ်နေ့... နံနက်ပိုင်း ခပ်စောစောမှာ ပီကက်စ်ဗီလီ ခြံလေးရဲ့ အောက်ဘက်ပိုင်းမှာ ဖောင်ကို ဝှက်ထားလိုက်တယ်။ ဘုရင်ကြီးက ကမ်းပေါ်တက်သွားတယ်။

နေ့လယ်ရောက်လာပြီ။ ဒါပေမယ့် ဘုရင်ကြီးက ပေါ်မလာသေးဘူး။ မြို့စားနဲ့ ကျွန်တော်က သူ့နောက်ကို လိုက်သွားတော့... အရက်တွေ မူးနေတာတွေ့ရတယ်။ အခွင့်အရေးတော့ရပြီဆိုပြီး... ဖောင်ရှိရာကို အပြေးအလွှားပြန်လာခဲ့တယ်။

"ဖောင်ကို ရေထဲတွန်းချလိုက်... ဂျင်၊ ကျွန်တော်တို့တွေ နောက်တစ်ခါထပ်ပြီး လွတ်လပ်သွားပြန်ပြီဗျ"

ဒါပေမယ့်... ဘာမှ ပြန်မဖြေဘူး။ ဖောင်ပေါ်က ထဲဝယ်ထဲကနေ ဘယ်သူမှလည်း ထွက်မလာဘူး။ ဂျင် မရှိတော့ဘူးလေ။

www.burmeseclassic.com

I shouted, I whooped, I ran around the woods. No answer. I couldn't help crying. I walked along the road and asked a boy if he'd seen a slave in strange clothes.

'Yes,' he said. 'He's a runaway. They've got him at Silas Phelps' place, two miles below here. Are you looking for him?'

'No, no,' I said. 'But who found him?'

'An old man. There's a 200-dollar reward — I saw it printed on a bill — but he sold him for forty dollars.'

After all we'd done for those rascals, they'd made Jim a slave again. For forty dirty dollars.

ကျွန်တော် အောက်တော် လိုက်တယ်။ အချက်ပေးတဲ့ အသံပြုတယ်။ တောအုပ်ကလေးဝန်းကျင်ကို အပြေးအလွှားရှာတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြန်ထူးသံ မကြားရပါဘူး။ ကျွန်တော် မျက်ရည်မကျ မငိုကြွေးဘဲ မနေနိုင်တော့ပါဘူး။ လမ်းတစ်လျှောက်ကို ကျွန်တော်(ပြန်)သွားတယ်။ လမ်းမှာတွေ့တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်ကို ထူးထူးဆန်းဆန်းအဝတ်တွေဝတ်ထားတဲ့ ကျွန်တစ်ယောက်ကို တွေ့မိသလား... လို့ ကျွန်တော်က မေးတယ်။

"တွေ့မိတယ်ကွ၊ သူက ကျွန်ပြေးတစ်ယောက်ပဲ။ ဒီကနေ အောက်ဘက်နှစ်မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ ဆိုင်းလတ်စ်ဖဲလုပ် တို့နေရာမှာထားတယ်။ မင်းက သူ့ကို လိုက်ရှာနေတာလား...?" လို့ သူက ပြောပါတယ်။

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ... ဒါထက် သူ့ကို ဘယ်သူက ခံတွဲသွားတာလဲကွ..." လို့ ကျွန်တော်ကမေးတော့

"အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကွ...၊ ကြော်ငြာတစ်ခုမှာ ဆူငွေ ဒေါ်လာနှစ်ရာထုတ်ထားတာကို ငါတွေ့တယ်ကွ။ ဒါပေမယ့် ဒီအဘိုးကြီးက သူ့ကို ဒေါ်လာလေးဆယ်နဲ့ ရောင်းသွားတာ"

ကျွန်တော်တို့ကတော့ ဒီလူရှုပ်လူပွေတွေအတွက်... လုပ်ကိုင်ပေးလိုက်ရတာ... နောက်ဆုံးကျတော့... သူတို့က ရွှင် ကို ကျွန်ဖြစ်အောင် ပြန်လုပ်သွားတာပဲ...၊ ဒေါ်လာလေး... လေးဆယ်... တည်းနဲ့လေ။

Memories

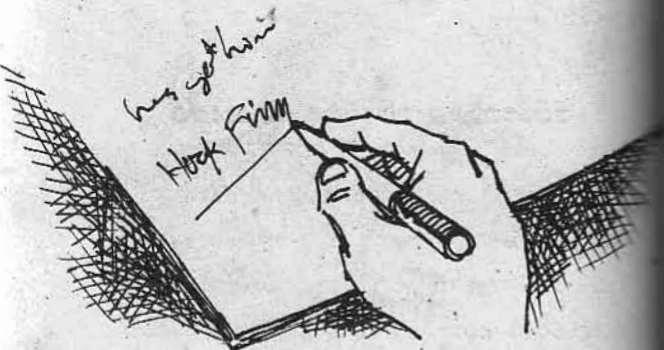
I went back to the raft and tried to think. If Jim had to be a slave again, it would be better for him to be a slave back in Missouri where his family was. Should I write to Tom Sawyer and tell him to tell Miss Watson? No. Miss Watson might sell him straight down the river again. Besides, then everyone would know that Huck Finn had helped a black man to freedom!

The more I thought about it, the more wicked I felt. I tried to pray, but I couldn't. Then I had an idea: I'd write to Miss Watson and see if that helped me to pray. So I got a piece of paper and wrote:

အောက်မေ့ သတိရတာလေးတွေ

ကျွန်တော် ဖောင်ဆီကိုပြန်သွားတယ်။ (ဘာလုပ်သင့်သလဲဆိုတာ) စဉ်းစားဖို့ ကြိုးစားတယ်။ အကယ်၍ ဂျင် ဟာ ကျွန်ပြန်ဖြစ်သွားတယ်ဆိုရင်လည်း... သူ့မိသားစုရှိတဲ့ မစ်ဆူရီမှာ ကျွန်ပြန်ဖြစ်ရတာထက်တော့ ပိုကောင်းပါလိမ့်မယ်။ တွပ်ဆောယားဆီ စာရေးပြီး မစ္စဝန်ကို အကြောင်းကြားသင့်သလား။ ဟုတ်သေးပါဘူးလေ... မစ္စဝန်က သူ့ကို မြစ်အောက်ဘက်ပိုင်းသို့ ချက်ချင်းရောင်းစားလိုက်မှာ... ဒါတင်ဘယ်ကဦးမလဲ... လူတိုင်းက သိသွားမှာပေါ့။ ဟပ်(က်)ဖင်းဆိုတဲ့ ကောင်ဟာ လူမည်းကျွန်တစ်ယောက်ကို လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ခဲ့တယ်...ဆိုတာ။

စဉ်းစားလေလေ... (ကိုယ့်ကိုကိုယ် အပြစ်ရှိတယ်လို့) ဆိုးဆိုးဝါးဝါးခံစားရလေ...ပါပဲ။ ဘုရားရှိခိုးဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ဒါပေမယ့် ရှိခိုးလို့မရဘူး။ အဲဒီနောက်... အကြံတစ်ခုရတယ်။ ငါ... မစ္စဝန်ဆီ စာရေးမယ်။ ဒါဆိုရင် ငါ ဘုရားရှိခိုးလို့များရမလား? ရှိခိုးလို့ရအောင် ကူညီများ ကူညီနိုင်မလား? ဒါကြောင့် စာရွက်တစ်ရွက် ယူပြီး ရေးလိုက်ပါတယ်။

Miss Watson,
Your runaway slave Jim is down
here below Pikesville. Mr Phelps
has got him.

Huck Finn

I felt washed clean of sin for the first
time in my life. I knew I could pray now.

But then I started thinking about our
journey down the river. I saw Jim and me
floating along, talking and singing and
laughing. I saw how glad he was when I
came back out of the fog, how kind and
good and grateful he always was. And
then I saw that letter I'd written — and
I tore it up.

ပစ္စ ဝပ်ဆန်

ခင်ဗျားရဲ့ ကျွန်ပြေး ဂျင် ဒီမှာရောက်နေ
တယ်။ ပီကက်စ်ဗီလီ အောက်ဘက်နား
မှာ... ပစ္စတာ ဖဲလုပ် က သူ့ကို ဖမ်းထား
တယ်။

ဟပ်(က်)ပင်း

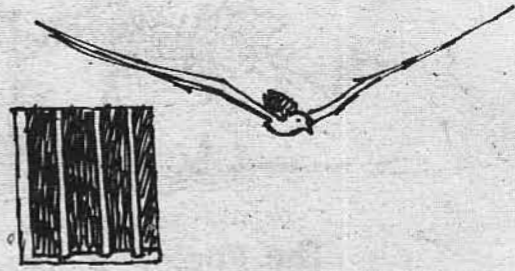
ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် အကုသိုလ်
အညစ်အကြေးတွေ စင်ကြယ်သွားသလိုပါပဲ။ အခု
ဘုရားရှိခိုးလို့ ရသွားပြီဆိုတာ ကျွန်တော် သဘောပေါက်
ခဲ့ပါပြီ။

ဒါပေမယ့်... (စာရေးပြီးတဲ့) နောက်ပိုင်းမှာ
ကျွန်တော် စဉ်းစားပြန်တယ်။ မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်
မှာ ဖောင်နဲ့စုန်ပြီးဆင်းခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခရီးစဉ်ကို
ပေါ့။ ဂျင်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ စကားတွေပြောကြ၊ သီချင်း
တွေဆိုကြ၊ ရယ်လိုက်မောလိုက်ကြနဲ့... ဖောင်စီးလာခဲ့
ကြတာကို မြင်ယောင်တယ်။ နှင်းထုထဲက ကျွန်တော်
ပြန်ရောက်လာတော့ သူ ဘယ်လောက်ထိ ဝမ်းသာ
သွားတာ၊ ကျွန်တော့်အပေါ် အမြဲတမ်းကြင်ကြင်နာနာ
ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နဲ့ ကျေးဇူးပြုခဲ့တာတွေကိုလည်း
မြင်ယောင်မိတယ်။ အဲဒီနောက်... ကျွန်တော်ရေးထားတဲ့
စာကို မြင်တယ်။ ကျွန်တော် စုတ်ဖြုတ်ပစ်လိုက်ဖူးတယ်။

‘All right, I’ll be wicked again,’ I said to myself, ‘and I’ll start by stealing Jim back out of slavery.’

After dark, I went down the river a little way and hid the raft on an island. Before dawn, I put on my store clothes, tied up some things in a bundle and paddled the canoe to the shore. I landed below where I judged the Phelp’s place was. Then I hid my stuff and the canoe where I could find them again, and started walking.

“အေးလေ... တစ်ခါထပ်ပြီး ငါ... ဆိုးလိုက်ဦးမယ်” လို့ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော်ပြောမိတယ်။ “ဂျင့်ကို ကျွန်တဝက လွတ်မြောက်အောင်... ခိုးယူဖို့ ငါ စတင်လုပ်ကိုင်မယ်။”

ညရောက်ပြီးတဲ့အခါ... မြစ်အောက်ပိုင်းတော်တော်လေးရောက်တဲ့အထိ ဖောင်ကို မျှောသွားပြီး ကျွန်းလေးတစ်ကျွန်းပေါ်မှာ ဖောင်ကိုထွက်ထားလိုက်တယ်။ အရုဏ်မတက်ခင်မှာ ကျွန်တော် သိမ်းထားတဲ့အဝတ်အစားတွေကို ဝတ်တယ်။ အချို့ပစ္စည်းတွေကို ထုပ်ပိုးပြီး... ကမ်းခြေကို လှေလှော်ပြီးလာခဲ့တယ်။ ဖဲလ်ပ် တို့ နေရာဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်တော်ခန့်မှန်းထားတဲ့နေရာရဲ့ အောက်ဘက်နားမှာ လှေကို ဆိုက်လိုက်တယ်။ အဲဒီနောက် ကျွန်တော့်ပစ္စည်းတွေနဲ့လှေကို... နောက်တစ်ခါ မြန်ပြီးတွေ့နိုင်မယ့်နေရာမှာ ကျွန်တော်ဝှက်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ လမ်းလျှောက်ပြီး ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

The Phelps' place

In the village, the first man I saw was the duke.

'Hello!' he said, kind of glad. 'Where's the raft?'

I pretended I thought he'd got it and Jim too.

'Oh! Well, the man that bought him is Abram G Foster,' the duke lied. 'He lives forty miles away, on the road to Lafayette.'

I pretended to walk off towards Lafayette, then came back through the woods.

When I got to the Phelps' place, it was hot and still and Sunday-like. It was one of those little cotton plantations. The men had gone to the fields.

ဖလံပိတို့ရဲ့နေရာ

ရွာထဲမှာ ကျွန်တော် စတွေ့တဲ့လူကတော့ မြို့စားပါပဲ။

ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်တဲ့ပုံစံနဲ့ "ဟဲလို" လို့ နှုတ်ဆက်လို့ ပြီး "ဖောင်က ဘယ်ရောက်နေလဲကွ?"

မေးပါတယ်။

ကျွန်တော်က "သူ(ဘုရင်ကြီး)က ဖောင်ရော ဂျင်ရော ရ(သ)သွားပြီထင်တယ်" လို့ ဟန်ဆောင်ပြီး ပြောလိုက်ပါယ်။

"အော်... အေး... ဟုတ်တယ်၊ သူ့ကို ဝယ်သွားတဲ့ လူက "အဘရပ် ရှိ ဖော်စတာ" တဲ့၊ သူက လာဖေးယက် သို့ သွားတဲ့လမ်း... မိုင်လေးဆယ် လောက်ဝေးတဲ့ နေရာမှာနေတာ..." လို့ မြို့စားက လိမ်ပြီး ပြောပါတယ်။

လာဖေးယက် ဘက်သွားတဲ့လမ်းဆီကို ကျွန်တော် သွားဟန်ဆောင်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ တောထဲက ဖြတ်ပြီး ပြန်လှည့်လာတယ်။

ဖလံပိတို့ရဲ့နေရာလည်း ရောက်ရော... ပူအိုက်၊ ငြိမ်သက်ပြီး တနင်္ဂနွေနေ့နဲ့တူလိုက်တာ။ အဲဒါက ဝါစိုက်ခင်းလေးတွေထဲက တစ်ခုပေါ့။ ယောက်ျားတွေက စိုက်ကွင်းထဲ ဆင်းသွားကြပြီ။

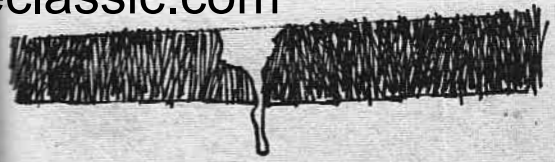
Dogs barked at me and a black woman ran out of the log-kitchen, followed by her children.

Then a white woman ran out of the house, followed by hers. She was smiling.

'It's you, at last, isn't it!' she said.

'Yes, ma'am,' I said, without thinking.

Tears came to her eyes and she kissed me. 'You don't look very like your mother,' she said, 'but I'm so glad to see you! Children, say hello to your Cousin Tom!'

ခွေးတွေက ကျွန်တော့်ကို ဟောင်တယ်၊ အသားမည်း (နီဂရိုး)မိန်းမတစ်ယောက်က သစ်လုံးမီးဖိုဆောင်ထဲက ထွက်လာတယ်၊ ကလေးတွေက သူ့နောက်က လိုက်လာတယ်။

အဲဒီနောက် လူဖြူအမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် အိမ်ထဲကနေ ပြေးထွက်လာတယ်၊ သူ(မ)က သူ(မ)ရဲ့ လူတွေနောက်ကနေလိုက်လာတယ်၊ သူ(မ)က ပြုံး... နေပါတယ်။

"နောက်ဆုံးကျတော့... မင်းရောက်လာပြီကိုး... ဟုတ်လား..." လို့ သူ(မ)က ပြောလိုက်တယ်။

ကျွန်တော်လည်း ဘာမှ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ "ဟုတ်ကဲ့ဟိ...ခင်ဗျာ..."လို့ ပြောလိုက်တယ်။

သူ(မ)ရဲ့ မျက်လုံးမှာ မျက်ရည်တွေဝဲ... ပြီး၊ ကျွန်တော့်တို့ မွေးကြူနှုတ်ဆက်ပါတယ်၊ "မင်းက မင်းအမေနဲ့သိပ်မတူဘူးနော်... ဒါပေမယ့် မင်းကို တွေ့ရတာ ငါ...သိပ်ဝမ်းသာတာပဲ။ ကလေးတို့... မင်းတို့ရဲ့ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲ တွမ်ကို နှုတ်ဆက်ကြလေ..." လို့ သူ(မ)က ပြောလိုက်ပါတယ်။

She led me indoors. 'We've been expecting you for days,' she said. 'Was the boat delayed?'

'Yes, ma'am. It —'

'Call me Aunt Sally,' she ordered.

'Didn't you meet your Uncle Silas on the road? He went to the town an hour ago to look for you.'

'No, Aunt Sally. The boat came in at dawn. So I left my bags at the landing and walked around, not wanting to get here too early.'

သူ(မ)က ကျွန်တော့်ကို အိမ်ထဲသို့ခေါ်သွားတယ်။
“မင်းကို တို့ မျှော်နေကြတာ ရက်တော်တော်ကြာပြီ...။
သင်္ဘောက နောက်ကျလို့လား” လို့ သူ(မ)က မေး
ပါတယ်။

“ဟုတ်ကဲ့...ခင်ဗျာ ... အဲဒါ...”

“ငါ့ကို အန်တီ ဆယ်လီ လို့ခေါ်လေ”လို့ သူ(မ)က
မိန့်မြွက်ပါတယ်။ “လမ်းမှာ နှင့်ဦးလေး အန်ကယ်
ဆိုင်လတ်စ် နဲ့ရော မတွေ့ခဲ့ဘူးလား...? မင်းကိုရှာဖွဲ့
ချိပြီး လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နာရီလောက်က မြို့ကို တက်သွား
တာ။”

“မတွေ့ခဲ့ဘူး အန်တီ ဆယ်လီ၊ သင်္ဘောက
လင်းအားကြီးမှာမှ ဆိုက်တာ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်
အိတ်တွေကို ဆိပ်ကမ်းမှာထားခဲ့ပြီး ကျွန်တော်ဒီကို
သိပ်အစောကြီး မရောက်ချင်တာနဲ့ လမ်းလျှောက်...လာ
ခဲ့တာ။”

www.burmeseclassic.com

I was getting very uncomfortable. I wished I could ask the children who I was. But then Mr Phelps arrived, and Mrs Phelps said with a great smile, 'Look, Silas.. It's Tom Sawyer!'

I almost fell down. The man shook me by the hand, the woman laughed and cried; and they both asked me all about Sid and Aunt Polly and the rest of the Sawyers. They did not suspect anything. I was so glad to find out who I was.

ကျွန်တော်... အရမ်းကို စိတ်မသက်မသာဖြစ်ရပါတယ်။ ကျွန်တော် ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကလေးတွေကို မေးချင်လိုက်တာ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီနောက်ပိုင်း မစ္စတာ ဖဲလ်ပ် ရောက်လာတယ်။ (မျက်နှာကြီးက) ပြုံးပြုံးကြီးနဲ့ မစ္စမစ် ဖဲလ်ပ် က ပြောလိုက်တယ် "ကြည့်ပါဦး... ဆိုင်းလတ်စ် ရေ ... အဲဒါ တွမ်ဆောယား"ပေါ့။

(အံ့သြလွန်းလို့) ကျွန်တော်လဲကျသွားတော့ မလောက်ပါပဲ။ အဲဒီလူကြီးက ကျွန်တော့်ကို လက်ဆွဲပြီး နှုတ်ဆက်တယ်။ မိန်းမကြီးက ရယ်လည်း ရယ်တယ်။ ငိုလည်း ငိုတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးက ဆစ်ဒီအကြောင်း၊ အန်တီ ပေါ်လီနဲ့ အခြားကျန်တဲ့ ဆောယား မျိုးနွယ်စုတွေအကြောင်း ကျွန်တော့်ကို မေးပါတယ်။ သူတို့က 'ဘာကိုမှ သံသယမဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်တော်ဘယ်သူလဲ...ဆိုတာ ဖော်ထုတ်(သိရှိ) လိုက်နိုင်လို့ ကျွန်တော်တော့ သိပ်ကို ဝမ်းသာသွားပါတယ်။'

No ghost

Then I heard a steamboat coming down the river. What if Tom Sawyer had arrived on that boat? I said I'd better go up to the landing and fetch my bags. I could drive the wagon myself, I said.

I started for the town and, sure enough, there was Tom Sawyer in a wagon coming the other way.

He saw me and swallowed hard. 'Honest Injun, you're not a ghost?'

'Honest Injun, I'm not.'

'You weren't ever murdered?'

'No.'

Tom wanted to hear all about my adventures, but I had to tell him first about the trouble I was in at the Phelps' place.

သရဲ မဟုတ်ပါဘူး

အဲဒီနေ့က... မီးသင်္ဘောတစ်စီး ပြစ်ထဲမှာ ခုတ်မောင်းလာသံကို ကျွန်တော်ကြားတယ်။ "အဲဒီ သင်္ဘောနဲ့ တွမ်ဆောယားများ ရောက်လာရင်... ဘာလုပ်ရပါ့မလဲ...?" "ဆိပ်ကမ်းကိုသွားပြီး ကျွန်တော့် အိတ်တွေကို သွားယူဦးမယ်၊ ကျွန်တော့်ဟာ ကျွန်တော် လှည်းကို မောင်းတတ်ပါတယ်"လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ကျွန်တော်... မြို့ဘက်ကို စတင်ထွက်ခွာလာခဲ့ တယ်။ သေချာတာပေါ့ဗျာ... တွမ်ဆောယားပေါ့... အခြားဘက်ကနေ မြင်းလှည်းကိုစီးပြီး... လာနေတာ။

ကျွန်တော့်ကိုတွေ့တော့ တံတွေးတွေ မျိုချပြီး "ဟေ့... မင်း သရဲတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်...?"

"မဟုတ်ပါဘူးကွာ..."

"မင်း အသတ်မခံရဘူးပေါ့..."

"ဟင့်...အင်း"

တွမ် က ကျွန်တော့်ရဲ့ စွန့်စားခန်းတွေကို ကြားချင် (နားထောင်ချင်)တယ်။ ဒါပေမယ့်... ကျွန်တော် ဖဲလ်ပ် မိသားစုနေရာမှာ တွေ့နေရတဲ့ အခက်အခဲ ဒုက္ခ အကြောင်းကို အရင်ဆုံး ပြောပြရတယ်။

www.burmeseclassic.com

He thought for a minute. 'You take my bags in your wagon,' he said, 'and go back, slowly as if you've been to town. I'll follow you in half an hour.'

'There's something else,' I said. 'Miss Watson's Jim is here —'

'What!'

'And I'm trying to steal him out of slavery.'

Tom's eyes lit up. 'I'll help you!'

Tom Sawyer ready to steal a slave? I couldn't believe it. 'Anyway,' I said, 'if you hear about a runaway, remember that we don't know him.'

သူက ခဏလောက်ကြာအောင် စဉ်းစားတယ်။ "ငါ အိတ်တွေကို မင်းရဲ့လှည်းထဲထည့်လိုက်၊ ပြီးတော့ ပြန်သာသွား၊ ဖြည်းဖြည်းလည်းသွားဦးနော်၊ မင်း မြို့ကို ရောက်ခဲ့သလိုလိုပေါ့။ နောက် နာရီဝက်လောက်ကြာရင် မင်းရဲ့နောက်ကနေ ငါလိုက်ခဲ့မယ်..." လို့ သူက ပြောတယ်။

ကျွန်တော်က "နောက်ထပ် ပြောစရာရှိသေးတယ်၊ မစ္စဝပ်ဆန် အိမ်က (ကျွန်) ဂျင်လည်း ဒီရောက်နေ ဟယ်" လို့ ပြောလိုက်တော့

"ဘာကွ..."

"သူ့ကို ကျွန်အဖြစ်က ကင်းလွတ်အောင် ငါက ခိုးယူကယ်ထုတ်မလို့ကွ"

တွမ်ရဲ့ မျက်လုံးတွေ ဝင်းလက်သွားပြီး "မင်း ကို ငါ ကူညီမယ်"လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

"ကျွန်တစ်ယောက်ကို ခိုးတဲ့နေရာမှာ တွမ် က အသင့်ရှိတယ်တဲ့လား...?" ကျွန်တော်တော့ မယုံကြည်နိုင် လောက်အောင်ပါပဲ။ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တယ်။ "ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်... ထွက်ပြေးသွားတဲ့ ကျွန်ပြေးတစ်ယောက် အကြောင်းကိုကြားရင်... သူ့ကို ဒို့တွေ မသိဘူးဆိုတာ သတိရပါ။" (မသိချင်ဟန်ဆောင်ပါ)

I took Tom's bags and went back. Half an hour later Tom arrived, in his best clothes and putting on his usual style. He lifted his hat gracefully and said that he was William Thompson of Ohio, looking for a Mr Archibald Nichols ...

Suddenly, he kissed his Aunt Sally right on the mouth and said he was his brother Sid! At the last minute, he said, her sister Polly had let him come down with Tom on the boat and we'd decided to surprise them.

So there was more kissing. Then we had dinner. Uncle Silas said a pretty long prayer first, but the food was worth waiting for.

ကျွန်တော်က တွင် ရဲ့အိတ်တွေကိုယူပြီး အိမ်ပြန် သွားပါတယ်။ နာရီပက်လောက်ကြာတော့ တွင် ရောက်လာပါတယ်။ အဝတ်အစား အကောင်းစားတွေ ဝတ်လို့လေ၊ စတိုင်ကတော့ ခါတိုင်းလိုပဲ။ ဦးထုပ် ကလေးကို ကျက်သရေရှိရှိ မ လိုက်ပြီး... သူဟာ အိုတိုင်းယိုးက ဝိလျံသော်မဆင် ဖြစ်တဲ့အကြောင်း၊ မစ္စတာ အာချီဘော့လ် နီကိုလပ်စ် ကို လာရောက် ရှာဖွေတာဖြစ်တဲ့အကြောင်း ပြောပါတယ်။

(ပြောဆိုနေရင်းက) ရုတ်တရက် (ထပြီး) သူ့ အန်တီ ဆယ်လီရဲ့ နှုတ်ခမ်းကို မွှေးကြူလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့မှ သူဟာ ညီတော်မောင် ဆစ်ဒ်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါတယ်။ နောက်ဆုံးအချိန်ကျတော့မှ... အန်တီ ပေါ်လီက သူ့ကို တွင်နဲ့အတူ သင်္ဘောတစ်စီးထဲမှာ လိုက်ခွင့်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က သူတို့ (အန်တီ ဆယ်လီ) ကို အံ့ဩသွားအောင် လုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်း... ပြောပါတယ်။

ဒီတော့... ပိုမိုများပြားတဲ့ မွှေးမွှေးအနင်းတွေနဲ့ (နှုတ်ဆက်ကြတာပေါ့) လေ။ အဲဒီနောက် ကျွန်တော်တို့ ညစာ စားကြတယ်။ အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ် က (မစား ခင်မှာ) ဆုတောင်း ပတ္တနာ တော်တော်ကြာအောင် လုပ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... စောင့်ရကျိုးနပ်အောင်ကို... အစားအသောက်တွေက ကောင်းပါတယ်။

Too late

There was family talk all afternoon, but no one mentioned a runaway. One of the children asked if we could go to see *The Royal Beast*, but Uncle Silas said no, because people were going to drive the two men out of town.

I thought I'd better warn the king and the duke. Tom and I went to bed early, then climbed out of the window and walked into town. On the way, I told Tom about the two rascals and my adventures.

နောက်ကျသွားပြီ

တစ်နေ့လယ်လုံး မိသားစုတွေ စကားဝိုင်းဖွဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူကမှ ကျွန်ပြေးအကြောင်း ဖော်ပြပြောဆိုမှု မပြုကြဘူး။ ကလေးတွေထဲက တစ်ယောက်ကပြောတယ်။ (ဘုရင်နဲ့ မြို့စားတို့ အကြံအဖန်လုပ်ပြီး လိမ်လည်ပြသတဲ့) ရွှင်ရယ် ဘိဗ် ပြဇာတ်ကို သွားကြည့်ရမလား လို့ မေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ် က သွားမကြည့်နဲ့လို့ပြောတယ်။ ဘာကြောင့်ဆို လူတွေက အဲဒီလူနှစ်ယောက်ကို မြို့ထဲက မောင်းထုတ်ကြတော့မယ်... တဲ့။

ဘုရင်နဲ့ မြို့စားကိုသွားပြီး သတိပေးတာ ကောင်းမယ်လို့ ကျွန်တော်တွေ့မိတယ်။ တွမ်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ အိပ်ရာ စောစောဝင်ကြတယ်။ အဲဒီနောက်... ပြတင်းပေါက်က ကျော်တက်ပြီး မြို့ထဲကိုသွားတယ်။ မြို့ထဲ သွားတဲ့ လမ်းခုလတ်မှာ... (အဲဒီ) လူဆိုး လူရှုပ် နှစ်ယောက်အကြောင်းရယ် ကျွန်တော့် စွန့်စားခန်းတွေ အကြောင်းရယ်ကို ကျွန်တော်က တွမ်(သို့) ပြောပြတယ်။

We got there at half past eight, but we were too late. A crowd rushed past us, whooping and yelling and banging tin pans; and there in the middle of the crowd, on a rail, they had the king and the duke, stuck all over with feathers, not looking like human beings at all.

I walked back to the plantation with Tom, feeling a bit low.

Suddenly Tom said, 'I know where Jim is! I saw one of the slaves unlock a hut near the back fence and take in a watermelon. Jim must be in there! So now we have to steal him. We'll each work out a plan and take the one that's best.'

မြို့ထဲကိုရောက်သွားတော့ ... ည ရှစ်နာရီခွဲပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ သိပ်နောက်ကျသွားပြီ။ ကျွန်တော်တို့အနားကနေပြီး လူအုပ်ကြီးက ဖြတ်ကျော်သွားကြတယ်။ အော်ရင်း ဟစ်ရင်း သံပုံးတီးရင်းနဲ့လေ။ အဲဒီ လူအုပ်ကြီးရဲ့ အလယ်မှာတော့... ဘုရင်နဲ့ မြို့စားလေ။ တစ်ကိုယ်လုံးကို(ကော်သုတ်ပြီး) ငှက်မွေးတွေနဲ့ ကပ်ထားတာ။ သူတို့ကို တုတ်နဲ့ လျှိုပြီး ထမ်းထားကြတာ။ လူနဲ့ကို လုံးဝမတူတော့ပါဘူး။

တွမ်နဲ့အတူ... ကျွန်တော်... စိုက်ခင်းဘက်ကို ပြန်လာတယ်။ စိတ်ထဲမှာလည်း တော်တော်ခံစားရတယ်။

ရုတ်ခြည်းဆိုသလိုပဲ တွမ်က ပြောလိုက်တယ်။ "ဂျင်ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ ငါ သိပြီကွ။ ကျွန်တစ်ယောက်က နောက်ဘက် ခြေစည်းရိုးနားက တဲ.. တံခါးကိုဖွင့်တာရယ်။ အထဲကို ဖရဲသီးတစ်လုံးယူသွားတာရယ်ကို... ငါ မြင်ခဲ့တယ်ကွ။ အဲဒီအထဲမှာ ဂျင် ရှိရမယ်။ ဒါကြောင့် အခုပဲ... သူ့ကို ခွီခွီးရမယ်။ ခွီတွေ တစ်ယောက်ချင်း အစီအစဉ်ဆွဲရမယ်။ အကောင်းဆုံးဆိုတဲ့ တန်းခုကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမယ်။"

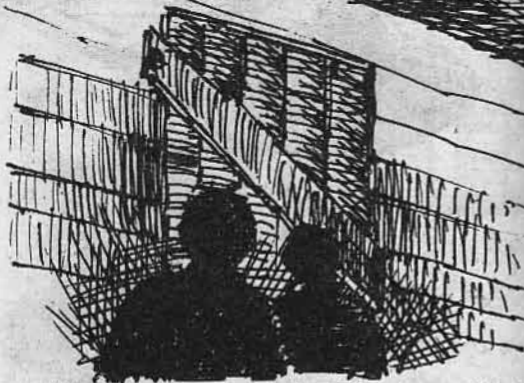
Well, we took his plan, of course. Tom said mine was too easy and, when he told me his, I could see that it was worth fifteen of mine. It would make Jim just as free and maybe we'd get killed besides.

I won't describe Tom's plan, because he kept changing it. One thing was sure. Here was a respectable boy who was going to help me steal a black man out of slavery. I couldn't understand it, but Tom wouldn't explain.

ကျွန်တော်တို့ သူ့ရဲ့ အစီအစဉ်ကို တကယ်ပဲ လိုက်နာကြပါတယ်။ တွမ်က ပြောတယ်။ ကျွန်တော် စီစဉ်တဲ့ ကျွန်တော့်အစီအစဉ်ဟာ သိပ်လွယ်လွန်းတယ်... ကဲ့။ တွမ် က သူ့အစီအစဉ်ကို ပြောပြတဲ့အခါ ကျွန်တော့် ထက် (၁၅)ဆ သာတာကို တွေ့ရပါတယ်။ (သူ့ အစီအစဉ်အရဆိုရင်) ဂျင် က လွတ်မြောက်ကောင်း လွတ်မြောက်မယ်။ ဒါ့ပြင်... ကျွန်တော်တို့ အသက်ခံချင် ခံရနိုင်တယ်။

တွမ်ရဲ့ အစီအစဉ်ကို ကျွန်တော် မဖော်ပြတော့ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူက သူ့အစီအစဉ်တွေကို ပြောင်းလဲတတ်လို့ပါပဲ။ တစ်ခုတော့ သေချာပါတယ်။ ဂုဏ်သရေရှိ လူငယ်တစ်ယောက်က လူမည်း ကပ္ပလီ ကျွန်တစ်ယောက်ကို ကျွန်ဘဝက လွတ်မြောက်အောင် ကျွန်တော့်ကို ကူညီမလို့တဲ့။ ကျွန်တော်တော့ နားမလည် နိုင်လောက်အောင်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့်... တွမ်ကလည်း ရှင်းပြလိမ့်မယ်မဟုတ်ပါဘူး။

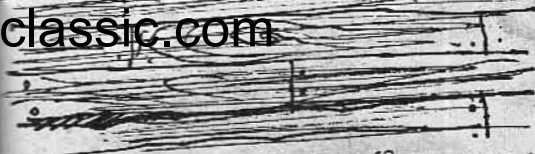

The house was dark. The dogs didn't bark because they knew us now, so we went to look at the hut. It had a window-hole with just one board nailed across.

'Jim can get out through here if we twist off the board,' I said.

'I hope we can find something a bit harder to do than *that*, Huck Finn,' Tom replied.

Well, we found a shed joining the hut and the fence that had only a dirt floor. Tom was joyful. 'We'll dig him out! It'll take a week!'

အိမ်ကြီးက မှောင်မည်းနေပြီ။ ခွေးတွေက ကျွန်တော်တို့ကို မဟောင်ဘူး။ ဘာကြောင့်ဆို အခု အချိန်မှာ ခွေးတွေက ကျွန်တော်တို့ကို သိနေပြီလေ။ ဒါကြောင့် တဲကလေးကို ကျွန်တော်တို့သွားကြည့်တယ်။ ပြတင်းပေါက် အပေါက်တစ်ခုပဲရှိတယ်။ ပျဉ်ချပ်တစ်ခုကို သံနဲ့ရိုက်(ပြီးပိတ်)ထားတယ်။

“ဒီ ပျဉ်ချပ်ကို ... ဒို့တွေ လိမ်ချိုးလိုက်ရင်၊ ဒီ အပေါက်ကနေ ကျွန် လှုပ်ထွက်လို့ရတာပေါ့!” လို့ ကျွန်တော် က ပြောတော့

“ဒီထက် ပိုပိုခက်ခဲတဲ့ အရာတစ်ခုရှာဖွေတွေ့ရှိမယ် လို့ မျှော်လင့်ထားတယ်... ဟပ်(က်)ဖင်း” လို့ တွမ် က ပြန်ပြောပါတယ်။ အေး... ပညာရှိသုံးပစ္စည်းတွေထားတဲ့ ဝိုဒေါင်တစ်ခုကိုတွေ့တယ်။ တဲ... နဲ့ ခြံစည်းရိုး တစ်ဆက်တည်းပဲ။ အခင်းက မြေကြီးကြမ်းခင်းတစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ တွမ် က ပျော်နေတယ်။ “ဒို့တွေ မြေအောက် ကနေ လိုက်ခေါင်းတူးပြီး သူ့ကို အပြင်ရောက်အောင် ထုတ်ယူမယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ တစ်ပတ်လောက်တော့ ကြာလိမ့်မယ်။”

11

PRISONER JIM

Inventing difficulties

Next morning we went down to the slave cabins, to make friends with the slave who was feeding Jim. Nat had a nice simple face and his hair was tied up in little bunches to keep off the witches. Witches were a great trouble to him, he said.

‘What’s that food you’re carrying?’ Tom asked. ‘Is it for a dog?’

Nat smiled slowly. ‘Yes, Master Sid. Do you want to see him?’

‘Yes.’

အကျဉ်းသား ဂျင်

အခက်အခဲများကို တမင်
ပန်တီးရှာပေ့တိထွင်ခြင်း

နောက်နေ့မနက်ကျတော့... ကျွန်တွေနေတဲ့ အခန်းတွေဆီကို ကျွန်တော်တို့သွားကြတယ်။ ဂျင်ကို အစားအသောက်(ပို့တဲ့) ကျွေးနေတဲ့ ကျွန်နဲ့မိတ်ဖွဲ့ရအောင်လေ။ (အဲဒီကျွန်) နတ်မှာ ကောင်းမွန်ရိုးသားတဲ့ မျက်နှာသွင်ပြင်ရှိတယ်။ ခေါင်းမှာတော့ ဆံပင်လေးတွေကို အထုံးလေးတွေဖြစ်အောင် ချည်ထားတယ်။ စုန်း... တစ္ဆေတွေရဲ့ ဘေးက ကင်းဝေးအောင်လို့တဲ့လေ။ သူ့ကို စုန်းမကြီးတွေက အကြီးအကျယ်ဒုက္ခပေးနေတယ် လို့ သူက ပြောတယ်။

“မင်း... သယ်လာတဲ့ အစားအသောက်တွေက ဘာတွေလဲ...ကွ? အဲဒါ ခွေးတစ်ကောင်အတွက်လား?” လို့ တွမ်က မေးတော့

နတ်က ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြုံးလိုက်တယ်။ “ဟုတ်ပါတယ်... ဟစတာ ဆစ်ဒီ... ခင်ဗျား သူ့ကို မြင်(ဖူး)ချင်လို့လား...”

“ဟုတ်တယ်”

www.burmeseclassic.com

'That's not the plan, Tom,' I whispered.

But Nat unlocked the door of the hut and there was Jim.

'Huck!' Jim shouted. 'And Master Tom!'

'Don't admit you know us,' whispered Tom. 'We're going to rescue you!'

'Does he know you gentlemen?' Nat asked, surprised.

'No. Why do you think that?' said Tom.

'Because he called out,' said Nat.

'Called out?' repeated Tom. 'Nobody called out. What's the matter with you?'

“ဒါက (ဒို့စိစဉ်ထားတဲ့)အစီအစဉ်မတူဘူးနော် တွမ်” လို့ ကျွန်တော်က တီးတိုးလေသံနဲ့ ပြောလိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့် နတ် က တဲတံခါးကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ တဲထဲမှာက ရှင်၊

“ဟင်(က်)” လို့ ရှင် က အော်လိုက်တယ်။ “ပြီးတော့ မာစတာ တွမ်”

“ကျုပ်တို့ကိုသိကြောင်း ဝန်မခံနဲ့၊ ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားကို ကယ်မလို့...” လို့ တွမ်က တီးတိုးပြောလိုက်တယ်။

နတ်က တအံ့တဩနဲ့ မေးလိုက်တယ်... “သူက ခင်ဗျားတို့... လူကြီးလူကောင်းတွေကို သိသလား...?”

“ဟင်အင်း... မင်းက အဲဒီလို ဘာကြောင့်ထင်ရတာလဲ...?” လို့ တွမ်က မေးလိုက်တယ်။

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူက အော်ပြီးခေါ်လိုက်တယ်လေ”လို့ နတ်က ဖြေတယ်။

“အော်ခေါ်တယ်...?” တွမ်က သူ့ကိုပြန်မေးလိုက်တယ်။ “ဘယ်သူမှ မခေါ်ပါဘူး။ ခင်ဗျား ဘာတွေ့မြင်နေတာလဲ...?”

‘Oh, it’s those witches again,’ said poor Nat.

But Tom was disappointed. Everything was too easy, he told me afterwards. ‘Uncle Silas trusts everybody, and there’s only one chain holding Jim’s leg to his bed. We’ll have to invent difficulties. We’ll need to saw through the bed-leg —’

‘But we can just lift the bed,’ I said.

‘Haven’t you ever read any books, Huck Finn? They always saw through the bed-leg. Then the hero slips off his chain, goes down a rope-ladder, jumps on his horse and rides away. We’ll tear up our sheets to make the rope-ladder, and sned it to Jim in a pie.’

“အိုး... (ဒီ စုန်း၊ တစ္ဆေတွေနေမှာပဲ) ဒီ စုန်းမတွေ ဆပ်...လုပ်လိုက်ပြန်ပြီ” လို့ သနားစရာကောင်းတဲ့ နတ် တ ပြောပါတယ်။

ဒါပေမယ့် တွမ်က စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်သွား တယ်။ အရာရာဟာ သိပ်လွယ်လွန်းနေတယ် လို့ နောက်ပိုင်းကျတော့ သူက ကျွန်တော့်ကိုပြောတယ်။ “အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ် ကလည်း လူတိုင်းကိုယုံတယ်။ ဂျင်ရဲ့ ခြေထောက်ကို အိပ်ရာကုတ်တင်နဲ့တွဲပြီး သံကြိုး တစ်ချောင်းထဲ ချည်ထားတယ်။ အခက်အခဲတွေကို တမင်သက်သက် ဖန်တီးတီထွင်ပြီး ယူရမယ်။ ကုတ်င် ခြေထောက်တိုင်ကို လွှဲနဲ့ တိုက်ဖြတ်ရမယ်”

“ဒါပေမယ့်... ကုတ်င်ကို မ လိုက်။ ကြံ လိုက်ရုံနဲ့ ရတာပဲ” လို့ ကျွန်တော်က ပြောပါတယ်။

“စာအုပ်တွေထဲမှာ မင်း မဖတ်ဖူးဘူးလား... ဟပ် (က်) ဖင်း...? သူတို့က ကုတ်င်ခြေထောက်ကို အမြဲတမ်း လွှဲနဲ့တိုက်ဖြတ်တာ။ အဲဒီမှာ သူရဲကောင်းက သူ့ကို ချည်နှောင်ထားတဲ့ သံကြိုးကနေ လွတ်သွားတယ်။ ကြိုးလှေကားကနေ ဆင်းတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ခြင်းပေါ် တက်စီးပြီး လွတ်မြောက်သွားကြတယ်လေကွာ။ ဒို့တွေ... စောင်တွေကိုဖြုတ်မယ်။ ကြိုးလှေကားလုပ်ဖို့လေ။ ပြီးတော့ ဌာပနာမုန့်ထဲမှာထည့်ပြီး ဂျင်ဆီပို့မယ်။”

When I said Aunt Sally would be mad if we tore up our sheets, he agreed I could take a sheet off the clothes-line instead. He told me to take a shirt too, for Jim to write on with his blood. When I said Jim couldn't write, Tom said he could make marks.

So I borrowed a sheet and a shirt. Well, I called it borrowing. Tom said it was stealing, but that stealing to help prisoners wasn't a crime. He took the sheet and shirt to the shed, then said we needed some knives.

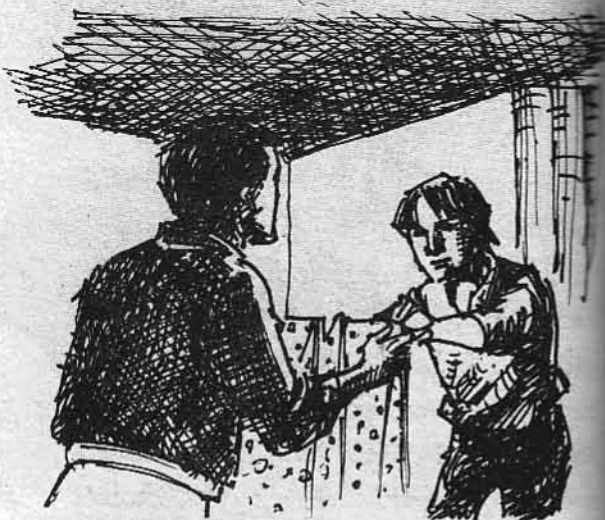
'What for?'

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စောင်တွေကိုဖြတ်တာ အန်တီ ဆယ်လီသိရင် အရမ်းကို စိတ်ဆိုးလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်က ပြောတော့ သူကသဘောတူတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စောင်တွေအစား အဝတ်လှမ်းတဲ့တန်းက စောင်တစ်ထည်ယူဖို့ပြောတယ်။ ရှုပ်အင်္ကျီတစ်ထည်ယူလာခဲ့ဖို့လည်းပြောတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဂျင်က အဲဒီအင်္ကျီမှာ သွေးနဲ့စာရေးရမယ်တဲ့။ ဂျင်က စာမှမရေးတတ်တာလို့ ကျွန်တော်ကပြောတော့၊ အမှတ်အသားတွေတော့ လုပ်တတ်မှာပေါ့...တဲ့။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က စောင်တစ်ထည်နဲ့ ရှုပ်အင်္ကျီတစ်ထည်ကို ငှားလိုက်တယ်။ အဲ... ကျွန်တော်က... အဲဒီလိုလုပ်တာကို ငှားတယ်လို့ခေါ်တယ်။ တွမ်ကတော့ ခိုးတာတဲ့၊ ဒါပေမယ့် အကျဉ်းကျနေသူကိုကယ်ဖို့အတွက် ခိုးတာဟာ ရာဇဝတ်မှု ပြစ်မှု မမြောက်ဘူးတဲ့။ အဲဒီစောင်နဲ့အင်္ကျီကို ဥယျာဉ်သုံးပစ္စည်းထားတဲ့... တဲထဲသို့ ယူသွားတယ်။ ပြီးတော့ ပြောသေးတယ်... ကျွန်တော်တို့... ဓားတွေလိုတယ်... တဲ့။

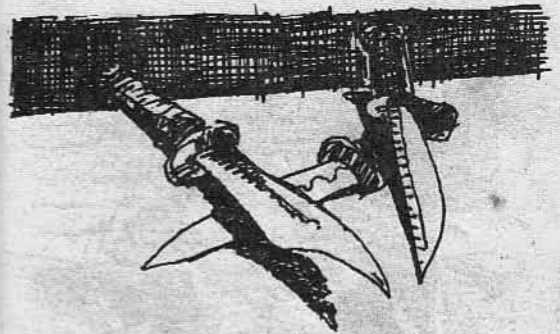
“ဘာအတွက်လိုတာလဲ...?”

He looked at me with pity. 'To dig with.'

'That's foolish, Tom. There are shovels in the shed already.'

'But it's the right way,' he said. 'One prisoner dug for thirty-seven years.' We couldn't take as long as that, he admitted: we'd just dig as fast as we could and pretend it took thirty-seven years. 'So steal three knives. Two to dig with and one to make a saw.'

သူက ကျွန်တော့်ကို သနားတယ်ဆိုတဲ့အကြည့်နဲ့ ကြည့်ပြီး "တူးဖို့... ဆွဲဖို့... ပေါ့ကွ"

"တုံးလိုက်တာ တွမ်ရာ၊ တဲထဲမှာ ဂေါ်ပြားတွေ အဆင်သင့်ရှိနေတဲ့ဟာကို..."

"ဒါပေမယ့် အဲဒါကမှ နည်းမှန်လမ်းမှန်ကွ" လို့ သူတပြောတယ်။ "အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ဆိုရင် သုံးဆယ့်ခုနစ်နှစ်လုံးလုံး တူးခဲ့ရတယ်၊ ဒို့လည်း အဲဒီ လောက် ကြာချင်ကြာမယ်"လို့ သူက ဝန်ခံပြောကြား တယ်။ "ဒို့တွေ ခပ်မြန်မြန်တော့ တူးတာပေါ့ကွာ... ဒါပေမယ့်.... သုံးဆယ့်ခုနစ်နှစ်ကြာတယ်... လို့ ဟန်ဆောင်ကြတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် ဓားသုံးချောင်းခိုးခဲ့ ကွာ၊ နှစ်ချောင်းက တူးဖို့ဆွဲဖို့ တစ်ချောင်းက လွှဲဖို့ သုံးဖို့..."

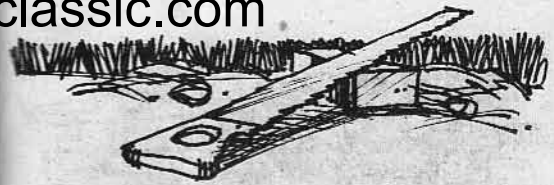
'But there's a saw near the woodshed.'

He sighed. 'It's no use trying to teach you, Huck. Run along and steal three knives.'

So I did.

That night, we started to dig the dirt floor with the knives, but it was slow work and it hurt our hands. We dug until midnight, then Tom let us use the shovels and pretend they were knives. After half an hour, we'd made quite a good hole.

Well, by the end of three weeks, everything was about right.

"ဒါပေမယ့်... သစ်သားတဲနားမှာ လွှတ်ခွန်နေတာပဲ..."

သူက သက်ပြင်းချလိုက်တယ်။ "(မင်း... တော်တော် ဒုံးဝေးတာပဲ) မင်းကို သင်ကြားပေးရတာ ဘာမှ အသုံးမကျဘူး-ဟပ်(က်)။ (ခပ်မြန်မြန်) ပြေးပြီးတော့သာ ဓားသုံးချောင်းကိုခိုးခဲ့။" လို့ဆိုတော့-ကျွန်တော်လည်း သူ့ခိုင်းတဲ့အတိုင်း... လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီညမှာ... ဓားတွေကို အသုံးပြုပြီး... မြေပြင်မှာ တွင်း ၈ တူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် (အဲဒီလို ဓားနဲ့တူးရတာက) သိပ်နှေးကွေးတဲ့အလုပ်ဖြစ်သလို၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လက်တွေလည်းနာတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ညသန်းခေါင်ထိ တူးဆွပါတယ်။ အဲဒီနောက် တွမ်က ဂေါ်ပြားတွေသုံးခွင့်ပြုတယ်။ ဒါပေမယ့် ဂေါ်ပြားတွေကို ဓားတွေအမှတ်နဲ့ ဟန်ဆောင်ပြီးသုံးတာပါ။ နာရီဝက်လောက်လည်းကြာရော... တွင်း(ကလိုင်)ကြီးတစ်ခုကို တူးလို့ပြီးသွားပါတယ်။

အဲ... သုံးပတ်ကာလ ကုန်ဆုံးပြီးတဲ့အခါမှာတော့... အရာရာဟာ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

Uncle Silas had written to the plantation below New Orleans, but the owners hadn't come to get their runaway. So he said that he was going to put a notice in the St Louis, and New Orleans papers. When he said St Louis, I knew we had to steal Jim quickly.

'Then we've got to warn the family,' said Tom.

'Why, Tom?' I asked. 'Let them find out for themselves.'

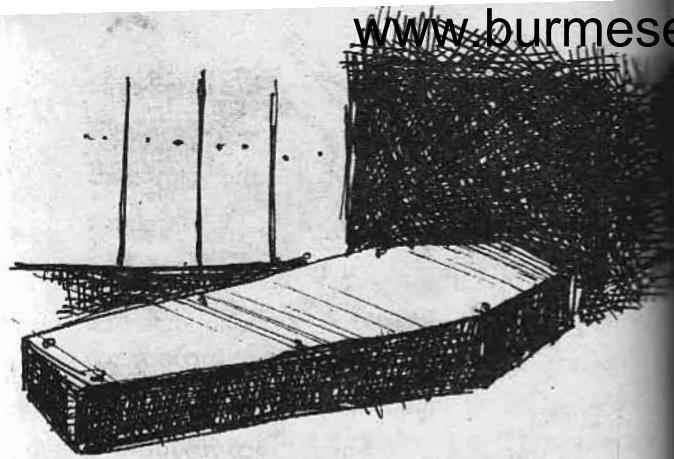
'But they're so trusting! If we don't warn them, nobody'll stop us. After all our hard work, the escape'll be too easy.' Tom said we had to leave notes, as they did in books.

အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ်က နယူးအော်လင်း အောက်ဘက်မှာရှိတဲ့ စိုက်ခင်းတွေကို စာရေးပြီး အကြောင်းကြားပါတယ် (ကျွန်ပြေးတစ်ယောက် ဖမ်းမိထားတဲ့အကြောင်း)။ ဒါပေမယ့် ကျွန်ပြေးကို ပိုင်ရှင်တွေက လာ မယူကြသေးပါဘူး။ ဒါကြောင့် စိန့်လူးဝစ်စ်နဲ့ နယူးအော်လင်း သတင်းစာတွေမှာ ကြော်ငြာထည့်မယ်လို့ သူကပြောတယ်။ စိန့်လူးဝစ်စ် ဆိုတဲ့စကားကို သူကပြောတော့... ရျင်ကို ခိုးထုတ်ရမယ့်ကိစ္စကို မြန်မြန် လုပ်မှဖြစ်မယ်လို့... ကျွန်တော်သိရှိသဘောပေါက်ခဲ့ပါတယ်။

"ဒီလိုဆိုရင်... ဒို့တွေက မိသားစုကို သတိပေးရမယ်" လို့ တွင်ကပြောတယ်။

"ဘာဖြစ်လို့ သတိပေးရမှာလဲ တွင်...? သူတို့ဟာ သူတို့တွေ့ရှိသွားပါစေလား..." လို့ ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တယ်။

"ဒါပေမယ့် သူတို့က တစ်ဖက်သားကို သိပ်ယုံကြည်လွန်းတယ်။ ဒို့တွေက သတိမပေးရင်... ဒို့ကို ဘယ်သူကမှ ဟန့်တားမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒို့တွေ ဒီလောက် ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်လာပြီးကာမှ... ဒီ လွတ်မြောက်ကယ်တင်ဖို့ ကိစ္စက သိပ်လွယ်လွန်းသွားမယ်" လို့ တွင်ကပြောတယ်... စာအုပ်တွေထဲကအတိုင်း (ပစ်)စာတွေရေးပြီး တားထားရမယ်...တဲ့။

That night, he wrote a note saying: *Look out! Trouble is coming. Unknown Friend*, and made me push it under the front door.

Next night, we stuck a picture of a coffin on the back door.

The family got very nervous. If a door banged or anything fell, Aunt Sally jumped. She was afraid to go to bed, she said, and afraid to stay downstairs. At supper, Uncle Silas said he was going to put a slave on watch at each door all night.

အဲဒီညမှာ သူက စာတိုတစ်စောင်ကို ရေးတယ်။
သတိထား! ဒုက္ခရောက်တော့မယ်...

အမည်မဖော်လိုသူ မိတ်ဆွေတစ်ဦး ပြီးတော့... အဲဒီစာကို ရှေ့ဘက်တံခါးရဲ့ အောက်မှာ တွန်းထည့်ထားလိုက်လို့... ကျွန်တော့်ကို ခိုင်းတယ်။

နောက်တစ်ညမှာ (လူသေထည့်တဲ့) ခေါင်းတစ်ခု ရဲ့ပုံကို နောက်ဘက်တံခါးမှာ ကပ်ထားလိုက်တယ်။ မိသားစုတွေက သိပ်ကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့မှု ကြတယ်။ တံခါးတစ်ချပ်က ဝုန်းတနပ်ပိတ်သွားတဲ့အသံ... ပစ္စည်းတစ်ခုခု ကြမ်းပြင်ပေါ်ကျတဲ့အသံ... ကြားရင် တောင် အန်တီ ဆယ်လိက (ကြောက်လန့်ပြီး) ထခုန် ပါတယ်။ အိပ်ရာဝင်ရမှာ... အောက်ထပ်မှာနေရမှာ... တွေ့ကို(တောင်) ကြောက်တယ်လို့ သူ(မ)က ပြောတယ်။ ညစာစားပွဲ... မှာ အန်တယ် ဆိုင်းလတ်စ်က ပြောတယ်။ တံခါးတစ်ပေါက်စီမှာ ကျွန်တစ်ယောက်စီကို သူလုံး ပေါက် စောင့်ခိုင်းပေးမယ်...တဲ့။

Tom said it was most satisfactory. 'Now for the best bit!' he said. At dawn next morning, the slave at the back door was asleep, so Tom put a note in his hand. This one said:

An Injun gang is going to steal your runaway tonight. They've been trying to frighten you so that you'll stay indoors. At midnight exactly, they'll go into the hut to get him. While they're getting his chains loose, you can lock them in and kill them. I do not want any reward.

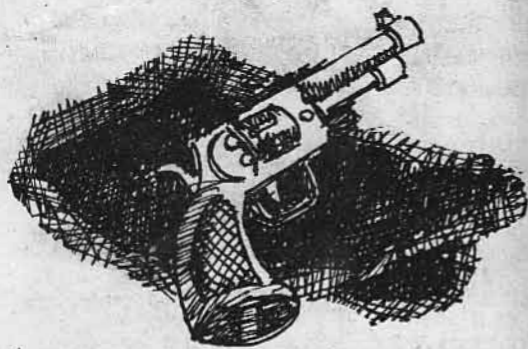
Unknown Friend

တွမ်က ပြောတယ်။ အဲဒါ စိတ်ကျေနပ်ဖွယ် အကောင်းဆုံးပဲတဲ့။ အခုမှ အကောင်းဆုံးကာလပဲ... တဲ့၊ နောက်တစ်နေ့ မနက်လင်းအားကြီးမှာ နောက်တက် တံခါးမှာစောင့်နေတဲ့ ကျွန်က အိပ်ပျော်နေတယ်။ ဒါကြောင့် တွမ်က သူ့လက်ထဲကို စာတစ်စောင်ထည့် လိုက်တယ်။ စာက ဒီလိုရေးထားတယ်။

“ဒီည... အင်ဂျန်ဂိုဏ်းက သင်တို့ရဲ့ ကျွန်ပြေးကို ခိုးလိမ့်မယ်။ သူတို့က ခင်ဗျား တို့ကို ကြောက်လန့်အောင် ခြောက်လှန့်ဖို့ ကြိုးစားလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့... အိပ်ထဲမှာပဲ နေ..နေအောင်ပေါ့(ခင်ဗျားတို့ အိပ်အပြင် ထွက်မလာအောင်လို့ပေါ့)။ ညသန်းခေါင်ယံ အတိအကျမှာ... အဲဒီကျွန်ကိုရယူဖို့ သူတို့ တဲထဲဝင်လိမ့်မယ်။ သူတို့က ကျွန်ပြေးကို ချည်ထားတဲ့သံကြိုးတွေကို ပြေနေတုန်း ခင်ဗျားတို့က သူတို့ကို (အပြင်ကနေ တံခါးပိတ်) သေခတ်ပြီး သတ်လိုက်ပါ။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဘာဆုငွေမှမလိုချင်ပါ”

အမည်မဖော်လိုသူ မိတ်ဆွေတစ်ဦး

Men with guns

Tom and I now felt pretty good. After breakfast, we took my canoe and went to the island where I'd left the raft to check it. We got back late and found Uncle Silas and Aunt Sally in a real state. They wouldn't say why, but we knew it was because of the note.

They sent us to bed straight after supper. So Tom told me to go down to the cellar and take some food, while he went to put Jim into a cotton dress he'd stolen from Aunt Sally. Escaping prisoners always dressed as women, he said.

ထေ့နတ်တွေနဲ့ လူတွေ

အခုအခါမှာဆိုရင် တွမ်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ တော်တော်လေး နေကောင်းထိုင်သာဖြစ်နေပါပြီ။ နံနက်စာ စားပြီးတဲ့အခါကျတော့ ကျွန်တော့်လှေကလေးကို ယူပြီး ဖောင်ကလေးကို ဖွတ်ထားတဲ့ကျွန်းသို့ ကျွန်တော်တို့ သွားခဲ့ကြတယ်။ စစ်ဆေးကြည့်ရှုဖို့လေ...။ ကျွန်တော်တို့... တော်တော်လေးနောက်ကျပြီးမှ အိမ်ပြန်ရောက်ပါတယ်။ အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ် နဲ့ အန်တီ ဆယ်လီတို့ကို တကယ်(အရေးတကြီး)အခြေအနေအနေအထားနဲ့ တွေ့ရပါတယ်။ သူတို့ကတော့ ဘာကြောင့် ဆိုတာ မပြောပါဘူး။ ဒါပေမယ့် (ကျွန်တော်တို့ရေးခဲ့တဲ့)စာကြောင့်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိနေပါတယ်။

ညစာစားပြီးပြီးချင်း၊ ကျွန်တော်တို့ကို အိပ်ရာထဲ တန်းဝင်ဖို့ပြောပါတယ်။ ဒါကြောင့် တွမ်က ကျွန်တော့်ကို မြေတိုက်ခန်းထဲသွားပြီး အစားအသောက် အနည်းငယ် ယူခိုင်းပါတယ်။ သူက အန်တီ ဆယ်လီ ဆီက ခိုးလာတဲ့ မိန်းမဝတ်စုံကို ဂျင်ကို ဝတ်ဆင်ပေးဖို့ ထွက်သွားတဲ့အခိုက်မှာပေါ့။ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားတဲ့ အကျဉ်းသားတွေဟာ... အမြဲတမ်းမိန်းမလို ဝတ်ဆင်တယ်... လို့ သူကပြောတယ်။

www.burmeseclassic.com

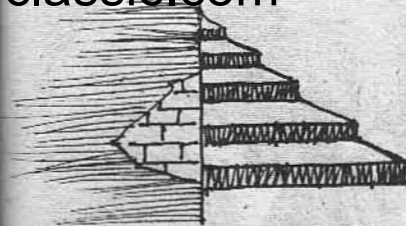
But when I came up from the cellar, I saw a crowd of farmers in the sitting-room with guns! In a second I was upstairs, through our window and out to the hut.

‘Tom! The house is full of men with guns!’

His eyes blazed with joy. ‘Oh, Huck, if only —’

‘HURRY! Where’s Jim?’

As I spoke, we heard the farmers outside. ‘We’re too soon,’ one said. ‘They haven’t come yet. The door’s still locked

ဒါဝေမယ့်... ကျွန်တော် ပြေအောက်ခန်းထဲက ပြန်တက်လာတော့... ဧည့်ခန်းထဲမှာ လယ်သမားတွေ တစ်အုပ်ကြီး ထိုင်နေတာကိုမြင်ရတယ်။ သေနတ်တွေ နဲ့။ ခဏကြာတော့... အပေါ်ထပ်ကို ကျွန်တော်ရောက်ခဲ့ ပါပြီ။ ပြီးတော့မှ ပြတင်းပေါက်ကတစ်ဆင့်... (ဂျင်ကို ချုပ်နှောင်ထားတဲ့) တဲကလေးဆီကို ပြန်ထွက်ကြပါ တယ်။

“တွပ်! အိမ်ထဲမှာတော့ သေနတ်နဲ့လူတွေ အပြည့် ဝဲ”

သူ့မျက်လုံးတွေက ပျော်ရွှင်မှုကြောင့် အရောင်တွေ လက်သွားတယ်။ “အိုး... ဖပ်(က်) အတယ်၍သာ...”

“မြန်မြန်လုပ်စမ်းပါ။ ဂျင် ဘယ်မှာလဲ...?”

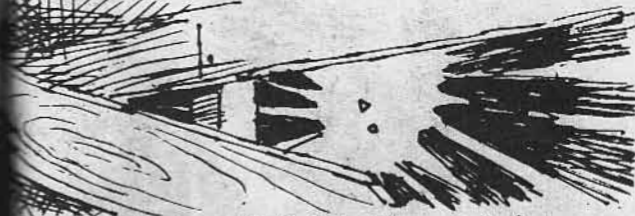
ကျွန်တော်စကားပြောနေတုန်း... အပြင်ဘက်က... လယ်သမားတွေ စကားပြောသံကို ကြားတယ်။ တစ်ယောက်ကပြောတယ်... “ဒို့က သိပ်စောလွန်းနေ စာကုံး... သူတို့တွေ ခုထိ မလာသေးဘူး။ တံခါးကို ခုထိ သော့ခတ်ထားတယ်။”

They broke it open and rushed in. But they couldn't see us in the dark, and we hurried out through the hole — Jim first, me next and Tom last. Now we were in the shed. We listened and then, quietly, Jim and I got over the fence. But Tom's trousers caught on the top rail and tore.

'Who's that?' a farmer shouted. 'Answer, or I'll shoot!'

We didn't answer. We just ran.

သူတို့တွေက တံခါးကို ရိုက်ဖွင့်ပြီး အထဲကိုဝင်လာကြတယ်။ ဒါပေမယ့်... အမှောင်ထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ကို မမြင်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့လည်း (ကျွန်တော်တို့ တူးထားတဲ့ လိုက်ခေါင်း) တွင်းထဲကတစ်ဆင့် အလျင်အမြန် ထွက်လာကြပါတယ်— ဂျင်က ရှေ့က၊ သူ့နောက်က ကျွန်တော်၊ နောက်ဆုံးမှာက တွမ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ (ဂျင်ကိုထားတဲ့တဲကနေ) ဥယျာဉ်ပစ္စည်းထားတဲ့... တဲထဲရောက်နေကြပါပြီ။ အသံဝလံတွေကို ကျွန်တော်တို့ နားထောင်တယ်။ ပြီးတော့မှ ဂျင်ရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ်က ခြံစည်းရိုးပေါ်ကနေ တိတ်တိတ်ကလေး... ကျော်ဆင်းလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် တွမ် ရဲ့ဘောင်းဘီက (ခြံစည်းရိုး)အပေါ်က တန်းနဲ့ငြိပြီး ပြသွားတယ်။

"ဘယ်သူလဲကွ...?" လယ်သမားတစ်ယောက်က မေးလိုက်တယ်။ "မဖြေရင်... ငါ ပစ်ထည့်လိုက်မှာ နော်...!"

ကျွန်တော်တို့က ဘာမှ ပြန်မဖြေပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ထွက်ပြေးရုံပဲ ပြေးကြပါတယ်။

Bang! Bang! Bullets flew past us.
'They're going to the river! Turn loose the dogs!' The farmers came rushing after us.

But we didn't wear boots and yell like them, and they didn't find us. The dogs knew us, too, and didn't bother us. So we pushed through the bushes to my canoe, then paddled fast to Spanish Island where the raft was. We could hear the yelling and barking all up and down the bank, but slowly the sounds died out.

"ဒိုင်း... ဒိုင်း" (သေနတ်သံတွေမြည်ပြီး) ကျည်ဆံတွေက ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းပေါ်ကကျော်ဖြတ်သွားကြတယ်။

"သူတို့တွေ... မြစ်ဘက်ကို ပြေးတော့မယ်ဟေ့၊ ခွေးတွေကို လွှတ်ပေးလိုက်။" လယ်သမားတွေက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နောက်ကနေ အလျင်အမြန်လိုက်နေပါပြီ။

ဒါပေမယ့်... ကျွန်တော်တို့က သူတို့လို ဆွတ်ဖိနပ်တွေ စီးထားတာလည်းမဟုတ်ဘူး။ အော်ဟစ်နေတာလည်း မဟုတ်တော့ ကျွန်တော်တို့ကို မတွေ့ဘူးပေါ့။ ခွေးတွေကလည်း ကျွန်တော်တို့ကို သိနေကြတော့ ကျွန်တော်တို့ကို ဒုက္ခပေးဘူးလေ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့လည်း ချုံပုတ်တွေကြားက တိုးပြီး... လှေကလေးရှိတဲ့အိမ်ကို လာခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီနေ့က အလျင်အမြန်လှော်ခတ်ပြီး ဖောင်ရှိတဲ့ ဝပ်နီကျွန်းကို လာခဲ့ကြပါတယ်။ လူအော်သံတွေ ခွေးဟောင်သံတွေကို မြစ်ကမ်းရဲ့ ထက်အောက်ဝန်းကျင်တစ်ခုမှာ ကြားနေရပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အသံတွေဟာ တွယ်ပျောက်သွားပါတယ်။

‘Now, old Jim,’ I said as we stepped onto the raft, ‘you’re a free man again.’

‘That was a beautiful job too, Huck. Nobody could have made a more splendid plan than that.’

We were all glad. But Tom was the gladdest of all because he had a bullet in his leg.

“ဖောင်”ပေါ်ကို ကျွန်တော်တို့ ခြေချပါပြီဆိုရင်ပဲ... “လျင်ရေ၊ အခု... ခင်ဗျားဟာ တစ်ခါထပ်ပြီး လွတ်လပ် တဲ့လူဖြစ်သွားပြီ။”

“တကယ့်ကို ထူးခြားကောင်းမွန်တဲ့ လုပ်ရပ်တစ်ခု ပါပဲ... ဟပ်(က်)၊ ဒီ အစီအစဉ်ထက် ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ အစီအစဉ်မျိုးဘယ်သူမှ လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး...”

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... အားလုံးအနက် တွင်တော့ အပျော်ရွှင်ဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ သူ့ ခြေထောက်ထဲကို ကျည်ဆန်တစ်တောင့်က ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီလေ။

၃ ၃ ၃

12

FREEDOM

Fetching the doctor

Tom's leg was bleeding and hurting him. We laid him in the wigwam and tore up one of the duke's shirts as a bandage.

'Don't fool around,' he said. 'Push off the raft!'

I looked at Jim and Jim looked at me. 'Master Tom would get a doctor for me,' Jim said. 'I'm not leaving here without getting a doctor for him.'

So I told Tom I was going to the village to fetch the doctor.

လွတ်မြောက်ပြီ

ဆရာဝန်ကိုခေါ်ခြင်း

တွမ်ရဲ့ ခြေထောက်က သွေးထွက်နေတယ်၊ နာလည်းနာနေတယ်၊ ကျွန်တော်တို့က သူ့ကိုဖောင်ပေါ်က တဲထဲမှာ ချထားလိုက်တယ်၊ မြို့စားရဲ့ ရှပ်အင်္ကျီတစ်ထည်ကိုဖြုတ်ပြီး ပတ်တီးအဖြစ်စည်းတယ်။

“ဘာတွေ ရူးကြောင် မူးကြောင်လုပ်နေတာလဲ... ဖောင်ကို ရေထဲတွန်းချ... ငေလ။” လို့ သူကပြောလိုက်တယ်။

ကျွန်တော်က ဂျင်ကို ကြည့်လိုက်တယ်၊ ဂျင်က ကျွန်တော့်ကို ပြန်ကြည့်တယ်။ “မာစတာ တွမ်အနေနဲ့ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ကို ပြန်ပြုရပါမယ်၊ (ကျွန်တော့်အတွက်ကို ထောက်ထားပြီး ဆရာဝန်ခေါ်တာကို လက်ခံပါ)။ သူ့အတွက် ဆရာဝန်တစ်ယောက် မရမချင်း ကျွန်တော် ဒီနေရာကနေ မထွက်ခွာပါဘူး...” လို့ ဂျင်က ပြောလိုက်တယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာဝန်ပင့်ဖို့ရွာကို ကျွန်တော်ပြန်လှည့် လို့ ကျွန်တော်က တွမ်ကို ပြောလိုက်တယ်။

Tom started arguing. He tried to push off the raft himself, but we wouldn't let him. 'Well then,' he said, 'you must make the doctor swear to be as silent as the grave and bring him here in the dark. It's the right way.'

So I promised and left, telling Jim to hide when he saw the doctor coming.

The doctor was a nice old man. I told him that my brother and I had gone hunting on Spanish Island and that he'd kicked his gun in a dream and it had shot him.

'Can you come and fix his leg?' I asked. 'We don't want the family to know.'

'What family?'

'The Phelpses.'

ထွက်က အချေအတင်ငြင်းခုံပြောဆိုပါတယ်။ သူ ကိုယ်တိုင်... ဖောင်ကို ရေထဲတွန်းချဖို့ကြိုးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့်... ကျွန်တော်တို့က ခွင့်မပြုပါဘူး။ ဒီတော့ သူကပြောတယ် "ကောင်းပြီလေ... ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြန် မပြောပါဘူးလို့ ဆရာဝန်ကို ကျိန်ဆိုခိုင်း။" မှောင်တဲ့အခါ ကျမှ ဒီကို ခေါ်လာခဲ့။ ဒါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း အမှန် အကန့်ပဲ။"

ဒီတော့... ကျွန်တော်လည်း သူ့ကို ကတိပေးပြီး။ ဆရာဝန်ခေါ်ဖို့ ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ဆရာဝန်လာတာ မြင်ရင် ပုန်းနေဖို့ လျှင်ကို ပြောပြီးတော့ပေါ့။

ဆရာဝန်က ကောင်းမွန်ပြည့်ဝတဲ့ အဘိုးကြီးတစ် ယောက်ပါ။ ကျွန်တော်က ဆရာဝန်ကိုပြောပြတယ်... ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော့်ညီ... တို့ စပိန်ကျွန်းကို အမဲလိုက် ဖို့သွားတယ်။ ကျွန်တော့်ညီက (အိပ်နေရင်းက) အိပ်မက် မက်ပြီး (သေနတ်ကို) ခြေထောက်နဲ့ ကန်လိုက်တာ... ကျည်ဆန်ထွက်သွားပြီး သူ့ကိုထိမှန်တယ်...လို့။

"ဆရာဝန်ကြီးအနေနဲ့ သူ့ကိုလိုက်ပြီး ကြည့်ပေးနိုင် ပါမယ်လား ခင်ဗျာ...? ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ မိသားစု တွေ မသိစေချင်လို့ပါ..." လို့ ကျွန်တော်ကပြောတော့...

"ဘယ်မိသားစုလဲ...?"
"ဖဲလ်ဒ် မိသားစုပါ"

'Oh.' He lit his lantern and came down to the river-bank. 'That canoe's not safe for two,' he said.

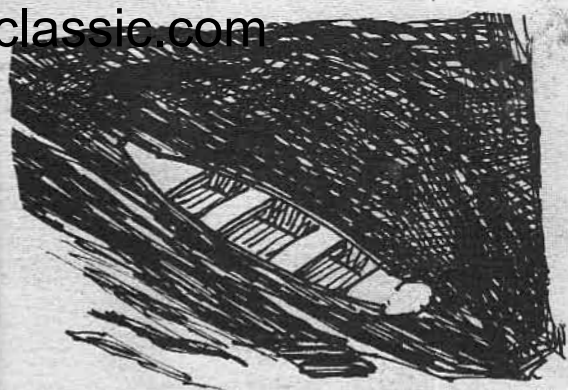
'Don't worry, sir, it carried three of us yesterday.'

'What three?'

'Why, me and my brother Sid and — and the gun.'

'Oh,' he said again.

He wouldn't take me with him in the canoe. So I lay down while I was waiting for him to return.

"အိုး" လို့ ဆိုပြီး... သူ့မီးအိမ်ကို သူ မီးထွန်းညှိလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ မြစ်ကမ်းပါးဘက်ကို ဆင်းပြီး လိုက်လာပါတယ်။

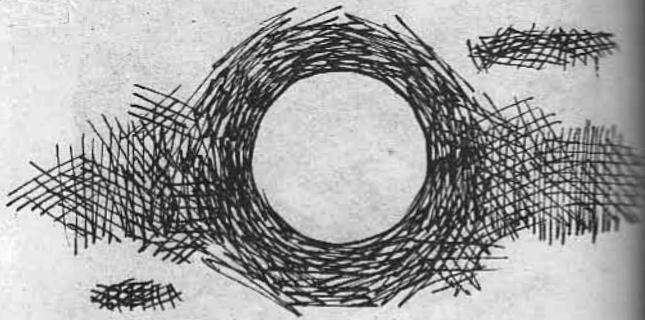
"ဒီလှေက နှစ်ယောက်မဆန့်ဘူးကွ" (နှစ်ယောက်ဆိုရင် စိတ်မချရဘူး)လို့ သူကပြောတော့

"မစိုးရိမ်ပါနဲ့ခင်ဗျာ... မနေ့ကဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်ကိုတောင် သယ်ဆောင်နိုင်ခဲ့တာပဲ..."

"ဘာ... သုံးယောက်...?"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ... ကျွန်တော်ရယ်... ကျွန်တော့်ညီဆစ်ဒီရယ်... အဲ... အဲ... သေနတ်ရယ်"

"အော်... အော်..." လို့ သူက ထပ်ပြောပါတယ်။ သူက ကျွန်တော့်ကို လှေပေါ်တင်ပြီး ခေါ်မသွားဘူး။ ဒါကြောင့် သူပြန်လာမှာကို စောင့်စားစား ကျွန်တော်လဲလျောင်း(အိပ်စက်) လိုက်ပါတယ်။

'Where's Sid ?'

When I woke, the sun was right over my head! I ran to the doctor's house, but he wasn't back yet.

'That looks bad for Tom,' I thought, 'I'd better get back to the island.' But around the corner, I ran straight into Uncle Silas.

'Why, Tom!' he said. 'Where've you been all this time, you rascal?'

'Only hunting for the runaway,' I said. 'Sid and I followed the men and the dogs, but then we lost them and fell asleep and Sid's gone to the post office to find out the news, and then we're going home.'

ဆစ်စ် ဘယ်မှာလဲ...?

ကျွန်တော် အိပ်ရာကနိုးတော့ နေမင်းကခေါင်းပေါ်ရောက်နေပြီ၊ (နေတော်တော်မြင့်နေပြီ) ကျွန်တော်က ဆရာဝန်ရဲ့ အိမ်ကိုပြေးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူက ပြန်မရောက်သေးဘူး။

“ကြည့်ရတာ တွမ်အတွက် အခြေအနေဆိုးပုံရတယ်” “ကျွန်းကိုပြန်သွားတာက ပိုကောင်းမယ်” လို့ ကျွန်တော်တွေ့မိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒေါင့်ကိုလည်းတွေ့လိုက်ရော... အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ်နဲ့ တည့်တည့်ကို တိုးတော့တာပါပဲ။

“ဘယ်လိုလဲ... တွမ်၊ ဒီတစ်ချိန်လုံး မင်းဘယ်ကို ရောက်နေသလဲကွ... လူရှုပ်ကလေးရဲ့...” လို့ သူက မေးတော့

“ထွက်ပြေးတဲ့ ကျွန်ပြေးနောက်ကိုလိုက်ပြီးရှာတာပါ” လို့ ကျွန်တော်ကဖြေလိုက်တယ်၊ “ဆစ်စ်နဲ့ ကျွန်တော် တို့က(ကျွန်ပြေးနောက်ကို လိုက်နေတဲ့) လူတွေ ခွေးတွေရဲ့ နောက်ကနေလိုက်သွားတာ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ကို မျက်ခြေပြတ်သွားတယ်၊ အဲဒီနောက် အိပ်ပျော်သွားကြတယ်၊ ပြီးတော့ ဆစ်စ်က ဘာသတင်းများရမလဲဆိုပြီး စာတိုက်ကိုသွားတယ်၊ ပြီးရင် ကျွန်တော်တို့ အိမ်ကို ပြန်မလို့...”

So Uncle Silas and I went to the post office, where he collected a letter. Sid wasn't there, of course, and Uncle Silas made me ride home with him in the wagon.

When we got home, Aunt Sally was so pleased to see me that she cried. But the house was full of farmers and farmers' wives for dinner. What a noise!

'Well, Mrs Phelps,' said one woman, 'I've looked into that hut and I think your runaway was mad. The things he'd written on that grindstone!'

'And what about that ladder made out of rags?' asked another.

ဒါကြောင့် အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ စာတိုက်ကို သွားကြတယ်။ အဲဒီမှာ သူ "စာ" တစ်စောင်ရတယ်။ ဆစ်ဒက အဲဒီမှာမရှိဘူး။ အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ်က ကျွန်တော့်ကို လှည်းပေါ်တင်ပြီး အိမ်ပြန်လာစေတော့တာပေါ့။

ကျွန်တော်တို့ အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ အန်တီ ဆယ်လီက အရမ်းကို ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်သွားပြီး... ငိုတော့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့်... အိမ်ထဲမှာက လယ်သမားတွေနဲ့ သူတို့ဇနီးတွေရယ်နဲ့ အပြည့်ပဲ! ညစာစားဖို့(ဖိတ်ထားတာ)လေ၊ ဘာသံတွေပါလိမ့်! (ဘာတွေပြောနေကြတာပါလိမ့်)

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကပြောတယ်။ "တဲထဲကို ကျွန်မဝင်ကြည့်တယ်။ ပစ္စင် ဖဲလုံပဲ၊ ဒီ ကျွန်ပြေးက ရူးနေတယ်လို့ ကျွန်မထင်တယ်... ကြိတ်စက်ပေါ်မှာ သူရေးထားတာတွေ(ကြည့်လေ)"

"အဝတ်စုတ်တွေနဲ့လုပ်ထားတဲ့ ကြိုးလှေကားအကြောင်းကိုရော... ဘာပြောဦးမလဲ...?" လို့ အခြားတစ်ယောက်က မေးတယ်။

‘And the way that bed-leg was sawn!’
declared a third.

‘And that shirt, covered in African
marks done with blood! Every slave in
the place must have helped him.’

‘Well, they’ve stolen everything they
could get,’ agreed Aunt Sally. ‘And then
at the last minute they fooled us — and
the Injun robbers too — and stole that
runaway with sixteen men and twenty-
two dogs at their heels. By midnight last
night, I was in such a state! There were
those two poor boys asleep upstairs and
I was so nervous, that I locked them in
and —’

“ပြီးတော့... ကုတင်တိုင်ခြေကို လွန်တိုက်ထားပုံ
ကိုလည်း ကြည့်ပါဦး” လို့ တတိယတစ်ယောက်က
ပြောတယ်။

“ပြီးတော့ ရှုပ်အင်္ကျီပေါ်မှာ သွေးနဲ့ရေးထားတဲ့
အာဖရိက အမှတ်အသားတွေ... ဒီနေရာမှာရှိတဲ့
ကျွန်တိုင်းက သူ့ကို ကူညီတာဖြစ်ရမယ်...”

“ဟုတ်ပါ... သူတို့က... သူတို့ရနိုင်သမျှ အရာရာကို
ခိုးသွားတာ...” လို့ အန်တီ ဆယ်လီကလည်း သဘောတူ
(ပြောဆို)ပါတယ်။ “ပြီးတော့ နောက်ဆုံးအချိန်ထိ
ကျုပ်တို့ကို အရူးလုပ်သွားတာ။ — အင်ဂျွန်ဓားပြတွေ
ဆိုတာလည်းပဲပေါ့— လူ ဆယ်ခြောက်ယောက်နဲ့ ခွေး
နှစ်ဆယ့်နှစ်ကောင်ကသူတို့နောက်ကထပ်ချပ်လိုက်နေတဲ့
ကြားက ကျွန်ပြေးကို ခိုးသွားကြတာ။ မနေ့က ည
သန်းခေါင်လောက်ကဆိုရင်... ကျွန်မလေ တကယ့်ကို
(ကြောက်လန့်စိုးရိမ်မိတဲ့) အခြေအနေပေါ့။ အပေါ်
ထပ်မှာကလည်း သနားစရာ လူကလေးနှစ်ယောက်က
အိပ်နေတယ်။ ကျွန်မလည်း သိပ်စိုးရိမ်ကြောက်လန့်ပြီး
သူတို့အခန်းကို သော့ခတ်—”

She stopped, looking puzzled, and I quickly went for a walk.

Later, when the people had gone and I'd had time to think, I came in and explained. The shooting had woken us, I said, so when we found the door locked, Sid and I had climbed out of the window. Then I went on and told Aunt Sally what I'd told Uncle Silas before. So she forgave me and said, 'But it's nearly night. Where's Sid now?'

(စကားမဆုံးခင်) စကားပြောတာကို ရပ်လိုက်တယ်။ စိတ်ရှုပ်ထွေးပြီး ဇေဝေဝေဖြစ်(သွား)ပုံပဲ။ ကျွန်တော်၊ လည်း အပြင်ဘက်ကို ခပ်မြန်မြန်လေး လမ်းလျှောက် ထွက်ခဲ့တယ်။

နောက်ပိုင်းမှာလူတွေ ပြန်သွားတော့... ကျွန်တော် စဉ်းစားချိန်... ရတယ်။ (စဉ်းစားပြီးတော့) ကျွန်တော် အိမ်ထဲပြန်ဝင်လာပြီး ရှင်းပြတယ်။ "ပစ်တဲ့ခတ်တဲ့ အသံတွေကြောင့် ကျွန်တော်တို့အိပ်ရာကနိုးလာတယ်။ တံခါးမကြီးကို(လည်း) သော့ခတ်ထားတာတွေတော့... ဆစ်ဒ်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ ပြတင်းပေါက်ကနေကျော်ပြီး အပြင်ကိုထွက်တယ်..." ပြီးတော့ အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ် ကို အရင်က ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ... အန်တီ ဆယ်လီကို ဆက်ပြီး ပြောပြတယ်။ ဒါကြောင့်... သူ(မ)က ကျွန်တော့် ကို ခွင့်လွှတ်လိုက်တယ်။ "ဒါပေမယ့်... ညပဲရောက်နေသေး မယ်၊ ဆစ်ဒ် အခုဘယ်မှာလဲ...?"

'I'll go to town and get him.'

'No, you won't.'

But Uncle Silas went, and came back alone, a bit worried. Aunt Sally said she'd keep a light burning downstairs for Sid, and she asked me not to go off again. I wanted to go, to see about Tom, but after that I couldn't.

Twice during the night, though, I went down and there she was, sitting by her candle. The third time, at dawn, she was still there. Her head was resting on her hand and she was asleep.

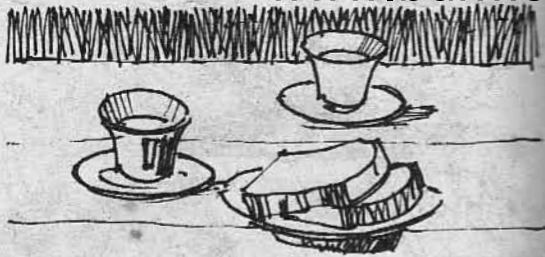

“ကျွန်တော်... မြို့ထဲမှာသွားရှာပြီး ခေါ်လာခဲ့မယ်... လေ”

“ဟင့်အင်း... မင်း မသွားရဘူး”

ဒါပေမယ့်... အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ်ကတော့ သွားပါတယ်။ ပြန်လာတော့ တစ်ယောက်တည်း...ရယ်၊ တော်တော်ကို စိုးရိမ်ပူပန်နေပုံပဲ။ အန်တီ ဆယ်လီက ပြောတယ်။ အောက်ထပ်မှာ ဆစ်ဒီအတွက် ဖယောင်း တိုင်ထွန်းပြီးထားမယ်...တဲ့။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း အပြင်ကို နောက်ထပ်မထွက်ရတော့ဘူးလို့ ပြောတယ်။ ကျွန်တော်က တွမ်ကို သွားပြီးကြည့်ချင်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့်... အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်မတတ်နိုင်တော့ပါဘူး။

ညဘက်မှာ အောက်ကို နှစ်ကြိမ်လောက်ဆင်းကြည့် သေးတယ်။ ဒါပေမယ့်... သူ(မ)က ဖယောင်းတိုင်နားမှာ ထိုင်နေတယ်။ အရုတ်တက်ချိန်မှာ တတိယအကြိမ်ဆင်း ကြည့်တော့... ဖယောင်းတိုင်နားမှာ သူ(မ)က ရှိနေဆဲ... ပါပဲ။ လက်ပေါ်မှာ ခေါင်းတင်ပြီး အိပ်ပျော်နေတယ် လေ။

Return from Spanish Island

At breakfast, Uncle Silas and Aunt Sally ate nothing and their coffee got cold.

After a while, he gave her a letter. 'I forgot to give you this yesterday,' he said. 'I got it from the post office.'

'Why, it's from St Petersburg! From my sister.'

Oh! But Aunt Sally dropped the letter without opening it and ran out. She'd seen something. It was Tom Sawyer, on a mattress with his eyes closed, and that old doctor and Jim, in her dress with his hands tied, and a lot of people.

I hid the letter and rushed out, too.

ခပိန်ကျွန်းမှ အပြန်

နံနက်စာ စားချိန်မှာ... အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ်ရော အန်တီ ဆယ်လီပါ ဘာမှ မစားကြဘူး။ သူတို့အတွက် ထည့်ထားတဲ့ကော်ဖီတွေက အေးကုန်ပြီ။

ခဏလေးကြာတော့ သူက သူ့(မ)ကို စာတစ်စောင် ထုတ်ပေးတယ်။ "ဒီစာကို စာတိုက်ကနေ မနေ့က ရခဲ့တာ၊ မင်းကို ပေးဖို့... မေ့သွားလို့..." လို့ သူကပြောတယ်။

"ဟယ်... စိန့်ပီတာစဘတ်က စာပဲ၊ ကျွန်မ အစ်မ ဆီက စာလေ"

အိုး...! ဒါပေမယ့် စာကိုမဖွင့်ဘဲ(စားပွဲပေါ်မှာ) ချထားပြီး အပြင်ဘက်ကို အန်တီ ဆယ်လီပြေးထွက်သွားပါတယ်။ သူ့(မ)က တစ်ခုခုကို တွေ့လိုက်ပြီလေ။ အဲဒါကတော့ တွမ်ဆောယားပေါ့။ အိပ်ရာပေါ်မှာ မျက်လုံးလေးတွေကို မှိတ်ထားပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆရာဝန်ရယ် ဂျင်ရယ်။ ဂျင်က အန်တီ ဆယ်လီရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ဝတ်ထားဆဲ... ပြီးတော့ လက်တွေ့ကိုလည်း ကြိုးနဲ့ချည်ထားတယ်။ ပြီးတော့ (အခြား) လူတွေကအများကြီး။

ကျွန်တော်(လည်း) စာကိုဝှက်လိုက်ပြီး အပြင်ထုတ် အမြန်ဆုံးထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

'He's alive, thank God!' cried Aunt Sally. She gave Tom a quick kiss and ran back in, to get a bed ready. Tom was carried in behind her, followed by Uncle Silas and the doctor.

I stayed outside, because of Jim. Some of the men wanted to hang him. Others said no, he didn't belong to them. But they cursed him and hit him once or twice. Jim didn't say anything or admit he knew me.

They took Jim back to the same hut and put him in his own clothes again. And this time they chained his hands and legs, and said he'd have nothing to eat but bread and water.

“ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ပဲ... သူ့ အသက်ရှင် လျက် ရှိသေးတယ်...” လို့ အန်တီ ဆယ်လီက (အော်) ပြောလိုက်တယ်။ သူ့(မ)က တွမ်ကို ခပ်မြန်မြန် မွေးကြူ နှုတ်ဆက်ပြီး အိမ်ထဲကို အပြေးလေးပြန်ဝင်လာတယ်။ တွမ်အတွက် အိပ်ရာတစ်ခုကို အဆင်သင့်ပြင်ဆင်ဖို့ လေ...။ သူ့(မ)ရဲ့ နောက်ကနေ တွမ်ကို သယ်ဆောင် လာကြတယ်။ အဲဒီနောက်က အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ် နဲ့ ဆရာဝန်တို့ လိုက်လာကြတယ်။

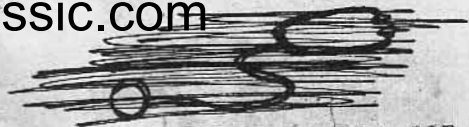
ကျွန်တော်ကတော့... အပြင်ဘက်မှာပဲနေခဲ့တယ်။ ဂျင်အတွက်ကြောင့်လေ။ အချို့လူတွေက သူ့ကို ကြီးဆွဲ ချပြီး သတ်ချင်ကြတယ်။ အချို့လူတွေကတော့ မလုပ်ဖို့ တားတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူတို့ပိုင်တဲ့ ကျွန် မဟုတ်လို့တဲ့။ ဒါပေမယ့် သူတို့က သူ့ကို ဆဲရေးတိုင်းထွာ ပြီး တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်လောက်တော့ (ထိုးကြိတ်ကန် ကျောက်) နာကျင်အောင် လုပ်လိုက်ကြသေးတယ်။ ဂျင် က ဘာမှမပြောသလို ကျွန်တော့်ကိုသိတယ်လို့လည်း ဝန်မခံဘူး။

သူတို့က ဂျင်ကို မူလထားတဲ့ထဲကို ပြန်ခေါ်သွား တယ်။ သူ့အဝတ်အစားတွေကို ပြန်လဲပေးတယ်။ ဒီ တစ်ကြိမ်မှာတော့ သူ့ရဲ့ ခြေရောလက်ရော နှစ်ခုလုံးကို သံကြိုးနဲ့ချည်ထားတယ်။ ပြီးတော့ ပြောလိုက်သေးတယ်။ ပေါင်ပုန့်နဲ့ရေကလွဲရင် ဘာမှ မကျွေးဘူး...တဲ့။

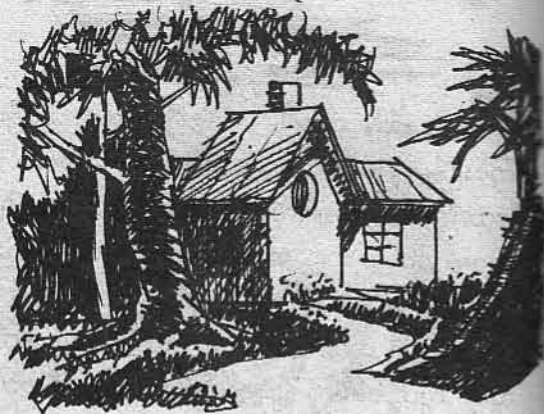
Then the doctor came and told them not to be too rough. 'The boy was very sick,' he said, 'and when I needed help to cut out the bullet, this runaway crawled out from somewhere. He gave up his freedom for the boy, and I never saw a better nurse. A slave like that's worth a thousand dollars and some kindness too.'

I was very grateful to that doctor. I decided to tell Aunt Sally what he'd said, as soon as I get through the next lot of trouble. I mean, as soon as I'd explained how I'd forgotten to mention that Sid was hurt.

အဲဒီနောက် ဆရာဝန်ထွက်လာပြီး သူတို့ကို သိပ်ပြီး ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း မလုပ်ကြဖို့... ပြောတယ်။
“ကောင်လေးက အရမ်းကို ဖျားနေတာ၊ (ကောင်လေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက) ကျည်ဆန်ကို ခွဲထုတ်ဖို့ အကူအညီ လိုနေတဲ့အခိုက်မှာ... ဒီ ကျွန်ပြေးကြီးက တစ်နေရာရာ ကနေတွားပြီး ထွက်လာတယ်။ ဒီ ကောင်လေးအတွက် သူ့ရဲ့ လွတ်လပ်မှုကို စွန့်လွှတ်လိုက်တယ်။ ဒီထက် ကောင်းတဲ့သူနာပြုမျိုး... ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ မကြုံဖူးခဲ့ပါဘူး။ ဒီလိုကျွန်မျိုးကိုတော့ ဒေါ်လာ တစ်ထောင်လောက်တန်တာပေါ့ (ဆုချသင့်တာပေါ့) ပြီးတော့ ကြင်ကြင်နာနာနဲ့လည်းဆက်ဆံထိုက်ပါတယ်” လို့ သူက ပြောပြတယ်။

ဒီ ဆရာဝန်ကြီးကို ကျွန်တော် သိပ်ကိုကျေးဇူးတင် သွားပါတယ်။ နောက် အခက်အခဲ ဒုက္ခတစ်ခုကို ကျော်လွှားပြီးတဲ့အခါ ဆရာဝန်ကြီးရဲ့ ပြောစကားကို အန်တီ ဆယ်လီသို့ ပြန်ပြောပြမယ်လို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ (အခက်အခဲ)ဒုက္ခကိုကျော်လွှားပြီးတဲ့ အခါ... ဆိုတာက ဆစ်ဒ်ဒဏ်ရာရတဲ့အကြောင်းဖော်ပြဖို့ ကျွန်တော် ဘယ်လိုမေ့လျော့သွားတယ်ဆိုတာ ရှင်းရှင်း ပြောကြားပြီးလျှင်... ပြီးခြင်း...လို့ ဆိုလိုတာ။

In the sick-room

Next morning, I heard that Tom was much better. I went to the sick-room and waited for him to wake, hoping he and I could invent some story they'd believe.

But Aunt Sally came in and, before I could do anything, Tom woke and told her the whole story from beginning to end.

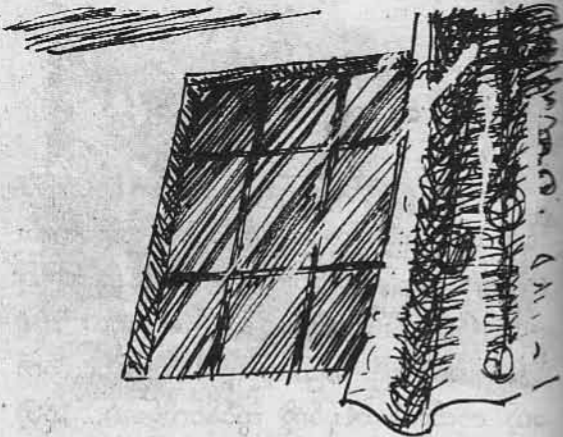
'... and so we got to the raft,' he finished, very proud and joyful, 'and Jim was a free man and we did it all by ourselves and wasn't that fine, Aunty!'

လူနာရဲ့ အခန်းထဲမှာ

နောက်နေ့မနက်ရောက်တော့... တွပ်က အများကြီး သက်သာသွားပြီဆိုတာကို ကျွန်တော်ကြားရတယ်။ ကျွန်တော်က လူမမာထားတဲ့အခန်းထဲကို သွားတယ်။ သူ အိပ်ရာကနိုးလာမယ့်အချိန်ကို စောင့်တယ်။ သူနဲ့ ကျွန်တော်ပေါင်းပြီး၊ အခြားလူတွေ ယုံကြည်နိုင်လောက်မယ့် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို ထွင်နိုင်လိမ့်မယ်... ဆိုတဲ့ ဖျော်လင့်ချက်နဲ့လေ။

ဒါပေမယ့်... အန်တီ ဆယ်လီက အခန်းထဲဝင်လာတယ်။ ကျွန်တော် ဘာမှမလုပ်နိုင်ခင်မှာ... တွပ် အိပ်ရာကနိုးလာတယ်။ သူက အန်တီကို ဇာတ်လမ်းတစ်ခုလုံး— အစကနေအဆုံးထိ အကုန်ပြောတော့တာပါပဲ။

“... အဲဒါကြောင့်... ကျွန်တော်တို့တွေ “ဖောင်”ရိတ် ဆီကို ရောက်သွားကြတာ...” လို့ သူက အဆုံးသတ်လိုက်တယ်။ အရမ်းကို ဂုဏ်ယူပျော်ရွှင်နေတာ... “ပြီးတော့ ဂျင်က လွတ်လပ်တဲ့လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီ။ ဒီတိစ္စတွေအားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ဟာ ကျွန်တော်တို့ လုပ်တာ... (သူနဲ့ မဆိုင်ဘူး) နိုင်တယ်နော်... အန်တီ” လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။

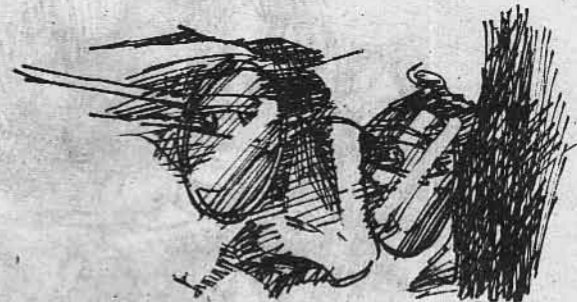

‘So it was you, you little rascals,’ she declared, ‘making all this trouble and frightening us! Well, you enjoy it now, because if I catch you with that runaway again —’

‘What!’ said Tom. ‘Hasn’t he escaped?’

‘No, he hasn’t,’ said Aunt Sally. ‘He’s in that hut again, in chains, until his owners come or he’s sold.’

Tom sat straight up in bed and shouted at me, ‘Set him free this minute! He’s no slave!’

“ဒါဆိုရင် နင်တို့ကိုး...၊ လူရှုပ်ကလေးတွေ၊ ဒီခုကွဲတွေ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာတွေကို နင်တို့လုပ်တာပေါ့လေ...၊ ကောင်းပြီလေ... အခုတော့ နှင် ပျော်ထားဦးပေါ့၊ နောက်တစ်ကြိမ် ဒီကျွန်ပြေးနဲ့အတူထပ်ပြီး မိရင်တော့လား...”

“ဘာ... သူက လွတ်မြောက်မသွားဘူးလား” လို့ တွမ်က မေးတော့။

“မလွတ်ပါဘူး” လို့ အန်တီ ဆယ်လီက ဖြေတယ်။ “သူ... အခု ဟိုတဲထဲမှာ ပြန်ရောက်နေပြီ၊ သံကြိုးနဲ့ချည်ထားတယ်၊ သူ့ရဲ့ ပိုင်ရှင်မလာမချင်း... ဒါမှမဟုတ်... သူ့ကို မရောင်းမချင်းပေါ့”

တွမ်က အိပ်ရာထဲမှာ မတ်မတ်ထထိုင်ပြီး ကျွန်တော့်ကို အော်ပြောလိုက်တယ်။ “သူ့ကို ချက်ချင်း လွတ်လိုက်ပါ၊ သူက ကျွန်တစ်ယောက် မဟုတ်တော့ဘူး”

‘What does the child mean?’

‘I mean that old Miss Watson died two months ago and she set Jim free in her will. It was because she was ashamed that she had planned to sell him down the river,’ Tom said.

‘Then why did you go to all that trouble if he was free already?’

‘That’s just like a woman. Why, of course I wanted the adventure and — goodness, AUNT POLLY!’

There she was, standing just inside the door, looking as sweet as could be. Aunt Sally ran to her, and kissed her and cried over her.

I hid under the bed.

“ဒီ... ကလေး...၊ ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ...?”

“ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက ဒီလိုပါ။ မစ္စ ဝပ်ဆန်က လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်လလောက်က သေသွားပြီ။ သူ့သေတဲ့ အခါ... သူ့ရဲ့ သေတမ်းစာထဲမှာ ကျင့်ကို လွတ်လပ်ခွင့် ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒါဘာကြောင့်လဲဆိုတော့— မြစ်ရဲ့ အောက်ဘက်ပိုင်းဒေသမှာ ကျင့်ကိုရောင်းစားမယ်ဆိုပြီး သူ(မ)ကစီစဉ်ခဲ့မိလို့ပဲ။ အဲဒါကို သူ့ဟာသူရက်စိတ်နဲ့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရလို့...ပါပဲ။” လို့ တွမ်က ပြောတယ်။

“အစကတည်းက လွတ်လပ်နေပြီးသားဆိုရင်... ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုဒုက္ခမျိုးတွေကို မင်း ဖန်တီးရတာလဲ...?”

“ဒါက မိန်းမတစ်ယောက်လိုပဲပေါ့ဗျာ...၊ ဘာကြောင့်လဲ...ဆိုတော့၊ ကျွန်တော်က စွန့်စားခန်းတွေကို နှစ်ခြိုက်အလိုရှိလို့ပါပဲ...(ပြောရင်းနဲ့ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ပြီး... တအံ့တဩ အော်လိုက်တာက) အလိုလေး ဘုရားရေ အန်တီ ပေါ်လီ”

ဟောဟိုမှာ... သူ (အန်တီ ပေါ်လီ) ရောက်နေပါပြီ။ အိမ်ထဲက တံခါးနားတင်ရပ်... လို့။ အစွမ်းကုန် ချိုသာပြုံးရွှင်... လို့။ အန်တီ ဆယ်လိက သူ(မ)ထံ ပြေးသွားတယ်။ မွှေးကြူနုတ်ဆက်တယ်။ ဖက်ပြီး ငိုတယ်။

ကျွန်တော်က အိပ်ရာ (ကုတင်)အောက်မှာ ဝင်ပုန်းတယ်။

When I looked out, Aunt Polly was looking at Tom over her spectacles. 'You, Tom!' she said.

'That's Sid,' said Aunt Sally. 'Where's Tom? He was here a minute ago.'

'Where's Huck Finn, you mean!' said Aunt Polly. 'Come out from under that bed, Huck Finn.'

So I came out. And Uncle Silas came in. And everybody explained everything.

'When you wrote that Tom and Sid had arrived safely, I knew it was one of Tom's tricks,' said Aunt Polly. 'So I've had to come eleven hundred miles down the river to find out about it, since I couldn't get any answer from you.'

ကျွန်တော်ကြည့်လိုက်တော့ အန်တီ ပေါ်လီက မျက်မှန်ပေါ်ကကျော်ပြီး တွမ်ကိုကြည့်ရင်းပြောလိုက်တယ်။ "ဟဲ့... တွမ်...ကိုး"

"ဒါက ဆစ်ဒီလေ၊ တွမ် ဘယ်ရောက်နေသလဲ...ခုနလေးတင် ဒီအနားမှာ ရှိပါသေးတယ်..."လို့ အန်တီ ဆယ်လီ ကပြောလိုက်တယ်။

"ဟပ်(က်)ဖင်း ဘယ်ရောက်နေလဲလို့ ပြောရမှာ..."လို့ အန်တီ ပေါ်လီ က ပြောလိုက်တယ်။ "ကုတင်အောက်ကနေ ထွက်ခဲ့စမ်း ဟပ်(က်)ဖင်း"

ဒီတော့... ကျွန်တော်လည်း ထွက်လာရပါတယ်။ ပြီးတော့... အန်ကယ် ဆိုင်းလတ်စ်က အခန်းထဲဝင်လာတယ်။ လူတိုင်းကပဲ အရာရာကို ရှင်းလင်းပြောပြကြပါတယ်။

"တွမ်နဲ့ ဆစ်ဒီ ဘေးကင်းရန်ကင်း ချောချောမောမော ရောက်ရှိကြောင်း... မင်းစာရေးလိုက်ကတည်းက ငါ သိတယ်။ တွမ်ရဲ့ လှည့်ကွက်တွေထဲက တစ်ခုဆိုတာ... ဒါကြောင့် မိုင်ပေါင်းတစ်ထောင့်တစ်ရာကျော်ဝေးတဲ့နေရာကနေဖြစ်ကိုစုန်ပြီး... (နင့်ဆီ) ငါလာခဲ့တာ၊ ဘာတွေဖြစ်နေလဲဆိုတာ ဖော်ထုတ်ဖို့ပေါ့။ နင့်အိမ်လည်း ဘာပြန်ကြားချက်မှ မရဘဲကိုး။"

‘But I never heard from you,’ said Aunt Sally.

Aunt Polly turned towards the bed. ‘You, Tom!’

Tom looked across. ‘Your two letters are in my bag,’ he said. ‘I knew they’d make trouble, so —’

‘And I wrote a third letter to say I was coming, Sally.’

‘Oh, I got that yesterday. I haven’t read it yet, but I’ve got that one.’

Well, she hadn’t, but I reckoned it was safer not to say so.

“ငါကလည်း နင့်ဆီက ဘာသတင်းမှ မရဘူး” လို့ အန်တီ ဆယ်လီက ပြောတော့...

အန်တီ ပေါ်လီက တွမ်အိပ်နေတဲ့ အိပ်ရာဘက် လှည့်လိုက်ပြီး “တွမ်...မင်း”

တွမ်(ကို ကြည့်ရတာ) ဒုက္ခရောက်သွားပုံရတယ်။ “အန်တီရေးလိုက်တဲ့စာနှစ်စောင်က ကျွန်တော့်အိတ်... ထဲမှာ” လို့ သူက ပြောလိုက်တယ်။ “ကျွန်တော်သိတယ် လေ၊ အဲဒီစာတွေစာ အနှောင့်အယှက် ဒုက္ခပေးမယ် ဆိုတာ... ဒါကြောင့်...”

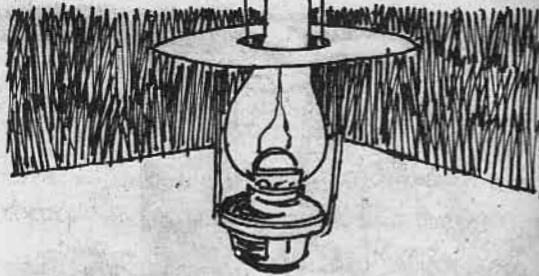
“ပြီးတော့... ငါ လာမယ့်အကြောင်း မင်းဆီကို တတ်ယစာတစ်စောင် ရေးလိုက်သေးတယ်လေ... ဆယ်လီ”

“အော်... အဲဒါကို ငါ မနေ့ကရတယ်၊ ဖတ်တောင် မဖတ်ရသေးဘူး၊ ဒါပေမယ့်... အဲဒီ စာတစ်စောင်ကို တော့ရတယ်။”

အင်းလေ... ဘယ်ဖတ်ရဦးမလဲ... (ကျွန်တော်က ဝှက်ထားတာကိုး)၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို မပြောတာက ပိုပြီးဘေးကင်းရန်ကင်းရှိမယ်လို့ ကျွန်တော် တွက်ဆ ထင်မြင်မိပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

Adventures all the way

Tom was right about old Miss Watson's will, Aunt Polly said. Sure enough, he'd taken all that trouble to set a free slave free! I never understood until then how a respectable boy could help to set a slave free.

Later, when Tom and I were alone, I asked what he had planned to do after the escape.

Tom said that he had planned for us to run Jim down to the mouth of the river on the raft, 'having adventures all the way' Then we'd have taken him back up to St Petersburg in style on a steamboat..

တစ်လမ်းလုံး ပြုလုပ်မယ့် ခွန်စားခန်းတွေ

သေသွားတဲ့ အဘွားကြီး မဝဝ ဝပ်ဆန်ရဲ့ သေတမ်း စာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တွမ်ပြောတာမှန်တယ်လို့ အန်တီပေါ်လီက ပြောတယ်။ သေချာတာပေါ့အေ... သူက လွတ်ပြီးသား ကျွန်တစ်ယောက်ကိုလွတ်ပေးဖို့ အဲဒီ ဒုက္ခတွေကိုခံတာလေ။ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်က ကျွန်တစ်ယောက်ရဲ့ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဘာကြောင့်ကူညီတယ်ဆိုတာ... အခုပြောတဲ့ အချိန်မတိုင်မီအထိ.. နားမလည်နိုင်ခဲ့ဘူး။ (အခုမှပဲ နားလည်သွားပါတော့တယ်)

အဲဒီနောက် တွမ်နဲ့ကျွန်တော်နှစ်ယောက်ထဲရှိနေ တုန်းမှာ ကျွန်တော်ကမေးတယ်။ ကျွန်ကြီး ဂျင် (ဟိုနဲ့က) လွတ်မြောက်သွားရင်... သူ့မှာ ဘာအစီအစဉ် ရှိလို့လဲ...ပေါ့။

တွမ်က ပြောတယ်။ ဂျင်နဲ့အတူ ဖောင်စီးပြီး မြစ်ဝ ရောက်တဲ့အထိ ကျွန်တော်တို့တွေသွားမယ်။ လမ်းတစ် လျှောက်လုံးမှာ စွန့်စားခန်းတွေလုပ်မယ်။ အဲဒီနောက် သူ့ကို ပီးသင်္ဘောပေါ်တင်ပြီးစတိုင်ကျကျနဲ့ ဝိနိုဗ်တာ ဝဘတ်သို့ ပြန်ခေါ်လာမယ်။

‘He’d be a hero then,’ Tom said, ‘and so would we.’

Well, we soon got Jim out of those chains. When the family found out how he had helped the doctor, they gave him all he wanted to eat and nothing to do. We brought him up to the sick-room to see Tom, and Tom gave him forty dollars for being a good prisoner.

Jim was so pleased! ‘There now, Huck,’ he said. ‘I told you on Jackson’s Island I was going to be rich!’

Tom wanted the three of us to slip off for some more adventures, among the Injuns.

I said all right, but I’d need some more money and I reckoned that by now Pap had got my 6,000 dollars from Judge Thatcher.

ဒါဆိုရင် သူလည်း သူရဲကောင်းကြီးဖြစ်... ဒို့တွေလဲ သူရဲကောင်းတွေဖြစ်...ပေါ့” လို့ တွမ်က ပြောတယ်။

မကြာခင်မှာပဲ... ဂျင်ကိုချည်ထားတဲ့ သံကြိုးတွေကို ဖြုတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ တစ်မိသားစုလုံးက... ဂျင်ဟာ ဆရာဝန်ကို ဘယ်လိုကူညီခဲ့တယ်ဆိုတာကို သိသွားတဲ့ အခါ... သူ စားချင်တာ အကုန်ကျွေးတယ်။ ဘာအလုပ်ကိုမှလည်း မလုပ်ခိုင်းတော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ဂျင်ကို လူမမာအခန်းထဲက တွမ်နဲ့ တွေ့ဖို့ခေါ်လာကြတယ်။ အကျဉ်းသားကောင်းတစ်ဦးအဖြစ် ကောင်းကောင်းနေတဲ့အတွက်(ဆိုပြီး) တွမ်က သူ့ကို ခေါ်လာလေးဆယ်ပေးတယ်။

ဂျင်က သိပ်ကျေနပ်ပျော်ရွှင်သွားတယ်။ “ဒီမှာ... ဟပ်က... မင်းကို ဂျက်ကဆန်ကျွန်းပေါ်တုန်းက ငါ ပြောတယ်မဟုတ်လား... ငါ... ချမ်းသာတော့မှာပါ...လို့”

တွမ်က ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်လုံး တိတ်တိတ်ကလေးလစ်ထွက်ပြီး...အင်ဂျင်တွေကြားမှာ စွန့်စားခန်းတွေ ပိုပြီးလုပ်ချင်တယ်။

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်တယ်... “ကောင်းသားပဲ... ဒါပေမယ့်... ငါ့အနေနဲ့ ပိုက်ဆံနည်းနည်းလိုမယ်။ ဒါပေမယ့်ငါထင်တယ် ငါ့ပိုက်ဆံ ခေါ်လာခြောက်ထောင်ကိုလည်း တရားသူကြီး သက်ချာဆီကနေ... (ငါ့အဖေ) ဟက်စ် က ယူသွားလောက်ပြီ...။”

'No,' said Tom. 'Your Pap didn't come back.'

'He'll never come back, Huck,' said Jim slowly. 'Do you remember that dead man in the floating house? That was him.'

So there's nothing more to write about. Tom's almost better now and is wearing his bullet around his neck. But I reckon I've got to get out before the rest, because Aunt Sally says she's going to adopt me and civilize me, and I can't stand it. I've been there before.

“မဟုတ်ဘူးကွ...” လို့ တွမ်ကပြောတယ်။ “မင်းရဲ့ ပက်ပ်ကြီး မင်းဆီကို ပြန်လာနိုင်တော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး...ကွ”

ဂျင်ကလည်း ‘ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြောလိုက်တယ်။ “သူ... လေ.. မင်းဆီကို ဘယ်တော့မှ ပြန်လာတော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး.. ဟပ်က်..! ရေထဲမှာ မျောပါလာတဲ့ အိမ်ကြီးထဲက လူသေအလောင်းအကြောင်း... မင်း မှတ်မိသေးရဲ့လား... အဲဒါ သူပေါ့...”

ဒါကြောင့် (ဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး) ဘာမှ ထပ်ပြီး ရေးစရာမရှိတော့ပါဘူး။ အခုအခါမှာ... တွမ်က လုံးဝနီးပါး နေကောင်းသလောက်ရိပ်ပါပြီ။ သူ့ကို ထိမှန်ခဲ့တဲ့ ကျည်ဆန်လေးကို ကြိုးနဲ့ချည်ပြီး သူ့ရဲ့ လည်မင်းမှာ ချိတ်ဆွဲထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျန်တဲ့ လူတွေမသွားခင် ကျွန်တော်က အရင်ထွက်သွားမှ ဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်တော် တွေးဆမိပါတယ်။ ဘာကြောင့် ဆို... အန်တီ ဆယ်လီက ကျွန်တော့်ကို မွေးစားပြီး... လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် သွန်သင်ပေးမလို့တဲ့...! အဲဒါကို ကျွန်တော် သည်းမခံနိုင်တာ... အဲဒါမျိုးအရင်ကလည်း နေဖူးခဲ့ပြီပဲ...။